

[19981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: (குறுக்கீடு) ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர்தான் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது கேள்வி கேட்கலாம் என்று அலுவல் ஆய்வுக்குழுவிலே தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

5. வரவு செலவுத் திட்டம், 1981-82
வாக்கெடுப்பு— (தொடர்ச்சி)

அ. கோரிக்கை எண். 24 தொழில்கள் (தொடர்ச்சி)

ஆ. கோரிக்கைகள் 49. தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1981-82 ம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும். மானியக் கோரிக்கை எண்கள் 24, 49ன் மீது விவாதம் தொடரும்.

திரு என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான தொழில் துறையினுடைய மானியத்தின் மீது சாங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை மாமன்றத்தின் முன்னாலே வைப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

அரசு அளித்திருக்கிற 'தொழில் கொள்கையும் திட்டங்களும்' என்ற 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான விவர அறிக்கையிலே மதுரை மாவட்டத்திலே பாளையம் பகுதியிலே ஏறத்தாழ 32 கோடி ரூபாய் செலவிலே சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை துவங்குவதற்கான அறிவிப்பு இருப்பதைப் பார்த்து நான் இந்த அரசை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தொடர்ந்து இதை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசிடம் நாம் அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம். 'லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட்'; அது கிடைத்து விடுமேயானால், இந்த ஆண்டிற்குள்ளே நாங்கள் அந்த வேலையை துவங்குவோம் என்ற செய்தியும் வந்திருக்கிறது. நான் நம்முடைய அரசை கேட்டுக் கொள்வேன். மத்திய அரசுக்கு எழுதி விட்டோம், அத்தோடு நம்முடைய கடமை நிறைவேறி விட்டதாக கருதாமல் எப்படியும் முயன்று, முனைந்து இந்த அனுமதியை பெறுவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விவர அறிக்கையிலே சிறுதொழில்கள் பொறுத்தவரையில் 'பெர்மனென்ட் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன்' என்று சொல்லப்படுகிற நிரந்தரமான பதிவு என்பது 1978-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே 18,789 நிறுவனங்கள் என்று இருந்த எண்ணிக்கை 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் 34 ஆயிரம் என்று உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக்காண முடிகிறது. நிரந்தரமான பதிவு என்பது கூடியிருந்தாலுப் கூட இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கிற பல்வேறு சிறு தொழில்கள் முழுமையாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே வேதனையோடு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 16] (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்)

இந்த விவர அறிக்கையிலே இன்னொன்றையும் என்னால் பார்க்கமுடிகிறது. புதிதாக சிறுதொழில்கள் துவங்குவதற்கு பல்வேறு இன்னல்கள் இருக்கின்றன. லைசன்ஸ் வாங்குவதிலே யிருந்து, இடம் கிடைப்பதிலிருந்து, மின்சாரம் வாங்குவது பணம் கடன் வாங்குவதிலேயிருந்து, ஒவ்வொரு துறையாக தொழில் துவங்குபவர்கள் பந்தாடப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

இந்த அறிக்கையிலே புதிய தொழில்கள் துவங்குவதற்கு 'பாக்டரி ஆக்ட்டை' பொறுத்த வரையிலும், ஈ. எஸ். ஐ. பொறுத்த வரையிலும், புரான்டென்ட் பன்ட்டை பொறுத்த வரையிலும் இருக்கிற விதிகளை இன்னும் கொஞ்சம் எளிமையாக்குவதற்கு அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னாலே காண முடிகிறது நான் கேட்டுக் கொள்வேன் இந்த பரிசீலனை விரைவிலே முடிந்து, புதிதாக தொழில் துவங்குபவர்கள் அடைகிற சிக்கல்புளை குறைத்து, அதன்மூலமாக அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்)—தலைமை

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்று முதல் ஆண்டிலே, 1977-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கிராமப்புற சிறுதொழில்கள் மேம்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்டே இந்த அரசினுடைய தொழில் கொள்கை அமையும் என்று பெருமையோடு கூறினார்கள். தற்போது இந்த அரசு பொறுப்பேற்று நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்திருக்கின்றன. தமிழகத் திலுள்ள விவசாயிகள் வருடத்தில் ஆறு மாதங்கள் வேலையின்றி வாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய வாட்டத்தை ஓரளவு போக்குவதற்கு முயற்சிகளை, வேளாண்மையை மையமாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்கள் எத்தனை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே சொல்வார்களேயானால் நான் பெரிதும் மகிழ்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த தொழில் கொள்கையும் திட்டங்கள், அரசினுடைய 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான அறிக்கையிலே இரண்டாம் பக்கத்திலே நான் பார்க்கிறேன். சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில், மிகச் சிறிய தொழில், வீட்டுத் தொழில் ஆகியவற்றை பரவலாக வளர்ச்சியடையச் செய்வதே நமது மாநில அரசுத் தொழிற் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் உண்மையான நிலைமை என்ன வென்றால், கிராமங்களிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில்கள் ஒரு நாளைக்கு மூன்று மணி நேரம் கூட இயங்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கான மின்சார இணைப்போடு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே—நான் இன்னமும் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், என்னுடைய திருமங்கலம் தொகுதியில், கிராமப்புற டகுதிகளில் சிறு தொழில்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு மூன்று மணி மின்சாரம்தான் தொடர்ந்து கிடைக்கிறது. அடுத்த மூன்று மணி நேரம்

[திரு. என். எஸ். வி. கித்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 16]

எப்போது வரும் என்று சொல்ல முடியாத சூழ்நிலை இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களில் தொழில் துவங்குபவர்களுக்கு வாய்ப்பாக, அதிக அளவு மின் சாரததை கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அந்த விவர அறிக்கையிலே மூன்றாம் பக்கத் திலே தீப்பெட்டித் தொழில், தேயிலைத் தொழில், தென்னை நார்த் தொழில் போன்ற துறைகளை மேம்படுத்த அதிக வாய்ப்புள்ளதால் அவற்றிற்கு தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதில், தொழில் வணிகத் துறை கவனம் செலுத்தும் என்கின்ற அறிவிப்பை நான் பார்க்கிறேன். இதிலே உண்மையான நிலை என்னவென்றால் ஒரு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை துவங்கவேண்டுமென்றால், லைசன்ஸ் வாங்குவதற்காக அல்லது அரசாங்க இலாகாக்களிடம் போய் வரவேண்டுமென்றால், முதலாவது ஊராட்சி ஒன்றியம் அல்லது நகராட்சி, அதற்கு பின்னால் டி. எச். ஒ. ஆபீசுக்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. டி. ஆர். ஒ. அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. எஸ். பி. அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10.20]

இப்போது பல்வேறு சிக்கல்கள் இருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்னர் ஒரு முறை பேசும்போது புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் இனி அரசுத் துறையிலே அல்லது கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவோ ஆரம்பிக்கப்படும் என்று கூறிப்பதாக எனக்கு நினைவு. டைரக்டர் ஆப் ஷீகர்ஸ் அவர்கள் திரு. லட்சுமிதான் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு சிறிய சர்க்கரை ஆலைகள் அரசுத் துறையில் அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அறிவிப்புகள் அறிவிப்புகளாகவே இருக்கின்றனவா அல்லது அதற்கான சீவிரத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே சிறிய சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவக்கக்கூடிய முயற்சிகளில் இந்த அரசு எவ்வளவு தூரத்திற்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில மாதங்களுக்கு முன்னால் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அதிபர்கள் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனத்தின் துணையோடு சென்னையில் ஒரு கூட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டு பேசினார்கள்: அந்தக் கூட்டம் டாஜ் கோரமண்டல் ஹோட்டலில் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, கிராம பொருளாதார மேம்பாட்டுக்குத் துணையாக தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு தொழில் முனைவர்கள் (என்டர்ப்ரனூர்ஸ்) தக்க திட்ட அறிக்கைகளுடன் (ப்ராஜெக்ட் ரிப்போர்ட்ஸ்) அனுசுவார்களையானால் தொழில் தொடங்கு

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வதற்கு எல்லாவித வசதிகளும் ஒரே குடையின் கீழ் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதாவது, நிலம், எலசன்ஸ், தண்ணீர் மின்சாரம் போன்றவை அளிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். வேறு வேறு அலுவலகங்களுக்குச் செல்லாமல் எல்லாவித வசதிகளும், ஒரு தொழில் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய அனைத்து வசதிகளும் ஒரே குடையின்கீழ் அளிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரே குடையின்கீழ் துவக்கப்பட்ட தொழில்கள் எத்தனை? என்னென்ன மாதிரியான தொழில்கள் அவ்விதம் நடத்தப்படுகின்றன? ஒரே குடையின்கீழ் மழைக்கு அல்லது வெயிலுக்கு ஒதுங்கி சுகம் பெற்றவர்கள் அல்லது வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் ஆண்டு முழுவதும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை, நூல் விலை உயர்வு, கைத்தறித் துணித் தேக்கம் போன்ற காரணங்களால் அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு இல்லாத ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளில் ஒரு கொள்கையாகும். நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கிற பகுதிகள் மதுரை, சேலம் போன்ற பகுதிகளாகும். ஆகவே மதுரை, சேலம் போன்ற இடங்களில் தொழில்பேட்டைகளை உருவாக்கி அதன் மூலம் இன்றைய தினம் வாடுகிற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தக்க வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கான பொது நிதி நிறுவனம் டி. ஐ.ஐ.ஸி. யாகும். இதன் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் இன்னும் நியமனம் செய்யப்படவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதேபோல் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள் இடங்கள் சில இன்னும் நிரப்பப்படாமல் இருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். எவ்வளவு நாட்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு வலு வாய்ந்த நிறுவனம் நிர்வாகக் குழு தலைவர் இல்லாமல் செயல்படப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் அந்தத் தலைவர் பதவிக்கு தகுதியான ஆள் இல்லையென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா அல்லது அது பற்றி விரைவில் அறிவிக்கப்படுமா என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல வேளை ஒரு திறமையான எம். டி; அதற்கு கிடைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது அந்தத் தலைவர் பதவியில் ஒருவரை நியமனம் செய்யவேண்டும், அதோடு காவியாக இருக்கிற நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள் பதவிகளும் நிரப்பப்பட வேண்டும். இதற்கு முன்னால் இருந்த சேர்மன் மீது எழுந்த ஆண்டு சட்டமன்றப் பேரவை மேலவையில் புகார்கள் கூறப்பட்டன. அப்போது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது, மத்திய புலனாய்வுத் துறை மூலம் விசாரணை

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 16]

வரும் என்று தெரிந்தவடன் தற்போது வழக்குத் தொடரப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். எனக்கு கிடைத்துள்ள தகவல் சரி என்று கருதுகிறேன். ஆகவே தும்பைவிட்டு வாலைப் பிடிக்காமல் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொது நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அப்படி வழங்கப்படும் கடன்கள் முழுமையாக என்ன காரியத்திற்காக வழங்கப்பட்டதோ அந்தக் காரியத்திற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கண்காணிப்பதில் முனைப்பாக இருக்க வேண்டும். பாலோ அப் ஆக்ஷன் இருக்க வேண்டும். பொது நிறுவனங்களிடம் கடன் பெற்று தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் வழங்கப்பட்ட கடனையும் அதற்கான வட்டியையும் திரும்பப் பெறுவதில் விழிப்போடு இருக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) எதிர்பாராதவிதமாக ஏதாவது தொழில்களில் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இந்த நிறுவனங்கள் உதவவேண்டும். இன்றைய தினம் ஒருசில தொழில்கள் இந்த நூற்றாண்டில் இல்லாத அளவிற்கு கடுமையாகத் தொரு கால கட்டத்தை நோக்கியிருக்கின்றன. அந்தத் தொழில்களுக்கு மேலும் உதவி செய்து உப தொழில்கள் ஆரம்பிக்க உதவி செய்யவேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், சைக்கிள் டயர், ரிக்ஷா டயர் தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல இந்தியாவிலேயே ஒரு மோசமான சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது. அவைகளைப் பொறுத்தவரையில் உப தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது தொழில் துறைக்கு உட்பட்ட நிறுவனம்தான் டான்ஸி. இதை தமிழ்நாடு அரசின் வெள்ளையானை, என்று சொன்னால் பொருந்தும். இந்த நிறுவனத்தின் நோக்கம் மக்களுக்குத் தரமான உறுதியான பொருள்களை வழங்கவேண்டும் என்பதுதான் தனியார் நிறுவனங்கள் விற்கின்ற பொருள்களின் விலையோடு இந்த டான்ஸியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களின் விலைகளை நான் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால்—பீரோ, கட்டில், நாற்காலி இவற்றின் விலைகள் கட்டாயம் அதிகமாகத்தான் இருக்கின்றன. நானே வாங்கி இருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஓவர் ஹெட் சார்ஜஸ் அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற தனியார் நிறுவனங்களோடு போட்டி போடக்கூடிய அளவில் டான்ஸி நிறுவனம் பொருள்களை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டில் வறட்சி நிலவுவதால் துணைக்கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், 'ரிக்ஸை, அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து அதிக வாடகை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். முன்பு ஒரு முறை டான்ஸியே 'ரிக்ஸ்' செய்ய அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கேட்டபோது அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

டதாகவும் பின்னர் காலம் கடந்து அனுமதி வழங்கப்பட்டதாகவும் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்தச் செய்தி உண்மைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன். முன்பே அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தால் இன்றையதினம் அது நமக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும்.

‘ஸிட்கோ’ புதிய தொழில்கள் தொடங்க சிறுசிறு ஷெட்கள் கட்டி வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. இந்த ஷெட்கள் சிறியவைகளாக இருப்பதால் யாரும் தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால் எங்கள் திருமங்கலத்தில் சிறுசிறு ஷெட்கள் தான் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவை நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே எதிர்காலத்தில் ஷெட்கள் போடும்போது கலந்து பேசி, ஆலோசனை செய்து, தேவையான இடத்தில் தேவைக்குத் தக்கபடி கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இந்தியாவிலேயே கடலோரப் பகுதிகள் தமிழகத்திலும் கேரளாவிலும் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது.

இருந்தபோதிலும் தமிழ்நாடு இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் பின்தங்கிய நிலையில்தான் உள்ளது. புதிதாக இரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு முறையான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியில் கடல்படு இரசாயனப் பொருட்கள் ஆய்வு நிலையம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆய்வு நிலையம் எவ்வளவு இரசாயனப் பொருட்கள் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கியுள்ளது எத்தனை தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன, என்னென்ன பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இது கம்ப்யூட்டர் யுகம். எலக்ட்ரானிக் சாதனங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் இன்று முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் எலக்ட்ரானிக் தொழிற்சாலைகள் பேசுதுமான அளவிற்கு தொடங்கப்படவில்லை என்பதோடு இருக்கின்ற மற்ற தொழிற்சாலைகள் எதிர்பார்த்த அளவில் விரிவாக்கம் செய்யப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் என்ன இல்லை? முன்பு சொன்னார்கள், தட்டினால் தங்கம், வெட்டினால் வெள்ளி, இமத்தால் இரும்பு என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் இன்று தமிழ்நாட்டில் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் அனுகுமுறையேயாகும். அரசாங்கத்தின் அக்கறை குறைவினால் நமது மாநிலத்தில் தொடங்கப்படவேண்டிய தொழில்கள் அண்டை மாநிலங்களுக்கு சென்றுவிட்டன. நான் ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன், கேரள முதலமைச்சர் திரு. நாயனார் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னர் சென்னை வந்திருந்தபோது தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அதிபர்களை அழைத்து கேரளாவிற்கு

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1981 ஏப்ரல் 16]

வாருங்கள்: உங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம், போதிய வசதிகள் செய்து தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது அவர்களிடம் ஒரு தொழில் அதிபர் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். மின்சாரம் எந்தளவிற்கு நீங்கள் கொடுப்பீர்கள் என்று கேட்டதற்கு 'ஸ்கை ஈஸ் தி லிமிட்' என்று அவர்கள் சொன்னார்களாம். உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மின்சாரம் கொடுக்க நாங்கள் தயாராகயிருக்கிறோம் என்று கேரள முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆந்திர மாநிலத்தின் டைரக்டர் ஆப் இன்டஸ்ட்ரிஸ் சென்னைக்கு வந்து இங்குள்ள தொழில் அதிபர்களை அழைத்து எங்கள் மாநிலத்திற்கு வாருங்கள் என்று அழைத்திருக்கிறார்கள். நாம் ஒன்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நமது தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய் அங்குள்ள தொழில் அதிபர்களை எங்கள் மாநிலத்திற்கு வாருங்கள், இங்கே தொழில்கள் துவங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்வதற்கு நாங்கள் தயார் என்று சொல்கின்ற காலம் வருமா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த போது சென்னை துறைமுகத்தை உலக வங்கியின் உதவியுடன் விரிவாக்கம் செய்யும் பிரச்சினை எழுந்தது. முன்பு ஹைகோர்ட் பீச் என்று சொல்வார்களே அதிலிருந்து வார் மெமோரியல் வரை உள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளை துறைமுகத்திற்கு அளிக்க வேண்டிய ஒரு நிலை வந்தது. அப்போது சிலர் அதை ஆட்சேபித்தார்கள். அப்போது பெருந்தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நீங்கள் தொழில்கள் பெருக விரும்புகிறீர்களா அல்லது அழகு பார்க்க விரும்புகிறீர்களா என்று.

[முற்பகல் 10.30]

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அப்படி ஒரு தொலை நோக்கத்தோடு துறைமுக விஸ்தரிப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். அம்மாதிரியான தொலை தூர நோக்கோடு நம்முடைய அரசு பணியாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் இளைஞர் துடிப்பானவராக இருக்கிறார், வருங்காலத்திலே தமிழகத்திலே அதிகமான தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழில்கள் சம்பந்தமாக மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கவும் உற்பத்தி பெருகவும் வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தொழில்கள் அமையப்பெற வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான அம்சமாகும். 1927-இல் நேருஜி அவர்கள், மனிதருள் மாணிக்கம் என்றும் ஆகியானின் ஜோதி என்றும்

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

பாராட்டப்பட்ட அவர்கள் பேசியதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். 'I must frankly confess that I am a socialist and a republican and am not believer in kings and princes or in the order which produces the modern kings of industry who have greater power over the lives and fortunes of men than even the king of old. India will have to go the socialist way too if she seeks to end her poverty and inequality.' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய தொழில் அதிபர்கள் குறிப்பாக மிகப் பெரிய தொழிலதிபர்கள் இதற்கு முன்பாகச் சொல்வார்கள் 72 குடும்பங்கள் என்று சொல்வார்கள், சமீப காலம் வரை 20 குடும்பங்கள் இப்போது 5 குடும்பங்களாகச் சுருங்கிவிட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்தியாவின்மேல் தொழில்கள் குறிப்பிட்ட சில நபர்களிடத்திலே சிக்கியிருக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை நேரு கொன்னதற்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன், ரூர்கேலா, பிலாய் போன்ற இடங்களில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் உருவாகியிருக்கலாம் ஆனால், அதே நேரத்திலே சாராயத் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அதனால் சாதாரண மக்களுக்கு என்ன பயன் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ரோகினி பறக்கவிடப்பட்டிருக்கலாம்.—அதனால் ஏழை மக்களுக்கு என்ன பலன் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு உண்ண உணவும் உடுத்த உடையும் இல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்தமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுடைய வேலைவாய்ப்புகள் பெருகவும் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் தேவையான உடனடியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இருக்கிற அதிகாரம் குறுகிக் குறுகி இன்னும் சொல்லப்போனால் அதிகாரமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் இன்டஸ்ட்ரியலைசேஷன் ரெகுலேஷன்ஸ் ஆக்ட் என்பதன்கீழ் கிட்டத்தட்ட 92 சதவீத தொழிற்சாலைகள் மத்திய அரசின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் நினைத்தால் ஒரு மாநிலத்திலே தொழிலை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நிலைமை தான் தொடர்ச்சியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு முனிசிபாலிட்டிக்கு எந்த அதிகாரம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குகூட மாநிலத்திற்கு அதிகாரங்கள் இல்லை என்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் சமீபத்திலே மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் பேசிய நேரத்திலே விற்பனை வரியை எடுத்து விட்டு சென்ட்ரல் ஏக்சைஸ் போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார். மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற ஒரே ஒரு ஊற்று விற்பனை வரி என்பது. அதையும் எடுத்துவிட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதைக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கின்ற அதிகாரங்களையும் எடுத்துவிட்டு மத்திய அரசு பெரும் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகப் போகக்கூடிய

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 ஏப்ரல் 16]

நிலைமை இருக்கிறது. தொழில் துறையிலே பொறுத்தவரையிலே சமூக நல நோக்கத்தோடு உருவாக்கப்படுவது அது. இன்றைக்குப் பல்வேறு பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் லாப நோக்கத்தோடுதான் இயங்குகின்றன. அதிலே குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அந்தக் குறைபாடுகளை அதிகமாக விளம்பரப்படுத்தி பொதுத் துறையையே முடமாக்குவதை நாம் பார்க்கிறோம். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் ஒரு தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கி பொறுப் பேற்க வேண்டும். ஒரு மாநிலத்திலே எந்தவிதமான தொழில்கள் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்றாலும் அந்த தேசிய மயமாக்கப் பட்ட வங்கிதான் அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்கும் பண வசதி செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு யார் யார் அதை அதிகமாக உருவாக்குகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதிரி பாகங்களைத் தயார் செய்யும் தொழிற்சாலை களைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய ஆலை முதலாளிகளே சிறு தொழில்துறை என்று பிளாமி பெயரால் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டும். உண்மை யாகவே சிறுதொழில்களை ஏற்பாடு செய்பவர்களுக்கு மார்க் கெட்டிங் ஃபெசிலிட்டி குறைவாக இருக்கிறது. லைசென்ஸ் வாங்குவது போன்ற காரியங்களில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, எனவே உண்மையிலேயே சிறு தொழில்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

உரத் தொழிற்சாலைகளைத் தனியாருக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்பது ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட முடிவு. ஆனால் இன்றைக்குச் சிலயிடங்களில் தனியார் அப்படிப்பட்ட உரத் தொழிற்சாலையை ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

பொது நிறுவனங்கள் அல்லது தனியார் நிறுவனங்களுக்கு வங்கிகள் கடன் கொடுக்கின்றன. அரசாங்கமும் கடன் கொடுக்கிறது. இப்படி அரசாங்கமோ அல்லது தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளோ கொடுக்கின்ற கடன் மிக மிக அதிகம். ஷேர் கேப் பிடல் அல்லது தனியார் போடுகின்ற மூலதனம் குறைவாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் பொறுப்பு தனிப்பட்டவர்களிடத்தில்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முறை தொடர்ச்சியாக நீடிப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மனிதனுடைய உடம்பிலே இரத்தம் என்பது எவ்வளவு முக்கியமாக இருக்கிறதோ அதுபோன்று ஒரு நாட்டினுடைய மின்சாரத் தேவையும் இருக்கிறது. ஆனால் சுதந்திரம் பெற்று 33 ஆண்டுகளாகியும் இலை இந்த நாட்டிற்குப் போதுமான அளவிற்கு மின்சாரம் இல்லை

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஜெனரேட்டர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள் ஆனால் சிறு தொழில்களைச் செய்யக் கூடியவர்கள் ஜெனரேட்டர்களை வைத்துக் கொள்ளமுடியாது. இப்பொழுது இருக்கின்ற எண்ணெய் விலையில் அவைகளை வைத்துக் கொள்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அவர்களுக்குக் கிடைமாது. எனவே மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவது சிறுதொழில்கள்தான். ஆகவே சிறு தொழில்களுக்கு விசேஷமான முறையில் மின்சாரம் வழங்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலக்கரியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலேயே கூட விவாதிக்கப்பட்டது. அனால் மின் நிலையத்திற்குக்கூட போதுமான நிலக்கரி அனுப்பப்படாத நிலையில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. நிலக்கரியை அனுப்புவதற்கான இரயில்வே வேகன்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் இன்றைக்குக் கரும்புச் சக்கையின் மூலமாகக் காகிதம் தயாரிக்கின்ற திட்டம் இங்கே வகுக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே 190 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு, தனிப்பட்ட நபர் இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட பேமஸ் விஸ்வநாதன் அவர்களே; சேர்மனாக இருக்கப் போகிறார் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்புச் சக்கை எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தக் கரும்புச் சக்கையைக் கொண்டு காகிதம் தயார் செய்யும் ஆலையை உருவாக்கப் போவதாக இங்கே கூறப்படுகிறது. கரும்புச் சக்கையைப் பயன்படுத்தும் நேரத்தில் 4 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு எரிபொருள் கிடைக்காமல் பாதிப்பு ஏற்படலாம். 30,000 டன் நிலக்கரி அந்த அடிப்படையில் இங்கே வரவழைக்கப்பட இருக்கிறது? அனால் மின்சாரத்திற்குக் கூட ஏற்கனவே ஒத்துக்கொண்ட அடிப்படையில் கிடைக்காத சூழ்நிலையில் இந்தக் காகித ஆலைக்கு அல்லது சர்க்கரை ஆலைக்குத் தேவைப்படும் நிலக்கரியை எப்படி, எங்கேயிருந்து நாம் இங்கே வரவழைக்க முடியும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

காகித ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் 190 கோடி ரூபாய் மூலதனம் என்றால் கன்சல்டண்ட்-க்கு 2 சதவீதம். எங்கே டென்டர் விடப்பட்டது? யாரிடம் கன்சல்ட் செய்யப்பட்டது? ப்ராஜக்ட் ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

காகித ஆலைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் சேர்மன் வடலூரில் செராமிக்ஸின் அதிபராக இருக்கிறார். 51 சதவீதம் ஏற்கனவே அரசாங்கம் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்ட நபர் அதற்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏராளமாக இலாபம் வந்தாலும், இப்பொழுது புது மாத காலமாக அங்கே ழூடிக் கிடக்கின்ற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் கூறிய ஆலோசனையையும்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 ஏப்ரல் 16]

ஏற்க முடியாத சூழ்நிலையில் அது மூடிக்கிடக்கின்ற நிலைமையினால் தேசத்தின் பொருளாதாரத்திற்குச் சீர்குலைவும், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலையைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரப்பர் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. இரும்புக் கம்பிபோன்ற பொருட்கள்தான் வேண்டும் மற்றப் படிதண்ணீர் வளம் போன்ற எல்லா வசதிகளும் அங்கே இருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷனல் விடப்படும் பஸ்களுக்கு ஏராளமான டயர் தேவைப்படுகிறது. எனவே, மூலப் பொருள் நிறைய இருக்கின்ற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரப்பர் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது மிகமிக அவசியம் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.40]

அதோடு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏராளமான முந்திரி ஆலைகள் உள்ளன. 175 முந்திரி ஆலைகளுக்கு மேலுள்ளன, கச்சா முந்திரி இறக்குமதி செயாததன் காரணமாக, இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட 25,000 தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக் கச்சா முந்திரி இறக்குமதி செய்து, தகுந்த வேலை வாய்ப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை, பொறுப்பு, என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதோடு ஏராளமான சப் ஸ்டான்டர்ட் மருந்துகள் தனியார் கம்பெனிகள் மூலமாக அரசாங்க மருத்துவ மனைகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அதனால், நல்ல தரமான மருந்துகளைத் தயார் செய்ய அரசாங்கமே சில ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

சிமென்ட் ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை, நெல்லை மாவட்டத்தில் காடங்குளம், மதுரையில் பாளையம்பகுதியில் ஆலைகள் ஆரம்பிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். தற்போது சிமென்ட் தட்டுப்பாடு மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்குப் தேவையான சிமென்ட் வேண்டுமென்றாலும், மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்பார்த்துத்தான், அதனுடைய கோட்டாவை நம்பித்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் சிமென்ட் ஆலைக்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீப் பெட்டித் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், சாத்தூர், கோவில்பட்டி போன்ற பகுதிகளில், மூலப் பொருளான குளோரைட் போன்றவைகள் கிடைக்காமல், ஏராளமான தீப் பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு மூலப் பொருள்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்க வேண்டியது அவசியம்.

1981 ஏப்ரல் 16]

(திரு. ரா. கிருஷ்ணன்)

இன்றைக்கு லைசன்ஸ் இல்லாமல் ஏராளமான விசைத்தறிகள் இயங்குகின்றன. கைத்தறியைப் பற்றி அக்கறையோடு பேசுகிறோம். பரிவோடு பேசுகிறோம். ஏற்கனவே, கைத்தறிக்கும் விசைத்தறிக்கும் எந்த, எந்த ரகம் என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தும் இன்றைக்கு விசைத்தறியில் தயாரிக்கப்படுகிற துணிகளுக்கெல்லாம் கைத்தறி என்று லேபிள் ஒட்டி, மோசடி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே கைத்தறிக்கென ஒதுக்கப்பட்ட துணி ரகங்களை, விசைத்தறியில் நெய்யாமல் கண்காணித்து, கைத்தறியைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம்.

போக்குவரத்து மிக மிக அவசியம். இன்றைக்கு அகல ரெயில் பாதை, நவீன முறையிலே இருக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான பகுதிகளில், அந்த பிராட்கேஜ் இல்லாமலிருப்பது பெரிய குறைபாடாக இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசாங்கம், ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்ட அடிப்படையில், அகல ரெயில் பாதையை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியம், என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி ஸ்டீல் தொழிற்சாலை சிக் யூனிட்டாக, அதை டிட்கோ எடுத்து நடத்துகிறது. ஆரம்பத்தில் 20 டன், 30 டன் தான் உற்பத்தியாகியது. இப்பொழுது 100 டன் உற்பத்தியாகிறது. அது நல்ல உற்பத்தி. பழைய மெஷின்களை மாற்றி, புதிய மெஷின்களைப் போட்டு, இன்னும் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். (மணிஅடிக்கப் பெற்றது)

திரு. கே. உச்சி. பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82-ஆம் ஆண்டு தொழில் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, நான் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மாவட்டத்தில் தொழில் அதிகமாகவும், ஒரு மாவட்டத்தில் தொழில் குறைந்தும் இருக்கக் கூடாது. அதே நேரத்தில், வேலை வாய்ப்பு, பரவலாக ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டுமென்ற அரசின் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நிலையில் நீலகிரி மாவட்டத்தினுடைய சிலபல தொழில் சம்பந்தப்பட்டவைகளைப்பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறலாம் என்று இருக்கிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் என்று, ஊட்டியிலே உள்ள இந்துஸ்தான் ஃபோட்டோ பிலிம்ஸ் தொழிற்சாலையையும், குன்னூரிலே உள்ள, வெடி மருந்து தொழிற்சாலையையும் தவிர, மற்றும் 12 தேயிலை கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த 12 தேயிலை கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளில் எந்த அளவு முழுமையாகத் தொழில் நடக்கிறது என்பதை நாம் அறியுமிட்டுச் சொல்ல முடியாது. காரணம், தேயிலை உற்பத்தியைப் பொருத்துத்தான் அந்தத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் நடக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளைத் தொழிற்சாலைகள் என்பதைவிட, ஒரு அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லலாம். இந்த நிலையில், நீலகிரியில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட சாலிட்ஸ்பரி தொழிற்சாலை உட்பட 12 தொழிற்

[திரு. கே. உச்சி]

[1981 ஏப்ரல் 16]

சாலைகள் உள்ளன. தேயிலை மழையை நம்பி வளரும் பயிர் சில நேரத்தில் தேயிலை அதிகமாக உற்பத்தியாகும். அந்த நேரத்தில் படுதப்பத்தப்பட்ட தேயிலை யாக அதை மாற்றும்போது. பச்சை தேயிலை 4 கிலோ போட்டால், பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலை 1 கிலோ தான் கிடைக்கிறது.

அந்தப் பச்சை தேயிலை ஒரு கிலோ $1\frac{1}{2}$ ரூபாயில் இருந்து 2 ரூபாயில் வரையில் விற்கின்றது. ஆனால் பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலை ஒரு கிலோ 8 ரூபாயில் இருந்து 12 ரூபாய் அளவுக்கு இப்போது விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலையாக இல்லை. அதே நேரத்தில் நுகர்வோருக்கும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கவில்லை. அங்கே 12 ரூபாய் விலை கொடுத்து வாங்கி, நுகர்வோருக்கு 30, 35 ரூபாய் அளவுக்கு விற்கப்படுகிறது. இடைத் தரகர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். அதை அரசு கட்டுப்படுத்தி, விவசாயிகளிடம் இருந்து நேரடியாக நுகர்வோருக்குக் கிடைக்கும் அளவுக்கு அரசு வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 வரை, மத்திய அரசு இந்த தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குத் தேவையான உரங்களுக்கு மானிய விலையில் கொடுத்துவந்தது. ஆனால் இப்போது கொடுப்பதில்லை. அதனால் தேயிலையை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. எனவே இந்தத் தேயிலையை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய, ஆரங்களை மலிவு விலையில் வழங்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பச்சிலையைப் பதப்படுத்தத் தேவையான நிலக்கரி வடமாநிலங்களில் இருந்துதான் வரவேண்டும். அவைகள் ரோடு மூலமாக வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்றன. எனவே அவைகள் ரோடு மூலமாக இல்லாமல், வேகன் மூலமாக வருவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலைக்கு மத்திய அரசு 1:20 ரூபாய் எக்ஸ்சஸ் டீட்டியாக வசூலிக்கின்றது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கு அந்த எக்ஸ்சஸ் டீட்டியில் இருந்து வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், சில நேரங்களில் கடுமையான மழை பெய்தால், தேயிலையைப் பதப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை இல்லை காரணம் கரன்ட் கட்டுப்பாடு இருக்கின்றது. ஆகவே சிறு தேயிலைத் தொழில்களுக்கு கரன்ட் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் அரசைக் கேட்டுக்

1981 ஏப்ரல் 16]

(திரு. கே. உச்சி)

கொள்கிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் அதிக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தும் கூட, அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சில தொழிலுக்குத் தடை இருப்பதை நாம் நீக்கியாக வேண்டும்.

அடுத்து இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ் தொழிற்சாலையில் 100 கோடி அளவுக்குக் கலர் பில்ம் தயாரிக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. அதை நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள அந்த தொழிற்சாலையிலேயே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக் கிழங்கு அதிகமாக விளைகின்றது. அதற்குப் போதுமான கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த உருளைக் கிழங்கில் இருந்து ஓட்கா போன்ற போதை தரும் மதுவகைகளைத் தயாரிக்க வேண்டும். மேலும் இங்கே நிறைய பார்லி விளைகின்றது. அந்த பார்லியில் இருந்து 'பீர்' உற்பத்தி செய்யவேண்டும். 1948 ஆம் ஆண்டு வரையில் இங்கே பீர் தயார் செய்யப் பட்டது. எனவே உருளைக்கிழங்கில் இருந்து 'ஓட்கா'வும், பார்லியில் இருந்து 'பீரும்' தயாரிக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூடலூரில் 12-வது கூட்டுறவுத் தேயிலை தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கயிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கூடலூரைச் சேர்ந்த பந்தலூரில் ஒரு பிளைவுட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அரசு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளது. அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கூடலூரில் ஏராளமான மூங்கில் மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மூங்கில்களைக் கொண்டு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடலூர் பகுதியில் ஏராளமான சந்தன மரங்கள் கிடைக்கின்றன. அந்த சந்தன மரங்களை சில விஷமிகள் கடத்தி கேரளாவுக்குக் கொண்டு செல்லுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட செயல்களைத் தடுக்கவும், அந்த சந்தன மரங்களை உபயோகப்படுத்தவும் அந்தப் பகுதியில் சந்தன எண்ணைத் தொழிற்சாலை ஒன்றும், சந்தன சோப்பு செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

உதகையில் ஒரு உருளைக்கிழங்கு வற்றல் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருப்பதற்காக அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலையை பெரிய அளவில் ஏற்படுத்துவதோடு, அந்தத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் வற்றலுக்கு அதிக மார்க்கெட் கிடைக்க அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டம் பெரும் அளவில் ஒரு விவசாய மாவட்டம். அங்கே விவசாயிகளால் பயன்படுத்தப்படும் விவசாயக் கருவிகளான முள், மண் வெட்டி, கடப்பாறை போன்றவைகள் வடக்கேயுள்ள பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களிலே இருந்து அதிகமாகத் தருவிக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குத் தேவையான அந்தக் கருவிகள் நியாயமான விலையில், குறைந்த விலையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அந்தப் பொருள்களைத் தயாரித்து, நியாயமான முறையில் வழங்குவதற்காக, அங்கே ஒரு தொழில் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூடலூர் பகுதியில் இஞ்சி ஏராளமாக விளைகிறது. அந்த இஞ்சி உள்ளூரிலேயே கூட கிடைக்காத அளவிற்கு வெளி இடங்களுக்கு அதிக அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அந்த இஞ்சி மூலமாக ஜிஞ்சர் பீர் என்ற பொருளைத் தயாரித்தால் அரசுக்கு ஏராளமான நிதி ஆதாரம் கிடைக்கும். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் அதன் காரணமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அங்கேயுள்ள ஏராளமான இலங்கையிலிருந்து திரும்பிய மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். ஆகவே, அரசு அங்கே இஞ்சி மூலம் ஜிஞ்சர் பீர் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, நீலகிரி மாவட்டத் தையும் தொழில் மையம் கொண்ட மாவட்டமாக அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்,

*திரு. எம். ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக தொழில் கொள்கையும், திட்டங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். கடந்த 1980-81 ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட பட்ஜெட் உரையில் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான திட்டங்களை பல்வேறு முனைகளில் போட்டு இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டில் போடப்பட்ட திட்டங்கள் இந்த ஆண்டு எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சென்ற பட்ஜெட் உரையில் தமிழகம் முழுவதும் 36 பஞ்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 36 பஞ்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதன் மூலம் 19,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இதுவரையிலும் அந்த 36 பஞ்சாலைகளில் ஒன்றைக் கூட ஆரம்பித்தற்கான அடிச்சுவடுகூட தெரியவில்லை.

1981 ஏப்ரல் 16] (திரு. எம். ஆறுமுகம்)

19,000 தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை. ஆகவே, முன்பு பட்ஜெட்டிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிற மாவட்டந்தோறும் ஆரம்பிக்க இருந்த அந்த 36 பஞ்சாலைகளை எங்கே ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதை அரசு தெரிவிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டாகிலும் அவற்றை நிறுவ அரசு முன் வருமா என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் கொள்கை தொழில் வளம் அதிகமாக்க வேண்டும், பெருக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் முயற்சிகள் எடுக்கும் வகையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி கேட்டு தமிழக அரசு கிட்டத்தட்ட 89 தொழிற்சாலைகள் துவங்க மனு செய்து இருக்கிறது என்றும் கடந்த பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டிருந்தது.

நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், 80 தொழிற்சாலைகளை தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்க மத்திய அரசிடம் மனு போட்டிருப்பதாக கடந்த பட்ஜெட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் அந்த 80 தொழிற்சாலைகளில் எத்தனை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அல்லது ஆரம்பிக்க மத்திய சர்க்கார் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது என்ற விவரத்தை இந்த அறிக்கையில் சொல்லவில்லை. ஆகவே, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது காங்கிரஸ் கட்சி ஆளாத மாநிலமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழ்நாட்டை தொழில் வளத்திலிருந்து பின்னுக்குத் தள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில், 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டு கொண்டிருந்ததால் இங்கே பல்வேறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் 1967-க்குப் பின்னால் காங்கிரஸ் கட்சி அல்லாத மாற்று சர்க்கார் இங்கே இருக்கின்ற காரணத்தால் புதிய தொழில்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதிக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை இந்த சட்டமன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் கண்டித்தாக வேண்டும்.

தொழில்கள் தொடங்க மனுக்கள் போட்டு, 2, 3, 5 ஆண்டுகள் ஆனாலும்கூட அனுமதி கொடுக்காமல் காலம் தள்ளிப்போவது ஒருபுறம் இருக்கிறது. மறுபக்கம் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை என்று ஆளம்கட்சியைக் குறை சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மனுக்கள் போட்டால் அனுமதி கொடுக்காத நிலையில் மத்திய சர்க்காரின் போக்கை தமிழக சர்க்கார் கண்டிக்கவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் இங்கே பல பெரிய, பெரிய தொழிற்சாலைகள் இதற்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன இப்போது அதற்கு மாறுபட்ட நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

(திரு. எம். ஆறுமுகம்)

[1981 ஏப்ரல் 16]

கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் நடைபெற்று முடிந்த பாராளுமன்ற தேர்தலின்போது அங்கே இரயில்பெட்டித் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு முடியாமல் அண்ணா தி. மு. க.வும், அந்தத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி பார்வதி கிருஷ்ணனும் தடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, நீங்கள் எங்களுக்கு வாக்களித்தால் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்போம் என்று சொல்லி, வாக்கு கேட்டார்கள். நாங்கள் அந்த பாராளுமன்றத் தொகுதி உறுப்பினராக இருந்தபோது நீங்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று வாதத்திற்கு வைத்துக் கொண்டாலும்கூட இப்போது நீங்கள் பாராளுமன்றத்தில் மிருக பலத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள்; இந்த நேரத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில்கள் தொடங்க அனுமதி வழங்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் மாற்று சர்க்கார் இங்கே இருக்கிறது; ஆகவே, தமிழகத்தை தொழில் வளர்ச்சியில் பின்னுக்குத் தள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் என்னுடைய அவினாசி தொகுதியில் வண்டிப்பாளையம் கிராமத்தில் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்காக ஏற்கெனவே மத்திய சர்க்காரி விருந்து வந்து பார்த்துச் சென்றார்கள். அங்கே மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கூட இது சம்பந்தமாக விவாதிக்கப்பட்டு, தமிழக சர்க்காருக்கு அவர்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரோடு வாதாட வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கோவை மாவட்டத்தில் பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, அங்கே இந்த இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பெருக வேண்டுமானால் மின்சாரம் ஒரு இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கிறது; போக்குவரத்தும் ஒரு இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கிறது, இங்கே இந்த இரண்டுமே இன்றைக்கு பற்றாக்குறையாக இருக்கிற காரணத்தால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அவை ஒரு தடைக் கல்லாக இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. மத்திய சர்க்கார் தேவையான நிலக்கரியையும் நமக்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நிலக்கரி கொடுத்தாலும்கூட அதை எடுத்துவர 'வாகன்' இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆக, மின்சாரப் பற்றாக்குறை, ராமேட்டரியல்ஸ் பற்றாக்குறை, போக்குவரத்தில் தன்னிறைவு இல்லாத சூழ்நிலை போன்ற காரணங்களால் இன்றைக்கு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியில் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

188.1 ஏப்ரல் 16] [திரு. எம். ஆறுமுகம்]

அதே நேரத்தில் உடமாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே எல்லா இரயில் பாதைகளுமே 'ப்ராட்கேஜ்' ஆக இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் மீட்டர்கேஜ் பாதைதான், குறுகிய இரயில்பாதைதான் இருக்கிறது. அதனால் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய பொருளாக இருந்தாலும் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய பொருள்களாக இருந்தாலும், அல்லது இங்கே எடுத்து வரக்கூடிய பொருள்களாக இருந்தாலும் போதிய அளவில் பாதை வசதிகளில் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற இரயில்பாதையை அகலப் பாதையாகப் ப்ராட்கேஜாக மாற்றியமைக்க மத்திய அரசு முன்வரவேண்டும். அதைப்பற்றி பாராளுமன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய சாங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுப்பதோடு இரயில் பாதையை அகலப்பாதையாக மாற்றவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் 36 பஞ்சாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இங்கே கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இந்த பட்ஜெட்டிலே சொல்லப்படவில்லை. இருந்தாலும் கடந்த பட்ஜெட்டிலே சுட்டிக் காட்டி, உறுதி சொல்லியிருப்பதை மீண்டும் வற்புறுத்தி, மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூட்டுறவு பஞ்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை வற்புறுத்தி, என்னுடைய அவினாசி தொகுதியில் தொழிற்சாலைகள் இல்லை; தொழில் வளர்ச்சி இல்லை என்ற குறை இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.00]

கைத்தறியைப் பொறுத்தமட்டிலும் இன்றையதினம் கைத்தறித் துணிகள் தேங்கி இருக்கக்கூடிய ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை தமிழகத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே மாநில அரசே நூலைக் கொடுத்து உற்பத்தி ஆக்கக்கூடிய துணிகள் முழுவதையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்து தீப்பெட்டித் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தமிழக சர்க்கார் வேகமாக அதிகமான உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்போது தீப்பெட்டித் தொழில் தமிழகத்தில் நசிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு அபாயகரமான சூழ்நிலையை நாம் பார்க்க முடிகிறது. மத்திய அரசு விம்கோ போன்ற பெரிய நிறுவனங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து இருப்பதன் காரணத்

(திரு. எம். ஆறுமுகம்) [1981 ஏப்ரல் 16]

தால் சிறிய தொழிற்சாலைகளை நடத்த முடியாமல் தீப்பெட்டித் தொழிலே நசிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே அந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய முறையிலே தமிழக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பீடித் தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழகத்தில் 4 இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை பாலக்காடு போன்ற வெளி மாநிலங்களிலிருந்துதான் வாங்கவேண்டி இருக்கின்றது. தொழில் நடத்துகின்றவர்கள் ஒருபுறமும், தொழிலாளர்கள் வேறு இடத்திலேயும் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இந்த நிலையைப் போக்க கேரள மாநிலத்திலே அரசாங்கமே பீடித் தொழிற்சாலைகளை ஏற்று நடத்துகிறார்கள். அதுபோன்று தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கமே கூட்டுறவுத்துறை மூலம் பீடித் தொழிற்சாலைகளை தொடங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து தமிழகம் விவசாயப் பகுதியாக இருப்பதால் அக்ரோ பேஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். விவசாயப்பொருட்கள் அதிகமாக விளைகின்ற காரணத்தால் இங்கே அக்ரோ பேஸ்ட் தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஈரோடு பகுதியில் மஞ்சள் அதிகமாக விளைக்கின்ற காரணத்தால், சாயத்தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பு இருப்பதன் காரணத்தால் சாயத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே இன்றையதினம் இந்த தொழில் மானியக் கோரிக்கையிலே எங்கள் கட்சியின் கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை அறிக்கையில் சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒரு மாநிலத்திலே எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு திட்டங்களைத் தீட்டி முதலீடு செய்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத் தான் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியும் அமைகிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டத்தின் அமைப்புப் படி மிகப் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கான அதிகாரமும் அதற்கான நிதிவசதியும் மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கின்றதே தவிர மாநில அரசுகளுக்கு இல்லை. அந்த வகையிலே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மத்திய அரசு ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்களைப்

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு ப. நெடுமாதன்]

பொறுத்துத்தான் அந்த மாநிலத்திலே பல்வேறு உபதொழில் களைத் தொடங்குவதற்கான வழியும், வாய்ப்பும் இருக்கின்றது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1955-லிருந்து இந்த மாநிலத்திலே என்ன என்ன தொழில் களை ஆரம்பித்திருக்கின்றது மத்திய அரசு என்பதைப் பற்றிய குறிப்பும் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பெரம்பூர் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை 1955-லே வந்தது நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கின்ற தொழில் 1956-லே தொடங்கப்பட்டது. மெட்ராஸ் ரீஃபைனரிஸ் 1965 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இந்திய மருத்துவப் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிறுவனம் 1965-ல் வந்தது, பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் நிறுவனம் திருச்சியிலே 1963-லே வந்தது. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் 1960-லே வந்தது. ஹிந்துஸ்தான் ஃபோட்டோ ஃபிலிம் தொழிற் சாலை ஊட்டியிலே 1960லே ஏற்படுத்தப்பட்டது. சென்னையிலே உர தொழிற்சாலை 1966 லே வந்தது. அடைக் கலம் தொழிற்சாலை திருச்சியிலே 1966லே வந்தது. அதற்குப் பின்னாலே 11 வருஷங்கள் ஆகி, 1977லேதான் சேலம் உருக்காலை திட்டம் வந்தது. ஆக 11 வருஷங்களாக, 1966க்குப் பின்னாலே எந்த பெரிய தொழிற்சாலையும், இந்த மாநிலத்திலே அமைக்க மத்திய அரசு முயற்சி செய்யவில்லை. 1977க்குப் பின்னாலேயும் எந்த பெரிய தொழிற்சாலையும், நமது தமிழகத்திற்கு வந்த தாகத் தெரியவில்லை.

எச். எம். டி. யூனிட் ஒன்றை தமிழகத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும், பாலியஸ்டர் இழைநூல் உற்பத்தி தொழிற் சாலையை தமிழகத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் நமது மாநில அரசு அனுமதி கேட்டபோது, மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பெரிய தொழிற் சாலை எதுவும் இங்கே வரவில்லை. பெரிய தொழிற்சாலைகள் புதிதாக வந்தால் அதை ஒட்டி பல்வேறு உப தொழிற்சாலைகள் தோன்றுவதற்கும், அதை ஒட்டி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிவதற்கும் நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் மேலும் வளர்வதற்கும் வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படும். ஆனால் அதற்கான முயற்சிகள் இல்லையே. பல ஆண்டுகாலமாக, 1966லேயிருந்து தமிழகத்திற்கு தொழிற்சாலையே வரவில்லை என்பதை, அதற்கான அனுமதியை மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை என்பதை, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இன்னும் அதிகமாக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, மேலும் பல தொழிற்சாலைகளை வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஏப்ரல் 16]

அப்படி அனுமதி பெற்றால் மாநில அரசின் தொழில் வளம் பெருகும். வருமானம் அதிகரிக்கும். தொழில் வளம் எப்படி அதிகமாகும் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூட என்னால் காட்ட முடியும். சென்னையிலே எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அதை தொட்டி பல தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய வளம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல அந்த எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை மூலமாக மாநில அரசிற்கு விற்பனை வரியாக வருஷத்திற்கு 28 கோடி ரூபாய் வருமானமும் வருகிறது. ஆகவே இதுபோன்ற பல தொழிற்சாலைகள் வந்தால், மாநில அரசின் வருவாயும் அதிகரிக்கும், இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் குறையும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, அதற்கான முயற்சிகளை நம்முடைய மாநில அரசு எடுத்துக் கொண்டு, மேலும் பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குரிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வார் என்றும் நம்புகிறேன்.

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, தொழில் அமைச்சராக திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இருந்தார். அப்போதுதான் 1955லிருந்து 1966 வரை பல பெரும் தொழில்கள் தமிழகத்தில் கொண்டு வரப்பட்டன. நம்முடைய தற்போதைய தொழில் அமைச்சர் நல்ல துடிப்புள்ள ஒரு இளைஞர். அவர் இன்னொரு வெங்கட்ராமனாக மாறி மத்திய அரசிடம் போராடி நிறைய தொழில்களை தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அங்கே இப்பேது தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அதே வெங்கட்ராமன் அவர்கள் மத்திய நிதியமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் தொடர்பு கொண்டு முயற்சிகள் செய்து, பல பெரும் தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வர நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும். முன்வருவார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன்.

கரும்புச் சக்கையிலிருந்து சாகிதம் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை சுமார் 190 கோடி ரூபாய் செலவில் உலக வங்கி போன்ற மற்ற நிதி உதவி நிறுவனங்களின் உதவியுடன் இங்கே ஆரம்பிக்கப் போவதாக அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுவேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் எலக்ட்ரானிக் தொழில்களுக்கு எல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை இந்த அரசு உணர்ந்து எலக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் ஒன்றினை அமைக்க இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அது உடனடியாக தொடங்கப்படவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

எலக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரியல் யூனிட், ஒன்றை மதுரையிலே அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளாக விடுக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால்

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு ப. நெடுமாதன்]

மதுரையிலே வேறு பெரிய தொழிற்சாலைகள் எதுவும் இல்லாததினால் அங்கே தொழில்வளம் பெருக வாய்ப்பு இல்லை. மதுரை ஒரு கலாச்சார மற்றும் எஜுகேஷன் சென்டராகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்தக் கட்டத்திலே ஒரு எலக்ட்ரானிக் சென்டர் வருமேயானால், அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியிலே தொழில் வளமும் ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்மைவிட சிறிய மாநிலமான ஒரிஸ்ஸாவிலே 150 கோடி ரூபாய் செலவில் முதலீட்டில் ஒரு அலுமினியம் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். நம்மைவிட சிறிய மாநிலம், அவர்கள் அதைத் தொடங்குவதற்கு துணிச்சலோடு அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டாகிவிட்டது. மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பழனியில் ஏராளமான பாக்கைக் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி பழனிப் பகுதியில் ஒரு அலுமினியம் பாக்டரி தொடங்குவதற்கு நமது அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

எச். எம். டி. வாச் யூனிட் ஒன்றை கொடைக்கானல் அல்லது உதகையில் தொடங்குவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி மறுத்தால் நீங்கள் இடைவிடாமல் அதற்காகப் போராடி அதைப் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏராளமான படித்த என்ஜினியர்கள், இளைஞர்கள் இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். கொடைக்கானல் அல்லது உதகையில் அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டால், அதோடு அது அதற்கேற்ற வெட்பதட்ப சூழ்நிலை உள்ள இடம். எனவே அதை மனதில்கொண்டு அதை வற்புறுத்திப் பெறுவதில் நமது தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் நிறைய வன வளம் இருக்கிறது. இந்த வன வளத்தை தொழில் ரீதியாக நாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்தவில்லை. வனவளத்தைக் கொண்டு பல தொழில்களை நமது தமிழ்நாட்டில் துவங்குவதற்கான வழிவகைகள் இருக்கின்றன. ரயன் பல்ப் உற்பத்தி செயல், பாஸ்டிஸ்டர் நூல் உற்பத்தி செய்தல் போன்ற தொழிற்சாலைகளை நம் வனவளத்தைப் பயன்படுத்தி ஆரம்பிக்கலாம். அதற்கான முயற்சிகளை நம் அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தமிழ்நாட்டில் சிறிய ஸ்கூட்டர்கள், அவர ஹார்ஸ்பவர் சக்தி உள்ள ஸ்கூட்டர் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் சாலைகள் இங்கு இருக்கின்றன. ஆனால் பஜாஜ் போன்று 1½ ஹார்ஸ்பவர் சக்தி உள்ள ஸ்கூட்டர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்று கூட தமிழ்நாட்டில் இல்லை. அதை தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகளை நம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை அருகில் உள்ள கப்பலூர் தொழிற்பேட்டையில் மூன்று ஏக்கர் பரப்பளவு யார் அணுகினாலும் கூட அவர்களுக்கு அது வழங்கப் படுவது இல்லை. அதற்கான ரூபாய் கொடுப்பதற்கு முன் வந்தாலும்கூட உங்களுக்கு மூன்று ஏக்கர் அதிகம் என்று அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் சொல்வதாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முன்வருபவர்களை ஊக்கப்படுத்தி அந்தப் பகுதியில் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்துதர முன்வர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாகத் தமிழகத்தில் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதில் ஒரு தயக்கம் இருக்கிறது. அந்தத் தயக்கத்திற்கு என்ன அடிப்படை என்பதை ஆராய்ந்து தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வருபவர்கள் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய அந்தச் சோர்வினை, தயக்கத்தைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அண்டை மாநிலமான கர்நாடகா மாநிலத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு யாராவது தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வருவார்களேயானால் அதை அமைச்சர் மட்டத்திலிருந்து அதிகாரிகள் மட்டம் வரை உடனடியாக உட்கார்ந்து அதைப்பற்றி விவாதித்து மூன்று நாட்களுக்குள்ளே பீஸிபிவிட்டி ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று அங்கே ஒரு முறை இருக்கிறது. அதேபோல் தமிழகத்திலும் தொழில் ஆரம்பிக்க வருகிறவர்களை வீண் சிரமத்திற்கு உட்படுத்தாமல் அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோடு உட்கார்ந்து பேசி உடனடியாக தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும். சிப்காட், சிட்கோ, டிட்கோ போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளிலிருந்து நிதி உதவி செய்கிற முறையில் இருக்கக்கூடிய அனாவசியமான கால தாமதங்களை தவிர்த்து உடனுக்குடன் அந்த நிதி உதவிகள் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் பொறுத்த வரையில் தொழில் ஆரம்பிப்பதுபற்றிய கோரிக்கைகள் அரசுக்கு வருமானால் அதை நாட்களுக்குள்ளே ப்ராஸஸ் செய்து முடிக்கக்கூடிய ஒரு முறை இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நிறைய தொழில்கள் வர முடியும். அதன்மூலம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கான வழிவகைகளும் ஏற்படும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் பல தொழில் அதிபர்கள் நம்முடைய அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகிற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதையும் அரசாங்கம் விழிப்போடிருந்து கண்காணிக்கவேண்டும். தமிழ்நாடு கெமிக்கல்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் என்பதுபற்றிய ஒரு குறிப்பு அமைச்சர் அவர்கள் வழங்கிய இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு கெமிக்கல்ஸ் பிராடக்ட்ஸ்லே ஏறத்தாழ அரசாங்கத்தின் முதலீடு பல லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறது. அதிலே நஷ்டம் 165 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதை நடத்தியவர் யார் என்ற விவரங்களுக்குள் நான் இன்றைக்குப் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் அவரைப் பற்றி 'இன்டெர்னல் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில்' என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் The special audit of the accounts of the company conducted by the internal auditors disclosed an illegal diversion of Rs. 40.781 lacs by the associate through fictitious credits/debits in the accounts for moneys purported to have been brought in by him and his family members towards share capital" ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ரூபாய் மோசடி செய்திருக்கிறார். அவர் மீது அரசாங்கம் தொடுத்த வழக்கு 2½ ஆண்டுகள் நடைபெற்று பின்னால் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல், அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆட்சேபித்து இருக்கிறார். "The circumstances/grounds on which the cases were withdrawn were not available with the Company" என ஆடிட்டர் ஜெனரல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த கம்பெனிக்குத் தெரியாமல் என்ன சூழ்நிலையில் இந்த வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட போலி தொழிலதிபர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய அரசியல் தலைவர்களின் பின்னனி இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து இந்த அரசாங்கம், மக்கள் பணத்தை, பொதுப் பணத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருமே தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தடைக்கல்லாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது, என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். தொழில் வளர்ச்சிப் பெறுவதற்கு போக்குவரத்து வசதியும், மின்சார வசதியும் அத்தியாவசியத் தேவைகள் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திற்கு ஓரவஞ்சனையான செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள்

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்] [1981 ஏப்ரல் 6]

குறிப்பிட்டார்கள். 1967 க்குப் பின்னால் தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மாற்றுக் கட்சி அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால் இந்த நாட்டில் தமிழகத்தில் புதிய தொழில்களை தொடங்குவதற்கு மத்திய அரசு, மத்தியில் ஆண்டு கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி முன்வரவில்லை என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

அந்த வகையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டால் இங்கே பக்கத்தில் இருக்கிற ஆந்திர மாநிலம் பின் தங்கிய மாநிலமாக இருந்தாலும் கூட அங்கே இப்பொழுது ஆண்டு கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் காங்கிரஸ் அரசாங்கமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், மத்தியில் ஆண்டு கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தமிழகத்திற்கு எந்தத் திட்டங்களையும், புதிய திட்டங்களையும் அளிக்காமல், ஆனால் இந்திராகாந்தி அவர்கள் அந்த மாநிலத்திலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்கின்ற காரணத்தால் அந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்கு, மாநிலம் அதரவு அளித்து வருகின்றது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய ரெயில் காரேஜ் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை திருப்பதியில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டும் அல்ல ஒரு சூப்பர் தர்மல் ஸ்டேஷன் அங்கே ஆந்திராவில் அமைத்து விட்டு மீண்டும் ஒரு பவர் ஸ்டேஷன் அமைப்பதற்கு இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இரயில் போக்குவரத்து வசதிக்கு தமிழ்நாட்டிற்கு இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே கூட மத்திய அரசாங்கம் எந்தவிதமான புதிய திட்டங்களையும் அறிவிக்காமல், தமிழகத்தினுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் போராடி கரூர்—திண்டுக்கல்—தூத்துக்குடி பிராட்கேஜ் சாலையைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஆந்திராவில் திருப்பதியில் இருந்து குண்டூர் வரை ஒரு பிராட்கேஜ் பாதையை அமைப்பதற்கும், அதைப் போலவே திருப்பதி வரை அமைப்பதற்கும் மேட்க்கில் ஒரு புதிய இரயில் பாதை அமைப்பதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் ஆந்திராவுக்கு உதவி இருக்கிறது என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திற்கு ஓரவஞ்சனை செய்யும் செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று பொருள்.

எனவே இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திலே, தமிழகத்தின் உரிமைக் குரலை எடுத்துக் கூறி தமிழகத்திற்கு, தொழில் துவங்குவதற்கு, போக்குவரத்து வசதி, மின் உற்பத்தி ஆகியவற்றை அதிகப்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராட வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]
(முற்பகல் 11-20)

அதேபோல தமிழகத்திலே புதிய தொழில்கள் துவங்குவதில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அதற்கு மத்திய அரசின் தடையினாலே முயற்சிகள் வெற்றியடையவில்லை. அதற்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியில் மத்திய அரசோடு போராடி, அவர்களுடைய வருத்தத்தை வளர்த்துக் கொண்டு, அதன் காரணமாகத் தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய நல்ல காரியங்கள், நல்ல திட்டங்கள் கூட அவர்கள் நிறைவேற்றாமல் விட்டு விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தில் புதிய திட்டங்களை துவங்குவதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெசவுத் தொழிலிலே கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் உத்தரவிட்டிருக்கின்ற இந்த அரசை நான் பாராட்டி, அதே நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே தொழில்கள் அதிகம் வளர்ச்சியில்லாமல், பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கின்றது. மணல் மேட்டிலே ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலையை விரிவுபடுத்துகிற நேரத்திலே கிழக்குத் தஞ்சையிலே வேதாரண்யம் அல்லது திருத்துறைப்பூண்டியிலோ அந்த நூற்பாலையின் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். அதேபோல தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்த, இன்றைக்கு கல்வித் துறை செயலாளராக இருக்கிற மரியாதைக்குரிய இராமதாஸ் அவர்கள் காலத்திலே வேதாரண்யம் உப்பு உற்பத்தி திட்டம் என்று அங்கே நிறைவேற்றி, ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளது. ஆய்விலே இருந்து நிறைவேற்றப்படாமல் திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியில் கிடப்பிலே போடப்பட்டது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வந்த பிறகு அந்த உப்பு உற்பத்தி திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொண்டார்கள். எனவே அந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளை விரைவில் அறிவித்து, அங்கே வேதாரண்யத்தில் உப்பு உற்பத்தியைப் தொடங்குவதோடு, அது சம்பந்தப்பட்ட இரசாயன தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் 60 ஆயிரம் ஏக்கர் உப்பள நிலங்கள் கொண்ட பகுதியாகும் அது (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82-ஆம் ஆண்டிற்கான தொழிற் கொள்கை மானியத்தின் மீது ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களிலே சிறு தொழில்கள் பெருக வேண்டுமென்று அடிப்படையில் கிராமங்களிலே தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள்,

[திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்] [1981 ஏப்ரல் 16]

தென்னை நூற்றில் கயிறுகள் திரிக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் இன்றையதினம் பல்வேறு கிராமங்களில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. மத்தியிலே இருக்கின்ற அரசாங்கம், பாலியஸ்டர் நூலிழை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி கேட்டபொழுது அனுமதி வழங்கப்படவில்லை என்பதை மாற்று முகாமிலே இருக்கிற நண்பர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் சொல்கிற பொழுது நெசவாளிகளுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன; நெசவாளர்கள் குறிப்பிட்ட காலங்களில் தான் நூல்கள் கிடைக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பாலியஸ்டர் நூல் உருவாக்குகிற தொழிற்சாலை உருவாக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு அனுமதி கேட்டபோது, மத்திய அரசு அனுமதி மறுத்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோல பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேளாண்மைத் துறையே அங்கே கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அதை தொழில்களில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோளை நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாவட்டம் முழுவதையும் அறிவிக்கவில்லை என்றாலும் இரண்டு தாலுக்காக்களையாவது தொழிலில் பின்தங்கிய தாலுக்காக்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாக பிரித்தபோது, கோவை மாவட்டத்தில் தான் தொழில்கள் அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர பெரியார் மாவட்டத்திலே தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாக அறியக் கூடும். ஆகவே அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்கே விவசாயிகள் தாங்கள் அதிகமாக விளைவிக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் பயனுள்ள வகையிலே ஒரு சாயத் தொழிற்சாலையையும் அந்த மாவட்டத்திலே உருவாக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அங்கே தனியார் நிறுவனம் என்பதில் சக்தி சர்க்கரை ஆலை என்ற ஒரு ஆலை இருக்கிறது. அவர்கள் விவசாயிகளிடத்திலே அக்ரிமென்ட் போடுகிற போது ஒன் சைட் அக்ரிமென்ட்டாக போடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் தங்களுடைய கரும்பை வெட்டுவதற்காக 12, 13 மாதம் காத்துக் கிடந்து வெட்டுகிற கொடுமையான நிலைமை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது எனவே அங்கே கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை உருவாக்க அமைச்சர் அவர்கள் முனைப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருத்திய நிகழ்ச்சி நிரல்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

8.4.1983-ஆம் தேதியன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்தள்ள முடிவின்படி சட்டமன்றப் பேரவை மின் அலுவல்கள் பற்றிய திருத்திய நிகழ்ச்சி நிரலின் விவரம்.

- 9.4.1983 (சனிக்கிழமை) 29 - தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்
- 10.4.1983 (ஞாயிற்றுக்கிழமை) விருமுறை
- 11.4.1983 (தினிகட்கிழமை) 15 - காவல் துறை 16 - தீயணைப்புப் பவிகள் இறுதி நாள்
- 12.4.1983 (செவ்வாய்க்கிழமை) 9 - மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் 11 - மாவட்ட நிர்வாகம்
- 13.4.1983 (புதன்கிழமை) 24 - தொழில்கள் 50 - தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு
- 14.4.1983 (வியாழக்கிழமை) தமிழ் வருடப்பிறப்பு தெலுங்கு வருடப்பிறப்பு விருமுறை
- 15.4.1983 (வெள்ளிக்கிழமை) காலை 10.00 மணி முதல் 11.00 மணி வரை:- 25.1.1983 அன்று பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற மாண்புமிகு நீதிபதி திரு கே. எஸ். இராமமூர்த்தி விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து விவாதிக்க, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எஸ். அனந்ததேவர் அவர்கள் கொடுத்தள்ள தீர்மானத்தின் மீது விவாதம். காலை 11.00 மணி முதல்:- 32 - பின்தங்கிய வருப்பினர் முதலியோர் நலன்
- 16.4.1983 (சனிக்கிழமை) 2 - மாநில ஆய்ச்சி தீர்வைக் குறை 4 - பொதுவிற்பனை வரியும், ஏனைய வரிக்கும், தீர்வைக்கும்-நிர்வாகம்
- 17.4.1983 (ஞாயிற்றுக்கிழமை) விருமுறை
- 18.4.1983 (தினிகட்கிழமை) (1) 7 - மாநிலச் சட்டமன்றம் 8 - தேர்தல்கள் விவரத்திற்றி வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுபவை 42 - ஒய்வூதியக்கும் ஏனைய ஒய்வுகால நன்மைக்கும் 43 - பல்வகை 57 - பல்வகை மூலதனச் செலவு 58 - மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும் (2) 1983-84-ஆம் ஆண்டில் மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு - அறிமுகம் செய்தல்
- 19.4.1983 (செவ்வாய்க்கிழமை) 1983-84-ஆம் ஆண்டில் மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு - ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்; மற்ற அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்-ஆய்வுசெய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்.
- 20.4.1983 (புதன்கிழமை) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள் - ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்.
- 21.4.1983 (வியாழக்கிழமை)

1974-75-ஆம் ஆண்டில் மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள், ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடும் நாளன்று பேரவைக்கு அளிக்கப்பெற்ற, 21.4.1983-க்கு வாக் கெடுப்பிற்கு விடப்பெற்ற, அதற்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்று, பின்னர் ஆய்வுசெய்த நிறைவேற்றப்பெறும்.

பேரவை வழக்கம்போல் காலை 9.00 மணிக்குக் கூடும்.

வி.மு. அழகர்சாமி,
செயலாளர்.

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்]

பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே மூலப் பொருள் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் சத்தியமங்கலம் பகுதியிலே சந்தனம் அதிகமாக கிடைக்கிறது என்பதாலும் அது பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும் அங்கே சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதுணைபாடு இருக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இந்த நேரத்திலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களிலே இருக்கின்றவர்கள் நல்ல முறையிலே உழைப்பைக் கொடுக்கிற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள் அவர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் செய்வதற்காக 6 மாதகாலம் ஆகிறது, அந்த 6 மாத காலம் முடிந்த பிறகு அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற முறையிலே சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே அந்தப் பகுதியில் சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டுகோளாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிழகு 190 கோடி ரூபாய் செலவில் கரூரில் பேப்பர் மில்லை அமைத்து அதன் மூலமாக ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தொழில்களை உருவாக்கி வருகின்ற சூழ்நிலையில் பாலிஸ்டர் இழைநூல் தொழிலை இங்கே உருவாக்க வேண்டுமென்றால், வட மாநிலங்களிலிருந்துதான் பாலிஸ்டர் நூலைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பாலிஸ்டர் நூல் இழை தொழிற்சாலையை இங்கே உருவாக்கிடக் கூடிய முறையிலே உறுதுணையாக இருந்து இங்கே உள்ள நெசவாளர்களின் வாழ்க்கை தரம் உயர இருக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைத்து வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றிகூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செமிய் : கனம் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் சபைமுன் வைத்திருக்கின்ற தொழில் துறை குறிப்புகள்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் பெரியதொழிற்சாலைகள், நடுத்தர தொழிற்சாலைகள் காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ், ஹவுஸ்ஹோல்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகளை ஏற்படுத்தப் போகிறோம், ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொல்லியிருந்தால் மட்டும் போதாது. இப்போது இந்த 1,2 வருஷ காலத்திலே அவர்கள் ஆட்சியில் இவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றன, சுமால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், மீடியம் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ், ஹவுஸ்ஹோல்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் இவற்றின் வாயிலாக எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, இதற்காக எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு நிதி திரும்ப அவர்களிடமிருந்து பெறப் பட்டிருக்கிறது என்பது போன்ற புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம்

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்] [1981 ஏப்ரல் 16]

கொடுத்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான குறிப்புகளை குறைந்தது ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவற்றை நன்றாகப் படித்து உணர்ந்து கருத்துக்களைச் சொல்லமுடியும். ஆனால் குறிப்புகள் முதல் நாள் இரவோ அல்லது ஒரு நாள் முன்போ தான் எங்களுக்குக் கிடைக்கிறது, அதன் காரணமாக முழுமையாக அவற்றைப் படித்துவிட்டு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இனிமேலாவது இந்தப் பழக்கத்தை விட்டு முக்கியமான குறிப்புகளை ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

It is my submission that there has been no large scale improvement in Industrial expansion in small-scale and medium-scale industries.

இருக்கின்ற தொழில்கள் மட்டும் நன்றாக நடக்கின்றனவா என்றுவாதிப்பது சரியாக இருக்காது. காரணம், வருடாவருடம் பல்லாயிரக்கணக்கான அளவில் பட்டம் பெற்றவர்களை நாம் வெளியிலே அனுப்புகிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு வேண்டாமா? அரசாங்க வேலைக்காக மட்டும் அவர்கள் காத்திருந்தால் அது அவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாது என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். வேறு வகைகளிலே அவர்களுக்கு வேலைகிடைப்பதற்கான சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பல பிஸ்னஸ்கள் ஏற்பட்டால் அவர்களுக்குப் பயன்படும். பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் உற்பத்தி பெருகும்; அமன் மூலம் டிஸ்டிரிப்யூஷன்ஸ் வரும்; அதன் மூலமாக எல்லாவகையான நல்ல காரியங்களும் ஏற்படும்; அதன் மூலமாக நிறைய வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதில் குறைந்த பட்சம் அவர்கள் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்மிடம் ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. அதாவது “திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு” என்பது அந்தப் பழமொழி. நீங்கள் திரைக்கடல்தான் ஓடுவதில்லை என்றால் உள்ளேகூடப் போகாமல் இருக்கிறீர்கள். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் நான் பம்பாயில் இருந்தபொழுது, அங்கே நான் அறிந்தேன். ஆறு பெரிய இன்டஸ்ட்ரீஸ்களை பம்பாயில் ஆரம்பிப்பதற்காக 1,000 கோடி ரூபாய் தேவை என்றும், அதற்காக அங்கேயுள்ள முதல் மந்திரி அவர்கள் Oil countries க்குச் சென்று, அவர்களிடம் பேசி, ஒப்பந்தத்தைப் பெற்று, அவர்களை Partnership basis ஆகக் கொண்டு வந்து, பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவ ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு நான் சந்தோஷப்பட்டேன். அதைப்பற்றி விவரமாக அறிந்து கொள்வதற்காகக்கூட நான் முயன்றேன், அந்தக் கருத்துக்களை இங்கே சொல்லலாம் என்று, ரொம்ப பைனல் ஸ்டேஜில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சரீப்]

அம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் இங்கே வருவதற்கு நீங்கள் என்ன அக்கறை எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களும், உங்கள் கட்சி நண்பர்களும் பேசினார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் தொழிற்சாலைகளை இங்கே கொண்டு வரவில்லை, காங்கிரஸ் கட்சி இங்கே ஆட்சியில் இல்லாத காரணத்தால்தான் அவ்வாறு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டோம், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் விருந்து வரவில்லை என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? பைனான்ஸ் மினிஸ்டர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது; தொடர்ந்து அதில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, என்னென்ன தகவல்கள் இருக்கின்றன, என்னென்ன விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆபீஸர்கள் அடிக்கடி சென்று அதை முடித்துக் கொண்டு வந்தால்தான் வெற்றியாகுமே தவிர, அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டோம், வரவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது வெற்றியாகாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எனவே, தயவு செய்து, என்னென்ன பெரிய ஸ்திங்களுக்கு அப்ளிகேஷன்கள் போட்டிருக்கிறீர்களோ அவைகளைப்பற்றித் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதற்காக கணம் அமைச்சரவர்களிடத்தில் லிஸ்டைக் கேட்டேன். அந்த லிஸ்ட் நேற்றிரவு எட்டு மணி அளவில்தான் எனக்குக் கிடைத்தது. அதை ஒப்பன் செய்யக் கூட டைம் இல்லை. என்னென்ன ஒத்தாசைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்வதற்கு நான் காத்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி நான் முதன்முதலிலேயே இந்தச் சபையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். அதையே திரும்பவும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்.

பாம்பே, குஜராத் ஆகிய இரு மாகாணங்களிலும், “Chemical Industries and Pharmaceutical Industries மிகவும் உன்னதமான நிலையில் முற்போக்கான நிலையில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனுடன் நமமுடைய ஸ்டேட்டில் உள்ள டெவலப்மென்டைப் பார்த்தால் மிகமிகக் குறைவாக, ஒரு பர்சென்ட், இரண்டு பர்சென்ட் என்ற அளவிற்கு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது ஏன் அங்கே மட்டும் இவ்வளவு பரவலாக வந்து கொண்டிருக்கிறது விரைவாக வந்திருக்கிறது. இங்கே ஏன் வரவில்லை என்பதையெல்லாம் ஆராய வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

15 வருடங்களுக்கு முன் டாக்டர் சர். இலட்சுமணசாமி முதலியார் தலைமையில், இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டுமென்பதைப்பற்றி யோசிப்பதற்காக, ஆராய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். எனக்கு அது நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்டை வசித்துப் பர்த்து, இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப்] [1981 ஏப்ரல் 16]

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சிறுதொழில்கள் எவ்வளவு பெரும் பான்மையாக வந்திருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவர்களும், மற்றவர் ளும் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஆராய்வதற்காக நீங்கள் ஒரு கமிட்டியைக்கூடப் போடலாம். நீங்கள் வந்து ஒரு வருஷமாகி விட்டது.

Industrial Development Committee for Small-scale and Large-scale Industries.'

என்று போட்டு நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற தொழிலதிபர்களைக் கலந்து ஆலோசனை கேட்பது மட்டுமல்லாமல், பிற மாநிலங்களில் வெற்றிகரமாகத் தொழில்களை நடத்திக்கொண்டு இருக்கின்ற தொழிலதிபர்களையும் ஆலோசனை கேளுங்கள்.

'Many sub-Committees can be constituted to see that more industries are created here. But you have not done so. I do not know why the Government should feel so and what are the difficulties in constituting such Committees.

பல தடவைகள் முதன் மந்திரி அவர்களோடும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களோடும் நான் பிளேவோட்டாகப் பேசியிருக்கிறேன். அந்தச் சமயங்களில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிக் கமிட்டி போடுவதால் ஏதாவது பயன் இல்லையென்று நம்புகிறார்களா அல்லது கமிட்டி போடுவதில் ஏதாவது சிரமம் இருக்கிறது என்று நம்புகிறார்களா, அரசாங்கம் மட்டுமே அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் 'டி.லே' தான் இருக்கும். இதற்கு முன் அந்தக் கமிட்டி இருந்தது. நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டிலுள்ள பெரிய ஆபீசர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், பெரிய தொழில் அதிபர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்பொழுது பம்பாய்தான் உலகத்திலேயே பெரிய கன்ஜஸ்ட்டட் நகரமாக இருக்கிறது. என்ன வழிகளைப் பின்பற்றினால் அந்த கன்ஜஸ்டனை அகற்றலாம், எங்கெங்கே நிலம் கரம்பாக இருக்கிறது என்று யோசிக்க ஒரு பெரிய கமிட்டி போட்டு, ஜே. ஆர். டி. டாட்டா அவர்களைத் தலைவராக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி இங்கும் கமிட்டி போட்டால், இன்னும் பல தொழில்களைத் தொடங்க முடியும்.

Thanks for the Hon. Ministers efforts that there is Industrial peaple in this State. I want more industries to come thousands of small-scale industries and thousands of cottage industries to come. There are tremendous potential; but we are not utilising this potential. I regret very much for the same.

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

தொழிற்சாலை துவங்குவதற்கு பவர் முக்கியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நம்முடைய ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் டோட்டல் அலக்கேஷனில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பவருக்கு மட்டும் நாம் செலவழிக்க இருப்பதாகக் குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

One-third should not be the capacity. Whatever capacity, you create, that capacity must be able to give out at least three fourth of the capacity.

இப்பொழுது மின்சார அமைச்சர் 2,300 மெகாவாட் கப்பா சிட்டி இருக்கிறது என்று சொன்னார். ஆனால் 40% தானே நமக்குக் கிடைக்கிறது. அந்த 40%, 45% கிடைப்பதை வைத்துக் கொண்டு நாம் பவர் முக்கியமான வேலைகளுக்கெல்லாம் உபயோகப்படுத்துகிறோம். மீதி 55%, 60%, கிடைக்காததன் காரணம் என்ன அது கிடைக்க என்ன, என்ன முயற்சிகளை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டீர்கள். அது கிடைக்க, அக்கறையோடு என்ன, என்ன முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமோ, அதை எடுத்தால்தான் பலன் ஏற்படும். ஏனென்றால், இப்பொழுது 100% பணம் செலவாகிறது, ஆனால், கிடைப்பது 40%, 45% தான். ஆகவே, முழு கப்பாசிட்டியில் இயங்கினால், பெரிய இம்பூன் மென்ட் வரும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

For Tamil Nadu, the Central Government is giving 15 per cent subsidy for the industries situated in the backward areas, irrespective of the fact whether they are small, bigger, large scale industries. But the Tamil Nadu Government has come out with a scheme to give some more subsidy only for small scale industries. But this should be expanded like the Central Government. It should be given to small scale, medium scale and all industries irrespective of whatever their stages, I would request the Hon. Minister to kindly consider this.

மகாராஷ்டிரா, குஜராத்தில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும், முக்கியமாக பாக்வார்ட் இடங்களிலே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கும் பவர் கட் இல்லையென்று, நான் நம்பத்தகுந்த வட்டாரத்திலிருந்து அறிகிறேன். அதே மாதிரி, இங்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். Particularly for the small-scale industries, it should be given. Because they are struggling very hard. They have come and and seen many times and expressed their concern over this situation. If their production is stopped—there is no other go except to stop production—you will know what will be their consequences. I would request the Hon. Minister for Industries to relax the power cut for small-scale industries. He was good enough to relax it but it has not been done in full.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்] [1981 ஏப்ரல் 16]

(முற்பகல் 11.40)

கெமிக்கல் இன்டஸ்ட்ரிக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் ரா-மெட்டிரியல்ஸ்க்கு நாம் 8% சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடுகிறோம். இதே ரா-மெட்டிரியல்ஸ்களுக்குப் பிற மாநிலங்களில் 4% தான் போடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக நம்முடைய இதே பிரச்னை பிற மாநிலங்களுக்கு சம்பிரதாயமாக நாம் கொண்டு செவ்வதில் மிகவும் சிரமம் இருக்கின்றது. எனவே இந்த 8% சேல்ஸ் டாக்ஸை 4% ஆக ஆக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

There are lot of difficulties for the entrepreneurs to start industries. There are promotional and procedural difficulties and they are enormous.

ஒரு இன்டஸ்ட்ரி ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் நிறைய அபிளிகேஷன் போட்டு பில்லப் பண்ணவேண்டியிருக்கின்றது. அதற்கே குறைந்தது 20,000 வீருந்து 30,000 வரை செலவாகிறது.

This should be made as easy as possible.

அதுமட்டுமல்ல, 10 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், சேர்மன், மேனேஜிங் டைரக்டர், மற்ற டைரக்டர்கள் அவர்களுடைய சொத்து, சுதந்திரம் வீடு, வாசல் எல்லாவற்றையும் அடகு வைக்கும் அளவுக்கு இருக்கின்றது.

This is a very outmoded system. If they are satisfied that there is scope for such industry, and if you are satisfied that you can get back with interest the capital, why do you want the Chairman, Managing Director and other Directors to give guarantee and include all their properties and other things. I do not think that this system has been followed by highly developed industrial countries. This position should be stopped. Generally, I only want that our state should be second to none in industrial development. We have prepared a scheme that there should be one industry created every day. But we find that there is not even one industry for 3 or 4 months. I do not deny that there is no business activity and I do not deny that there is no industrial development. I only wish thousand of industries should come up in our State because there is good scope for them. There by we solve unemployment problem among the unemployed educated youths. If their problem is not solved, you can just imagine what will be their position in the entire State or in this country.

Thank you, Sir.

(மாண்புமிகு பேரவை தலைவர்-தலைமை)

1981 ஏப்ரல் 16]

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே² தொழில் அமைச்சர் அவர்களாலே அவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ள தொழில் கொள்கைகள், திட்டங்கள் இவைகளைக் குறித்தும், மானியக் கோரிக்கை குறித்தும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமான தொழிலாக பெரும் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்கக் கூடியதாகவும் வளத்தை தரக்கூடியதாகவும் அமைந்துள்ள வேளாண்மைத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழில் பல்வேறு பகுதிகளில் உருவாக்கப் படவேண்டும் என்ற கொள்கை நம் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். வேளாண்மைத் தொழில், தமிழகத்திலேயும் சரி, இந்தியத் திருநாட்டிலேயும் சரி, மிக முக்கியமான பெரும் பான்மை மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற தொழில் என்றாலும் கூட, என்னதான் அதற்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும், உரமும், சலுகைகளும் வழங்கினாலும் தகுண்டைய வளர்ச்சி ஒரு கட்டத்தோடு நின்றுவிடக்கூடியது என்பதும், அதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதாலும் பல்வேறு தொழில்களை, சிறு தொழில்களானாலும் நடுத்தர தொழில்களானாலும், பெரும் தொழில்களானாலும் இவைகளை வளர்ப்பதன் மூலமும், விரி வாக்குவதன் மூலமும், புதிதாக உருவாக்குவதன் மூலமும், தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்புகளை மக்களுக்கு அளிக்கவும், வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் இயலும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் தொகையின் பெருக்கம் என்ற அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது அது விகிதாச்சார வகையிலே பெரும் அளவு குறைந்து இருக்கிறது. எண்ணிக்கை அளவிலே மக்கள் தொகை கடந்த காலத்தைவிட இப்போது அதிகமாகி இருக்கிறது என்றாலும் கூட விகிதாச்சார வகையிலே மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற போது குறைந்த கணக்கைத்தான் விழுக்காடு நிலையில் காட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் மக்கள் தொகை கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அது மேலும் மேலும் அதிக மார்க்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை அரசின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வரைபுகளிலேயே குறிப்பிட்டு இருப்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 ஏப்ரல் 16]

நாட்டில் உள்ள வேலை இல்லாதோர் தொகை என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கிறபோது நாட்டினுடைய சராசரி 8.5% இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் சராசரி 16.1% இருக்கிறது. இந்தக் கணக்கினை அரசு தந்துள்ள குறிப்புகளிலேயே நம்ம ல்காண முடிகிறது. எனவே வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றவர்கள் தொகை என்ற புள்ளிவிவரப்படி நமது மாநிலம் இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது மாநிலமாக அமைந்து இருக்கிறது என்பது பெருமைக்குரியது அல்ல. இரண்டாவது என்பது பரிசுப் பெறுகின்ற நேரத்திலே, முதல் பரிசு, இரண்டாவது பரிசு, மூன்றாவது பரிசு என்று இந்த மூன்று பரிசுகளும் பாராட்டத்தக்கது என்றாலும் கூட, வேலை இல்லாதோர் தொகையி்க வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் நிலைமையில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்போது, நம்முடைய மாநிலம் இரண்டாவது மாநிலமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் வேதனையோடு தான் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

6-வது திட்டம் வரைவு இன்றை நம்முடைய மாநில திட்டக் குழு தயாரித்து வெளியிட்டு இருக்கிறது. அதிலே கூட 'High proportion of people in Tamil Nadu are below the poverty line. என்பதை மிகத் தெளிவாக ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இங்கே ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பேசிய ம. அன்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலே தொழில் துறை மிகவும் பின் தங்கிவிட்டது என்றும், பல தொழிற்சாலைகள் ஆங்காங்கு அமைக்க வழி இருக்கின்றது என்று அதிகாரிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு கூட, அவைகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுகின்ற அக்கரை கழக ஆட்சிக்கு இல்லாமல் இருந்தது என்றும், இன்றைக்கும் பேசினார்கள், நேற்றையதினமும் சிலர் பேசியபோது அத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அரசின் சார்பில் வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்ற தொழில் கொள்கைகளும், திட்டங்களும் என்ற புத்தகத்திலே கூட திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் தொழில் துறையில் காட்டப்பட்டுள்ள அக்கரை எத்தகையது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் (சிப்காட்) 1971 ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசுக்கே முழுவதும் சொந்தமாக வரையறுக்கப்பட்டதொரு பொது நிறுவனமாக (ரூபாய் ஆறு கோடி ஒப்பிய மூலதனத்துடன்) தனியார் துறையில் நடுத்தர, பெரிய தொழில்கள் முன்னேறுவதற்கும் விரிவடைவதற்கும், இதுவரை இம்மாதில்க்தில் பிளதங்ெயுள்ள பதநிகளை விரைந்த தொழில் மபமந்தவதர்தமாந முக்திய குரிக்ேகார்களுக்காக

1973 40 26 10

1981 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சனவரித் திங்களில் தொழில் முனைவோர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஒருங்கமைந்த முன்னேற்றத் திட்டத்துடன் தனது பணிகளைத் தொடங்கியது. அதில் இருந்து 'சிப்காட்' நிறுவனம் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக நடுத்தர, பெரிய தொழில்கள் முன்னேறவும் விரிவடையவும் ஆன பணிகளைச் சிறந்த முறையில் செய்து வருகிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் தேதி வரை இந்நிறுவனம் பல்வேறு திட்டங்களின் கீழ் மொத்தம் ரூ. 6,136.65 இலட்சம் உதவி வழங்க ஒப்புதல் அளித்துள்ளதுடன், இதன் மூலம் 46,000 பேருக்கு மேல் மொத்த நேரடி வேலைவாய்ப்பை நல்கியுள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளில் மிகவும் முக்கியமாகக் கருதக்கூடியது, ஊக்குவிக்கப்பட்ட முதலீட்டில் பெரும்பகுதி இம்மாநிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதாகும்.

(முற்பகல் 11.50)

இதுவரையில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த உதவித் தொகை பின்தங்கிய பகுதிகளில் நிறுவப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மட்டும் 53 கோடி ரூபாய் வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று இந்த அரசின் சார்பிலே தரப்பட்டுள்ள குறிப்பிலே எவ்வளவு நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த சிப்காட் நிறுவனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1972 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது என்றும் அதன் ல் சற்றொப்ப 46,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துக்கட்டியிருப்பதை நான் இந்த அவையின் முன் வைப்பது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அதைப்போல மற்றொரு நிறுவனம் 'தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம்; 'சிட்கோ' என்று அழைக்கப்படும் இந்த நிறுவனம் 1970 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 23 ஆம் நாள் நிறுவப்பட்டு பின்னால் 1971 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 21 ஆம் நாள் ஒருபொது நிறுவனமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் மூலக் குறிக்கோள் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சியினைக் குறிப்பாக சின்னஞ்சிறு தொழில் துறைகளில் பரவலான, விரைவான வளர்ச்சியும், முன்னேற்றத்தையும் ஊக்குவிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு வருவதாகும் என்று அரசின் குறிப்பிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தொடர்ந்து சிட்கோ நிறுவனம் தொடங்கப்பட்ட 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் 1979-80 ஆம் ஆண்டுவரை சுமார் 514 தொழில் கூடங்களை தவணைமுறைத் திட்டத்தின்கீழ் அம்பத்தூர், இராணிப்பேட்டை, ஒசூர், நாமக்கல் முதலான இடங்களில் கட்டி வழங்கியுள்ளது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு 58 தொழிற்கூடங்கள் அம்பத்தூர், இராணிப்பேட்டை, புதுக்கோட்டை முதலான இடங்களில் கட்டப்பட்டு வழங்கப்பட்டது என்று இந்த அரசின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 ஏப்ரல் 16]

தொடர்பு பணிகளையும் இணைத்து இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் காட்டப்பட்ட அக்கரை குறைந்திருந்தது என்று சாட்டப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டு அர்த்தமற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தொடர் நடவடிக்கையாக, இந்த ஆட்சிக் காலத்தில், கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் அதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் தொழில்துறை முன்னேற்றத்தில் காட்டப்பட்ட ஆர்வம் காட்டப்படவில்லை என்ற குறைபாட்டை நான் தெரிவிப்பது இந்த அரசை குறைசொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அல்ல, தொழில்கள் மேலும் பெருகி வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

எந்த அளவுக்கு நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற தொழில்கள் இழப்புகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள் “Comptroller and Auditor-General of India” அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட அறிக்கை இந்த அவையில் 23.1.1981-ல் வைக்கப்பட்டது. அந்த ஆடிட்ட அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, Tamil Nadu Sugarcane Farm Corporation அதாவது தமிழ்நாடு கரும்பு பண்ணை கார்ப்பரேஷன் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் அதாவது கழக ஆட்சியின்போது தொடங்கப்பட்டது. 22.2.1974 முதல் 30.6.1975-க்குள் 6.12 இலட்சம் ரூபாய் இலாபத்திலே அந்த பண்ணை நடைபெற்றது. ஆனால் கம்ப்ளோஸர் அன்ட் ஆபிட்டர் ஜெனரல் ஆஃப் இந்தியா அவர்களின் ஆய்வு அறிக்கையின் அடிப்படையில் 1976-77-ல் 10.58 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டமும், 1977-78-ல் 28.66 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டமும், 1978-79-ல் 5.84 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டமும் என்ற அளவுக்கு தான் இந்த சுகர்கேன் பாரம் கார்ப்பரேஷன் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அறிக்கையில் இது மட்டுமல்ல, ஸின்னலும் பல இழப்புகளை இந்த அறிக்கை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் 154-ம் பக்கத்தில் தமிழ்நாடு இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் 1978-79 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி 46.86 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், தமிழ்நாடு ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 37.66 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். தமிழ்நாடு ஹாண்டிகிராப்ட் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் 1976-77 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 25.12 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். தமிழ்நாடு சிராமிக் லிமிடெட் 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 30.53 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். தமிழ்நாடு சுகர்கேன்

1981 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பார்ம் கார்ப்பரேஷன் 1979-80 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 5.84 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். தமிழ்நாடு சால்ட் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 10.30 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம்.

தமிழ்நாடு சுகர் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் - 1978 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 66.18 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், தமிழ்நாடு மினரல்ஸ் லிமிடெட் 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 6.02 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். சதர்ன் பரிக் ஓர்க்ஸ் லிமிடெட் - 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 9.42 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். தமிழ்நாடு சிமின்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் - 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 28.37 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். பெரம்பலூர் சுகர் மில்ஸ் லிமிடெட் - 1978 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 63.28 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், தமிழ்நாடு மொபட்ஸ் லிமிடெட் 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 38.83 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். இப்படி நஷ்டத்திலே இயங்குகின்ற அளவுக்கு இந்தத் தொழிற்கூலைகள் நடத்தப்பட்டு வருவது நிர்வாகத்தினுடைய திறமையின் சமயைக் காட்டும் என்பதை நான் இந்த அகவரில் அவைகள் திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவு அறிக்கை. மாநில திட்டக் குழுவின் அளிக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கையில் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக் கருத்தோடு ஒத்துச் செல்லுகின்ற இணைந்து வர்துகின்ற நிலை-திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உண்டு என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன். மொத்த இந்தியாவுக்கும் மைய உதவி 1979-ல் 15,668 கோடி ரூபாயாக இருக்க, அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு மாத்திரம் கிடைத்திருப்பது 616 கோடி ரூபாய்தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல. தமிழ்நாட்டினுடைய மக்கள் தொகை கணக்கை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் கூட 8 சதவீதம் நமக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 4 சதவீதம்தான் கொடுத்து இருக்கின்றது என்பதும் மாநிலத் திட்டக் குழுவின் அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. நியாயமாக இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கவேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தக் கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். தொடர்ந்து பல ஆண்டுகாலமாக மத்திய அரசோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியானாலும் சரி அல்லது இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆட்சியானாலும் சரி வற்புறுத்தி பெறவேண்டியதற்கான வாதங்களை எடுத்து வைத்து நாம் இங்கே தருவித்துக் கொள்ள வேண்டும் பல திட்டங்களை என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அதற்காக வாசாடிய அளவுக்கு இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே அதற்காகவா தாடப்படவில்லை என்பதுதான் எனக்கு இருக்கக் கூடிய குறையாகும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] 1981 ஏப்ரல் 16]

அவர்கள் நமக்கு எதையும் அளிக்கவில்லை என்று குற்றஞ் சாட்டுகிற அதேநேரத்தில் அவர்களாக முன்வந்து அளித்த ஒரு திட்டம் பற்றி இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. பல கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இரயில் பெட்டிகளைத் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள 400 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் உள்ள அந்த திட்டத்தை மத்திய அரசு தமிழ் மாநிலத்திற்கு வழங்க முன்வந்த போது அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத குற்றம் யாருடையது என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 400 கோடி ரூபாய் திட்டத்தின்படி ஆயிரம் ஏக்கர் மொத்த இடம் தேவை என்றும் அதிலே தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு 200 ஏக்கர் போதுமானது என்றும் தொழிற்சாலைக்கு தொடர்புடைய பல கட்டிடங்களைக் கட்டவும் வேறுபல வசதிகளுக்கும் மீதம் உள்ள இடம் தேவைப்படும் என்றும் அதற்கான முயற்சிகளில் தமிழக அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்றும் இந்த அரசை மத்திய அரசு கேட்ட நேரத்தில் மாநில அரசு அது பற்றி கேளாக் காது படைத்த அரசாக இருந்துவிட்ட காரணத்தால் நமக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டிய 400 கோடி ரூபாய் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலைத் திட்டம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, பத்தாயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு பெரும் திட்டம் அது. அந்தத் தொழிற்சாலையிலே 10,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பும் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு தேவைப்படும் உபகரணங்களைத் தயாரிக்கின்ற தொழில்களிலே 5,000 பேருக்கு மேல் வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கக்கூடிய அந்த மிகப் பெரிய திட்டத்தை, 400 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே உள்ள திட்டத்தை உரிய நேரத்திலே நாம் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதும் அந்தத் திட்டம் திருப்பதிக்கு அதாவது ஆந்திர மாநிலத்திற்கு சென்று விட்ட பிறகு ஏன் அந்தத் திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வரப் போராடக்கூடாது என்று சில உறுப்பினர்கள் கேட்பதும் எனக்கு விந்தையாகத் தோன்றுகிறது.

[நண்பகல் 12-00]

நாம் அந்த திட்டத்தை அவர்கள் வழங்கிய போது ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கான வசதி வாய்ப்புகளை மத்திய அரசுக்கு செய்துக் கொடுக்க நாம் தயாராக இல்லை. இப்போது அந்தத் திட்டம் பறிபோய்விட்டது. ஆந்திர மாநிலத்திற்கு சென்று விட்டது. ஆந்திர மாநிலத்திற்கு சென்று விட்ட பிறகு, அந்தத் திட்டம் தமிழகத்திற்கு வேண்டும் என்று எப்படி கேட்பது? எந்த முகத்தை வைத்துக் கொண்டு கேட்பது என்று எனக்கே புரியவில்லை. அந்தக் குற்றச்சாட்டை கூறியவர்கள் தான் விளக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளேன். அது மாத்திரம் அல்ல, அசோக்

1981 ஏப்ரல் 16]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

லேலண்ட் எக்ஸ்பேன்ஷன் என்ற அளவிலே ஒரு பெரிய தொழில் திட்டத்தை சொல்லி, சில சலுகைகளை தரவேண்டுமென்று வைத்துக் கேட்ட நேரத்திலே, அந்த சலுகைகளை அளிக்க இயலாது. என்று ஒரே பிடிவாதமாக அளிக்க மறுத்துவிட்ட காரணத்தால் இன்றைக்கு அந்த தொழிற்சாலை ராஜஸ்தானத் திலும், மராட்டிய மாநிலத்திலும் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகிற திட்டமாக அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அவர்கள் கேட்ட சலுகைகளை அந்த இரு ம நிலங்களும் தருகிற அளவிற்கு முன் வந்த காரணத்தால், அசோக் லேலண்ட் எக்ஸ்பேன்ஷன் திட்டம் இங்கே இடம் பெறாமல் வேறு மாநிலத்திற்கு சென்று விட்டது என்பதையும் ஒரு குறைபாடாகத்தான் கருத வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

கழக ஆட்சிக் காலத்திலே, மத்திய அரசோடு வாதாடி போராடி திட்டங்களைப் பெறவில்லை என்று ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது கூறினார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மத்திய அரசோடு, விரோதத்தை வளர்த்துக் கொண்ட காரணத்தால் பல திட்டங்கள் நமக்கு கிடைக்கவில்லை என்று இங்கே கூறினார்கள். அவர்களாவது நட்பை வளர்த்துக் கொள்ளட்டும். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி விரோதத்தை வளர்த்துக்கொள்ளவில்லை. எந்த நேரத்திலேயும் உறவுக்குக் கைகொடுப்போம், உரிமைக்கு குரல் கொடுப்போம் என்ற அந்த அடிப்படையிலே தான் மத்திய அரசோடு தன்னுடைய வாதங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறது.

சேலத்திலே இரும்புத் தொழிற்சாலை திட்டம் தேவை என்பதற்காகவும்; நெய்வேலி திட்டத்திற்காகவும் தூத்துக்குடி துறைமுக திட்டத்திற்காகவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முகலமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலே எழுச்சி நாள் கொண்டாடினோம். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் கூட, தமிழ்நாடு முழுவதும் எழுச்சி நாள் கொண்டாடப்பட்டு, அத்தகைய திட்டங்கள் தமிழகத்திற்கு மேலும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் வலியுறுத்தப்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்குப் பிறகு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளான நான், டெல்லியில் நடைப்பெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய வரைவை மற்ற மாநிலங்களின் முதல்வர்கள் எல்லாம் வரவேற்று ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்திலே சேலம் திட்டம் அதிலே இடம் பெறவில்லை என்ற காரணத்தால், அந்த 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவினை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று புறக்கணித்த அந்தச் செய்தி அப்பொழுதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் புரபரப்பாக வெளி வந்ததையும், அதற்குப் பிறகு, ஓரிரு மாதங்களுக்குள், அன்றைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 ஏப்ரல் 16]

அவர்கள், சேலம் திட்டத்திற்கான ஒப்புதலை வழங்க, அந்தத் திட்டத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவை அந்தப் பகுதியிலே நடத்துவதற்காக அவர்கள் வந்ததோடு தலைவர் அவர்களே, நாங்களும் நானும் அவர்களை வரவேற்று, அந்த விழாவை நடத்தியதும், நாங்கள் அப்பே து சேலத்து மாங்கனி-முக்கனியை வெள்ளியால் செய்து—தங்கமுலாம் பூசிய அந்த முக்கனியை, இந்திய பிரதமர் அவர்களுக்கும், எனக்கும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், வழங்கிய அந்த நிகழ்ச்சியை நானும் நீங்களும் மறந்து விட முடியாது, இன்று ஆளும் சட்சியில் உள்ள சில பேர் மறந்திருந்தாலும் கூட.

எனவே அந்த அளவுக்கு தமிழ்நாடு அரசு போராடி அந்த சேலம் திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே பெற்றோம். அதற்கு பிறகும் அதிலே பல சங்கடங்கள் இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. அது தங்க நடைமுறைக்கு வரக் கூடாது என்பதற்காக பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டன, அவைகளை யும் தவிர்த்தி மத்திய அரசோடு வாதாடி, அந்தத் திட்டம் உருவாவதற்கான சூழ்நிலையை அளவறைக்கு நாம் மேற்கொண்டோம். இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு அந்தப் பெரிய திட்டம் பெரிய அளவிற்கு சுருக்கப்பட்டு, இங்கே அது ஒரு சேலம் ஸ்டல் ரோலிங் கம்பெனி என்ற அளவிற்கு ஆக்ஸிபீட்டோமோ என்று ஐயத்தக்க அளவிற்கு அது கலனிப்பாரற்ற நிலைமையிலே இருந்து வருகிறது என்பதை மெத்த வேதனையோடு, நான் இந்த மாமன்றத்தில் மத்திய அரசிற்கு, இந்த அரசின் சார்பாக எடுத்துக் காட்டுகிற அந்தப் பணியிலே என்னையும் இணைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றுக் கேட்கிறேன்.

ஐனதா ஆட்சிக் காலத்திலே மத்திய அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. பிஜு பட்டநாயக் அவர்கள் மொழில் அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்திலே துர்க்காபூர் ஆலைக்கு பல முக்கியமான திட்டங்களை அனுமதித்து விட்டார்கள்.

அதுபோலவே நான் கர்நாடகத்தில் குதிரைமூக்கு என்ற இடத்திலும் ஆந்திராவில் விசாகையிலும் இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு ஏற்பட்டு அவை நடைமுறைக்கு வருகிற இந்தக் காலகட்டத்தில் நாம் அரும்பாடுபட்டு, பலநேரங்களில் போராடி எழுச்சி நாள் கொண்டாட்டி என்.டி.என். கூட்டத்திலும் தமிழ்நாடு சார்பில் வலுவான வாதங்களை எடுத்து வைத்து நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைக் கூட நாங்கள் புறக்கணிக்கிறோம் என்று கூறி அவ்வளவு பெரிய போராட்டத்திற்குப் பிறகு கிடைத்த சேலம் இரும்புத் தொழிற் சாலைத் திட்டம் இன்றைக்கு வெறும் ஒரு ஸ்டல் ரோலிங் கம்பெனி என்ற அளவிற்கு ஆகிவிடுமோ என்று அச்சப்படக்கூடாது அளவிற்கு கூனிக் குறுகிப்போய் மெத்தனாக அவ் அத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். எனவே ஆட்சியாளர்கள் உடனடியாக அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு நாம்

1931 ஏப்ரல் 16]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கோரிய அந்த இரும்புத் தொழிற்சாலைத் திட்டம் உருவாவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

13,000 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட பி.அன்ட்.சி. மில் இன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. இது தொழில் துறை மானியம் என்றாலும் கூட தொழிலும் தொழிலாளர்களும் இணைந்தே இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் தொழில் இல்லை. தொழில்களை நம்பி தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். எனவே இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய, ஏன் ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய, முதல முதல் ஒரு பெரிய, மகத்தான யூனியனைப் பெற்றதொரு நிறுவனம் பி.அன்ட்.சி. மில் நிறுவனம். தமிழகத்தினுடைய மிகப் பெரிய தியாகிகள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து அந்த பி.அன்ட்.சி. மில் தொழிலாளர்களுடைய இயக்கத்தில் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னமும் அந்த ஆலை திறக்கப் பட்ட ஒரு நிலைமை. இதில் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டுள்ள அக்கறை என்ன, ஆர்வம் என்ன என்று பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த அரசு சார்பில் இருக்கிற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கிற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், எல்லாக் கட்சிகளையும் சார்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்றத்தின் துணைத்தலைவர் அவர்கள் ஆகியோர் எடுத்துக் கொண்ட ஆர்வம், அங்குள்ள மத்திய அமைச்சர்களைச் சந்தித்து பலமுறை பேசி அவர்கள் எடுத்த அந்த நடவடிக்கைகளுக்கு இந்த அரசு எந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டது? எந்த அமைச்சர்கள் டெல்லியில் யார்யாரை எவ்வளவு முறை சந்தித்தார்கள்? பி.அன்ட்.சி. ஆலை திறக்கப்படவேண்டும், 13,000 தொழிலாளர்கள் வேதனை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட அக்கறை என்ன என்பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே 13,000 தொழிலாளர்கள் சார்பாக உரிய நேரத்தில் உற்ற குரலை இந்த அரசு கொடுத்திடவில்லை என்பதற்காக என்னுடைய குற்றச்சாட்டை இதத அரசின் மீது சுமத்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரிய தொழில் திட்டங்கள் எதுவும் நிதி நிலை அறிக்கையிலும் சரி அல்லது நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள இந்தக் கொள்கை குறிப்புகளிலும் சரி இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், நிதிநிலை அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு தொழில் துறை திட்டங்கள், வேலைவாய்ப்புக்கான திட்டங்கள், ஆயிரம், பத்சாயிரம் லட்சம் என்று பல தொழில்களைத் தொடங்கப் போகிறோம் என்றெல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் “பாலோ அப் ஆக்ஷன்” என்று சொல்வார்களே அந்த தொடர் நடவடிக்கைகளின் பேரில் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லை என்ற பதில் தான் நமக்கு கிடைக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 ஏப்ரல் 16]
 வரவு கெலவுத் திட்டம் 1981-82
 வாக்கெடுப்புத் தொடர்ச்சி

கடந்த 1977-ம் ஆண்டு முதல் நிதி நிலை அறிக்கையிலும் சரி அல்லது தொழிலமைச்சரின் அறிக்கையிலும் சரி எவ்வளவோ தொழில் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு அவைகள் எதுவும் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரிய தொழில் திட்டம் என்ற பெயரால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே படித்த அறிக்கையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வெடிமருந்து தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதாகும். ஆனால் அந்த வெடிமருந்து தொழிற்சாலை எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பேட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் 83-84ம் ஆண்டுதான் அது அங்கே தொடங்கப்படும். அதற்கிடையில் அதற்கான ஆய்வுவேலைகள் நடைபெறும் என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1983-84ல் தொடங்கப்பட இருக்கிற வெடிமருந்து தொழிற்சாலைக்கு, வட ஆற்காடு காட்பாடி அருகில் தொடங்கப்பட இருக்கிற வெடிமருந்து தொழிற்சாலைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து பட்ஜெட் உரையில் அதைப்பற்றி கருத்து வெளியிட்ட நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 200 கோடி ரூபாய் அளவிலே நிறைவேற இருக்கிற நியூஸ் பிரின்ட் உற்பத்தி தொழிற்சாலை பற்றிய குறிப்பு எதையும் வெளியிடவில்லை.

[பிற்பகல் 12-10]

200 கோடி ரூபாய் அளவிலே, கிட்டத்தட்ட, நிறைவேறியிருக்கின்ற நியூஸ் பிரின்ட் உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே தராதது விவாப்படையக்கூடிய ஒன்றாகும். எதிர்க்கட்சித் துணை தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் கூட நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள் - இவ்வளவு பெரிய திட்டத்தை நிதியமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையிலே அறிவிக்காமல் மறைத்து விட்ட மர்மம்தான் என்ன என்று கேட்டார்கள். இங்கே கூட அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பல நண்பர்களும் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். இருபது கோடி ரூபாய் திட்டத்தை இவ்வளவு அவசரமாக அறிவித்து விட்டு, ஆனால் அது 1983-84ம் ஆண்டிலேதான் தொடங்கப்படும் என்ற நிலையில் இப்போது முன் கூட்டியே அறிவிப்பதிலே இருந்த ஆர்வம், கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் அளவிலே உள்ள இந்த நியூஸ் பிரின்ட் தொழிற்சாலை பற்றிய அறிவிப்பை நிதியமைச்சர் செய்யாததற்கு என்ன காரணம்? அதைப் பற்றிப் பெரிய விளம்பரங்கள் கூட வராததற்கு என்ன காரணம் என்பதெல்லாம் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

[1981 ஏப்ரல் 16] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82

வாக்கெடுப்புத் தொடர்ச்சி

நான் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கூட நிதிநிலை அறிக்கையிலே தேடிப்பார்த்து கிடைக்காமல் உங்களால் தரப்பட்ட பெரிய ரெரிங் புத்தகங்களிலே தேடிப்பார்த்த போது அதிலேதான் இதற்கு 27½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, இந்தக் காகித தொழிற்சாலை நியூஸ்பிரின்ட் தொழிற்சாலை, வெறும் காகித தொழிற்சாலை அல்ல, நியூஸ்பிரின்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் நியூஸ்பிரின்ட் காகித தொழிற்சாலைக்கு 1979ம் ஆண்டு அன்றைக்கு செலவாகும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டுத் தொகை 153 கோடி ரூபாய்—153 கோடி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1980ல் தமிழ்நாடு நியூஸ்பிரின்ட் அண்டு பேப்பர்ஸ் லிமிடெட் சேர்மன் அளித்துள்ள ஒரு அறிக்கையில், அந்த அறிக்கைப் புத்தகத்தில் 160 கோடி ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வேறுபாடுகளை வரிசைப்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும். 1979லே 153 கோடி என்று அறிவிப்பு. 1980ல் தமிழ்நாடு நியூஸ்பிரின்ட் அன்ட் பேப்பர்ஸ் லிமிடெட், சேர்மன் 160 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருகிறது என்று அறிவித்து, இதோ என்கையிலிருக்கிற 6வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று இந்த அரசால் தரப்பட்ட இந்தப் புத்தகத்தில் மாநில திட்டக்குழு அளித்துள்ள இந்தப் புத்தகத்தில் 180 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இந்தப் புத்தகம் வெளிவந்து சில மாதங்களுக்குள்ளாக இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே அமைச்சர் அறிக்கையிலே 105ம் பக்கத்திலே 180 கோடி என்று அறிவித்து இன்றைக்கு இதிலே ஒரு திருத்தம் போடப்பட்டு அமைச்சர் முன்னுரையிலே 190 கோடி ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறார்.

1979லே 153 கோடி, 1980ல் சேர்மன் அறிக்கையிலே 160 கோடி, இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற மாநில திட்டக் குழுவின் 6வது திட்ட அறிக்கையிலே 180 கோடி, தொழில் துறை அளித்துள்ள குறிப்பில் 190 கோடி என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக, ஓராண்டுக்குள் அல்லது, ஒரு சில மாதங்களுக்குள் சுமார் 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சேர்மன் ரிப்போர்ட்டில், நியூஸ்பிரின்ட் தொழிற்சாலை இருக்கிறதே அதன் சேர்மன் அளித்துள்ள இந்த ரிப்போர்ட்டில் சொல்கிறார், மாநில அரசு 22 கோடி ரூபாய்தான் தரும். 22 கோடிக்கு மேல் தராது; 22 கோடி ரூபாய் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறதென்று சொல்கிறார்கள். சேர்மனே 22 கோடி தான் எதிர்பார்க்கிறார். ஆனால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 27½ கோடி.

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1981 ஏப்ரல் 16]

இந்த காகித ஆலைத் திட்டம் 50,000 டன் நியூஸ் பிரின்ட் 40,000 டன் எழுதுகிற தாள், மற்ற தாள்கள் இவைகளை உற்பத்தி செய்யும் என்று அமைச்சர்களுடைய அறிக்கையிலே தெளிவாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலை சேர்மேனாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றவருடைய அறிக்கை என்ன சொல்கிறது? டைரக்டர்ஸ் ரிப்போர்ட்டிலே அவர் சொல்கிறார், 83,000 டன் நியூஸ்பிரின்ட், 17,000 டன் எழுது தாள் மற்ற தாள்கள் என்று, கவர்ன்மென்ட் ஆப் இந்தியா லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கொடுத்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

The Government of India, Ministry of Industry issued a letter of intent No.L.1/183 (79), dated July 3, 1979 to the Company for manufacture of 83,000 tons of newsprint and 17,000 tons of writing and printing paper out of bagasse. The Company is taking steps to obtain extension of the validity of the letter of intent என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. 83 ஆயிரம் டன் நியூஸ்பிரின்ட் உற்பத்தி செய்வதாக சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது 50 ஆயிரம் டன் நியூஸ்பிரின்ட் உற்பத்தியாகும் என்று அறிக்கைகளிலே தரப்பட்டிருக்கின்றது. எனக்குள்ள சந்தேகம் எல்லாம் இந்த தொழிற்சாலை, இந்த நியூஸ் பிரின்ட் தயாரிக்க முடியுமா? நியூஸ்பிரின்ட் தயாரிக்க முடியுமென்று ஒரு முக்கியமான பணியை முன் வைத்துதான் மத்திய அரசு கூட இதற்கான லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் தந்திருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதற்கு மேலான விவரங்கள் மத்திய அரசுக்கே கூட தெரிவிக்கப்படவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த தொழிற்சாலை நியூஸ் பிரின்ட் தயாரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு தன்னுடைய வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டு பணியினை முடுக்கி விட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு சேர்மேன்னாக யாரை நியமித்து இருக்கிறீர்கள்? இந்தக் கேள்வியை சொல்வதற்கு முன்பு ஒரு பழைய விஷயத்தை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். 1975-76 ஆம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையின் மீது வாக்கெடுப்பு நடட்பெற்றபொழுது, நம்முடைய இன்றைய கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு அரங்கநாயகம் அவர்கள், இந்த வரிசையிலே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினராக அமர்ந்து ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்.

“தாதுக்குடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்பிக் தொழிற்சாலையை தான் சொல்ல வேண்டும். அங்கே 84 கோடி ரூபாய் அளவில் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிகின்றீர்கள். அடுத்து கடலூரில் 120 கோடி அளவில் ஆரம்பிக்க உரிமம் வழங்கியிருக்கிறார்கள், கடலூரில் ஆரம்பிக்கவில்லை; உங்களுக்கு தெரியும், என்றாலும் அவர்கள் சொன்னதை சொல்கிறேன். “ஏறத்தாழ 220 கோடி அளவில் ஒரு மிகப் பெரிய தொழில் சாம்ராஜ்யத்தை ஒரு தனி மனிதர் நடத்தக்கூடிய நிலையில் இன்றையதினம் இந்த அரசு’ செய்திருக்கிறது. அவர்கள் எந்த தகுதியின் அடிப்படையில்

1981 ஏப்ரல் 16]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவைகளை ஆரம்பிக்கத் தயாராக வந்தார்கள்? அதிலே குறிப்பாக திரு. சிதம்பரம் செட்டியார் என்னும் நபர் எந்த அடிப்படையில் தலைசிறந்து நிற்கின்றார்? என்ற விளக்கத்தை தொழில் அமைச்சர் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்” என்று திரு. அரங்கநாயகம், இன்றைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், அன்றைக்கு எதிர்கட்சியிலேயிருந்து கேட்ட பொழுது, அன்றைய தொழில் அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் அளித்த பதில், “அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை தொழில் துறையில் பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ‘ஸ்பிக்’ எப்படி உருவானது என்று கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் இருந்த பொழுது சவுத் இந்தியா கார்ப்பரேஷன் என்ற தனி நிறுவனம் அண்ணா அவர்களை சந்தித்து கூட்டுத்துறையில் ஒரு நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஒரு மனு கொடுத்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் 6.12.1968-ல் அவர்களோடு சேர்ந்து கூட்டு முறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று உதரவு பேரட்டார்கள் என்று அன்றைய தொழில் அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் இன்றைய கல்வி அமைச்சர் அரங்கநாயகம் அவர்களுக்கு, அன்றைக்கு 1975-76 ஆம் ஆண்டில் மானியக் கோரிக்கை மீது பதில் அளித்து இருக்கின்றார்.

இது ஒரு ஜாயின்ட் செக்டார், ஜாயின்ட் செக்டார் என்பது 51 சதவீதம் அரசாங்கத்தினுடைய முதலீடும், மிச்சம் உள்ளது தனியார்களுடைய முதலீடுகளும் ஷேர்களும் என்ற அளவிற்கு உள்ளது ஜாயின்ட் செக்டார், கூட்டுத் துறை என்பது ஆகும். ஆனால் இது கூட்டுத் துறை அல்ல. நீங்கள் இன்றைக்கு தொடங்குகின்ற இந்த காகிதத் தொழிற்சாலை; நியூஸ்பிரிண்ட் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலை கூட்டுத்துறை அல்ல; நீங்களே பல இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றீர்கள். இது அரசு தொழிற்சாலை என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றீர்கள். இந்த அரசு தொழிற்சாலைக்கு நீங்கள் யாரை சேர்மென்னாக, தலைவராக நியமித்திருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் உள்ளபடியே ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதிலே டைரக்டர்களாக சி.வி.ஆர். பணிக்கர், ஐ.ஏ.எஸ்., திரவியம், ஐ.ஏ.எஸ்., வெங்கடேசன், ஐ.ஏ.எஸ்., சீதாசுரேஷ்ணன், ஐ.ஏ.எஸ்., வி.வநாதன், மாணேஜிங் டைரக்டர், சேஷசாய் பேப்பர் & கோ லிமிடெட் என்று ஐந்து பேரை போட்டுவிட்டு, சேஷசாய் பேப்பர் லிமிடெட் கன்சல்டிங் கம்பெனி என்கிற காரணத்தினால், காரணம் காட்டப்பட்டு திரு. விஸ்வநாதன் அவர்களை இந்த நியூஸ்பிரிண்ட் தொழிற்சாலைக்கு தலைவராக நியமித்து இருக்கிறீர்கள். இது சரிதானா என்று நான் உங்களை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்சல்டன்ட் என்று இருக்கின்றவரை ஒரு டைரக்டராக கூட இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையில் நியமிப்பது இல்லை. அது ஒரு மட்டி. டைரக்டராக கூட நியமிக்கக் கூடாது என்ற நிலை இருக்கும் பொழுது, கன்சல்டன்டாக இருக்கிற ஒருவரை இந்த தொழிற்சாலையினுடைய தலைவராக நியமித்து இருப்பது முறைகேடு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[981 ஏப்ரல் 16]

அல்லவா? யாருக்கு மேல் இவர் இருக்கிறார்? பணிக்கர் என்ற உயர்தர அதிகாரிக்கு மேல்; திரவ்யம் என்ற இரண்டாவது செயலாளருக்கு மேல்; வெங்கடேசன் என்கிற முன்னாள் நிதித் துறை செயலாளருக்கு மேல்; கீதாசுரேஷ் என்பன்கிற முன்னாள் தொழில்துறை செயலாளருக்கு மேல்; இவர்களுக்கு எல்லாம் மேலாக இந்த விஸ்வநாதன் என்ற தனி மனிதர் இன்றைக்கு கன்சல்ட்டன்ட் என்கிற பெயரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நான் எழுப்புகின்ற வாதம் எல்லாம், கன்சல்ட்டன்ட் என்று இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர் இந்த சேர்மென்னாக பொறுப்பேற்றிருக்கக் கூடாது, நியமிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது, என்பது தான் என்னுடைய வாதம் ஆகும்.

[பிற்பகல் 12-20]

ஆனால் இவர்கள் தந்துள்ள எந்த அறிக்கையிலாவது இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய 200 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை—190 கோடிக்கும் 200 கோடித் திட்டத்திற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை—அடுத்த மாத அறிக்கையிலே அது 200 கோடி ஆகலாம், அதற்குப் பிறகு 300 கோடியாகக்கூட ஆகலாம்; ஆனால் நான் கேட்பது எல்லாம் இவ்வளவுப் பெரிய மாபெரும் திட்டத்திற்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர் என்ன என்ன வழிமுறைகளின் படி நியூஸ்பிரிண்ட் தயாரிப்பதற்கு தன்னுடைய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார் என்று எங்கேயாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஒருவேளை நான் இந்த வினாவை எழுப்பிய பிறகு அதை இங்கே குறிப்பிடக் கூடும். மெக்ஸிகோ நாடு வரையிலே சென்று மெக்ஸிகோ நாட்டிலே கரும்பு சக்கையிலிருந்து, அதாவது Bagasse என்று சொல்லப்படுகிற கரும்பு சக்கையிலிருந்து நியூஸ்பிரிண்ட் காகிதம் தயாரிக்கும் திட்டத்திற்கு கொலாபரேஷன் மூலம் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கியூஸி புராசஸ் என்ற ஒரு புராசஸ் இருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த கியூஸி புராசஸை வைத்து உலகத்திலே வேறு எந்த முனையிலாவது, வேறு எந்த இடத்திலாவது நியூஸ்பிரிண்ட் என்கின்ற அச்சுத் தாள் தயாரிக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் நமக்குப் பதில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதே மெக்ஸிகோ கம்பெனி, இதே கியூஸி புராசஸைக் கொண்டு, கரும்புச் சக்கையிலிருந்து அச்சடிக்கின்ற பத்திரிகை தாள் உற்பத்தி செய்யும் யுக்தியை — டெக்னாலஜியை — மெக்ஸிகோவிற்குப் பக்கத்திலே உள்ள பெரு என்ற நாட்டிலே பயன்படுத்தினார்கள். அங்கே ஒரு நியூஸ் பிரிண்ட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். நிலைமை என்ன? அது செயல்படவே இல்லை என்றுதான் புரூப் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே கியூஸி என்ற அந்த புராசஸ், மெக்ஸிகோ நாட்டிலிருந்து அளிக்கப்படுகிற அந்த புராசஸ் லாயக் கற்றது, கவைக்குதவாதது, நியூஸ் பிரிண்ட் தயாரிக்கிற அளவுக்கு அது சக்தியற்றது, எனவேதான் பக்கத்திலே உள்ள பெரு நாட்டிலே அது பயன்படவில்லை, அது உபயோககரமாக இல்லை என்று இவ்வளவும் தெரிந்தபிறகும் அவர்களோடு கொலாபரேஷன் வைத்திருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அந்த கியூஸி

1981 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புராசஸைப் பற்றி கூறுகிற அந்த நிறுவனம் இருக்கிறதே அது உலகத்திலே செல்வாக்கு உள்ள நிறுவனமா என்றால் இல்லை. அது ஒரு தனியார் நிறுவனம், இன்னும் சொல்லப்போனால் பெரிய பெரிய லிமிடெட் கம்பென்கூட அல்ல. புரப்ரைட்டரி கன்சர்ன் என்று சொல்வார்களே, அப்படி புரப்ரைட்டரி கன்சர்ன்தான். கியூஸி புராசஸ் என்பது, நான் விசாரித்த வரையில், கரும்பு சக்கையிலிருந்து கியூஸி புராசஸை பயன்படுத்தி வேறு எந்தக் காகிதமும் தயாரிக்கலாமே தவிர நியூஸ்பிரிண்ட் என்ற அச்சத் தாளை தயாரிக்கவே முடியாது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது நடக்கமுடியாத காரியம். Not Feasible என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதைக்குறித்து அதிகாரிகள் கூட மறுப்புக் கருத்துக்கள் தெரிவித்ததாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். இன்றைய தொழில் துறைச் செயலாளருக்கு முன்பு இருந்த, 3 தொழில் துறை செயலாளர்களும் இது கவைக்குதவாத திட்டம் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையா அல்லவா என்பதை அமைச்சர்தான் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். முன்னாள் நிதித் துறை செயலாளர் அப்படி ஒரு மறுப்புக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்கூட செய்திகள். அது உண்மையா அல்லவா என்பதை அமைச்சர்தான் எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவுக்கு இதற்கு முன்பு இருந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் கூட, இது பீஸிபிள் அல்ல என்ற கருத்தை, முன்று செயலாளர்கள் நிதித்துறை செயலாளர் உட்பட தெரிவித்திருந்தும் கூட இப்போது இண்டஸ்ட்ரீஸ் செகரட்டரியையே நிறுவனத்தினுடைய எக்ஸிக்யூடிவ் டைரக்டராகவும் ஆக்கி விஸ்வநாதன் அவர்களை தலைவராகக் கொண்டு 200 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதினுடைய நோக்கம் என்ன? நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாக இருக்கக்கூடாது. வெளிநாட்டுச் செலவாணியில் இந்த 200 கோடி ரூபாயில் 10 சதவீதக் கமிஷன் இருக்கிறது என்றும் அதிலே யார் யார் ஈடுபடக்கூடும் என்றும் பயங்கரமான செய்திகள் கேள்விப்படுகிற காரணத்தினால் இதைத் தொடங்குவதற்குமுன்பு நான் உங்களை எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஊழல்களுக்கு இடம் தந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பீஸிபிள் என்று புரூப் செய்யப்பட்டாத டெக்னாலஜியை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்ததேன்? இது ஒன்று. அந்த கியூஸி புராசஸ் வேறு எங்காவது வெற்றிகரமாகப் பயன்படுகிறதா? இரண்டு. நம்முடைய அதிகாரிகள் முக்கியமான 3 இண்டஸ்ட்ரீஸ் செகரட்டரிகள் இது நாட் பீஸிபிள் என்று எதிர்ப்பு தெரிவித்தது உண்டா இல்லையா? உண்டு என்றால் அந்தக் குறிப்புகளை அவையிலே வைத்து மற்றவர்கள் பார்க்க உதவுவார்களா? கன்சல்டன்ட்டான விஸ்வநாதன் அவர்கள் சேர்மானாக இருப்பது முறைதானா? எனவே இந்தக் கேள்விகள் எழுகின்ற பல்வேறு ஊழல்களுக்குக் காரணமாக அமைந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தாலே நீங்கள் ஈடுபடுவது முறையற்றது. முறையாக நீங்கள் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினால் ஈரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம், ஜாயின் செக்டார்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 ஏப்ரல் 16]

அல்ல இது; அரசுத் துறை என்று சொல்லிவிட்டு, கன்சல்டன்டை ஒரு சேர்மனாகப் போட்டு, இந்தக் காரியத்தை நடத்துவது தகாது என்பதை எடுத்துக் கூறி, இந்த அளவோடு என்னுடைய கருத்துக்களை நிறுத்திக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நேற்றும், இன்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேர் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை நல்கியிருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேர் தொழில்துறை கொள்கைக் குறிப்பின்மீது பல்வேறு கருத்துக்கள் அடங்கிய வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் நல்கியிருக்கிறார்கள். அதன் மீது என் பொறுப்பிலேயிருக்கின்ற சிறு தொழில்களைப் பற்றிய விவரங்களை உங்களது மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விழைகின்றேன். அடுத்து மற்ற விவரங்களை என்னையடுத்து பதிலுரை சொல்லவிருக்கின்ற மாண்புமிகு தொழிலமைச்சரவர்கள் நல்குவார்கள்.

தமிழக அரசினுடைய தொழில் கொள்கை இன்றைக்குக் கிராமப் பகுதிகளில் மண்டிக்கிடக்கின்ற மனித சக்திகளையும், மூலப்பொருட்களையும் ஒன்றாக இணைத்து, குறைந்த முதலீட்டில் அதிக அளவிற்கு, குறுகிய காலத்தில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கி, தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது பல குறிக்கோள்களில் முதன்மையான குறிக்கோள் ஆகும்.

அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதோடு, அதேநேரத்தில் பெருக்குகின்ற அந்தத் தொழில் வளத்தின் பயன்கள் சமூக நீதியின் அடிப்படையில் அமைந்து, மக்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும், வறுமைக்கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கின்ற மக்களுக்கும், வளர்ந்து வருகின்ற தொழில் முன்னேற்றத்தினுடைய பயன்களெல்லாம் அவர்களை எட்ட வேண்டுமென்பது தமிழக அரசினுடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கையாகும். Industrial growth and social Justice சமூக நீதியோடு கூடிய தொழில் வளர்ச்சிதான் தமிழக அரசினுடைய கேந்திரமான உணர்வாக இன்றைக்கு ஆக்கிக்கொண்டு, கடந்த மூன்றாண்டுக் காலமாக, நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, அந்த விழுமிய இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்காக எல்லா வழிகளிலும் முயன்று வருகிறோம். குறிப்பாக நான் குறிப்பிட்ட அந்த இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இன்றையதினம் பல்வேறு அமைப்புக்களை உருவாக்கி—இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகும் உருவாக்கி, ஏற்கனவேயிருந்த அமைப்புக்களையும் செம்மைப்படுத்தியும், முறைப்படுத்தியும், அந்த சாதனங்களின் வாயிலாக இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் ஒரு தொழிற்புரட்சியை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காக மிகுந்த முனைப்போடு இந்த அரசு புணிபுரிந்து கொண்டு வருகிறது,

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

குறிப்பாகத் தொழில் வணிகத்துறை இயக்குநரகம், மாவட்டத் தொழில் மையம்- தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (சிட்கோ), தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (TIC) என்று இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களும், சிப்காட் போன்ற நிறுவனங்களும், இப்படிப் பல நிறுவனங்களைக் கருவிகளாக வைத்துக்கொண்டு தொழில் வளத்தைப் பெருக்கு வதற்காகக் கடந்த மூன்றாண்டுக் காலமாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசு முயன்றுகொண்டு வருகிறது. அந்த வகையில் ஒரு கணிசமான அளவிற்கு மன நிறைவு கொள்ளுகின்ற வகையில் இன்றையதினம் தொழில் வாய்ப்புக்களை வேலை வாய்ப்புக்களை விரிவாக்குவதிலும், அதே நேரத்தில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதிலேயும் கணிசமான அளவிற்குத் தமிழக அரசு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதனை இந்த நேரத்தில் பணிவன்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.30]

மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேகூட குறிப்பிட்டார்கள், கடந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் சிறுதொழில் என்ற வகையில் தொழில் வணிகத் துறையிடம் பதிவு செய்த தொழில்களின் எண்ணிக்கையை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 1978-வது ஆண்டு 18,789 சிறுதொழில்கள் சான்றிதழ் பெற்ற சிறு தொழில்களாக இருந்த நிலை மாறி, 1981-வது ஆண்டு பிப்ரவரி முடிய 35,000 தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தை அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆக, 3 ஆண்டுக் காலத்தில், 18,700 என்றிருந்த நிலை மாறி, 35,000 என்ற அளவுக்கு இரண்டு மடங்கு பதிவுபெற்ற சிறுதொழில்கள் தமிழ்நாட்டில் இயங்கி வருகின்றன. அதன் வழியாக சிறு தொழில்கள் வளர்ந்து வருகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவைகள் வாயிலாக, வேலை வாய்ப்புகள், குறிப்பாக, தனியாரிடத்திலே இருக்கும் சிறுதொழில்கள் வாயிலாக—என்னிடத்திலே இருக்கிற குறிப்புப்படி—4,25,009 பேருக்கு இன்றையதினம் வேலை வாய்ப்பு நல்கப்படுகிறது. அதனைப் போலவே, இன்றைக்குத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பிற அமைப்புகள், Tamilnadu Khadi and Village Industries, Industrial Co-operative match industries, Sericulture என இப்படி பலவகைகளிலும், பல அமைப்புகளுடைய வாயிலாகவும், கடந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் ஏறத்தாழ 5,25,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பை அந்த நிறுவனங்கள் நல்கியுமிக்கின்றன. ஆக, தனியார்கள் இன்றைக்குச் சிறுதொழில்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாயிலாக, 4,25,000 பேருக்கு, ஏற்கனவே நான் சொன்னது போல், Tamil Nadu Khadi and Village Industries, Industrial Co-operative match Industries, Sericulture இவற்றின் வாயிலாக, 3 ஆண்டுகளில் 5,25,000 பேருக்கும் ஆக, இன்றையதினம் 9,50,000 பேருக்குத் தமிழ் நாட்டிலே, 3 ஆண்டுகளிலே வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த 'நேரத்திலே' சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 16]

குறிப்பாக, 3 ஆண்டுகளில் தொழில் வளர்ச்சியில் தொடர் நடவடிக்கைகள் பல முனைகளில் மிகத் தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதனை இந்த நேரத்தில் சொல்வது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன். தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற அமைப்பின் வாயிலாக, Industrial Co-operative society என்ற வகையில், அது ஒரு மகத்தான திருப்பத்தை இன்றையதினம் தமிழகத்தில் உருவாக்கியிருக்கிறது. 1977-வது ஆண்டு, இந்த ஆட்சி பொறுப்பிற்கு வருகிற நேரத்தில், தமிழ்நாட்டில் 300 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்தான் இருந்தன. ஆனால், இன்றைக்கு, 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கிராமப் புறத்தில் பட்டுத் தொழில் போன்ற தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும், தீப்பெட்டி போன்ற தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும், நார் போன்ற தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும், தேயிலை போன்ற தொழில்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற வகையில், அப்படிப்பட்ட அந்தத் தொழில்களில் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற படைக்கலனைப் பயன்படுத்தி, கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 400 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தமிழக அரசால் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1977 வரையில் 300 சங்கங்கள் மட்டுமே இருந்தன, ஆனால், 1981-வது ஆண்டு, இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 702 சங்கங்களாகியுள்ளன. ஆக, 3 ஆண்டுகளில், 402 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தமிழக அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 20 வகையான தொழில்களைச் சேர்ந்த நண்பர்களைக் கொண்டு வந்து இணைத்து, அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டியிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உச்சிகௌடா பேச்சினூடே குறிப்பிட்டதைப் போல சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு தேயிலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. கடந்த டிசம்பர் மாதம் கூட, கூடலூர் பகுதியிலே இருக்கிற சானிஸ்பரி பகுதியில் ஒரு தேயிலைக் கூட்டுறவுச்சங்கத்தை உருவாக்கி, 12-வது சங்கமாக விரிவாக்கப்பட்டது. இதுவரையிலும் 12 தேயிலை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இந்தத் துறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே விளையக்கூடிய தேயிலைதான் அன்னியச் செலவாணியை ஈட்டித் தருகின்ற பொருளாகும். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே விளைகின்ற தேயிலைதான், நீலகிரி மாவட்டத்தில் விளைகின்ற தேயிலைதான், வால்பாறை காடுகளில் விளைகின்ற தேயிலைதான், ஆனைமலையிலே விளைகின்ற தேயிலைதான், ராணுவத்திலே இருக்கின்ற நண்பர்கள் விரும்பிச் சாப்பிடப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. அவர்கள் வாங்கக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தத் தேயிலை தலைசிறந்த தேயிலையாக

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தேயிலையை நல்லவகையிலே விருத்தி செய்வதற்காக தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வாயிலாக எல்லா முயற்சிகளையும் ஏற்படுத்தி வருகிறது, புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக 10,000 தேயிலைத் தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலை செய்கின்றார்கள். 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த 12-வது கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இதுவரையில் பெரிய முதலாளிகள், பெரிய வசதி படைத்தவர்கள், இந்தத் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டு வந்தவர்கள்—இந்தத் தேயிலைத் தொழிலாளர்களை இணைத்ததன் வாயிலாக, ஏறத்தாழ 40 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கட்டுக்கோப்பான பாதுகாப்பு கிடைக்கின்ற வகையில் சுரண்டலற்ற உணர்வு ஏற்படுகின்ற வகையில் நிலைமை அங்கே உருவாகி இருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல, சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு சேவை செய்ய இன்கோசர்வ் என்ற ஒரு மையக் கூட்டுறவு இணையத்தை வைத்து அந்தக் கூட்டுறவு இணையத்தின் வாயிலாக அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற தேயிலை போன்றவைகளை எல்லாம் கொச்சி போன்ற பகுதிகளுக்கும், இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பிற பகுதிகளுக்கும் இன்றையதினம் அனுப்புவதற்கு இந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் பயன்படுகிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நெசவாளர்களுக்கு, அதே கூடலூர் பகுதியில் 30 லட்சம் ரூபாயில் பிளைவுட் குச்சிகள் கிடைக்கின்ற காரணத்தால் பிளைவுட் தொழிற்சாலை உருவாக்கி, அந்தத் தேயிலைத் தொழிலுக்குத் தேவையான அட்டைகளையும், பெட்டிகளையும், பேக்கேஜ் மெட்டிரியல் என்று சொல்லத்தக்கவைகளையும் உருவாக்க 30 லட்சம் ரூபாயில் அந்த தொழிற்சாலை நிறுவப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் நல்லப்பன் அவர்களும், விழுப்புரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்களும் இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் விழுப்புரம், திண்டிவனம், பெருந்துரை போன்ற பகுதிகளில் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, 1977 வரையில், நாங்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்கும் வரையிலும், 14 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்தான் இருந்தன. அதுவும் வாடிக்கையாக உள்ள சிவகாசி, விருதுநகர், கோவில் பட்டி போன்று டிரடிஷனலாக உள்ள பகுதிகளில்தான் இருந்தன. நாங்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னர், 1977 விருந்து 1981 வரையிலும், 85 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உருவாகி இருக்கின்றன என்பதனை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) லாபகரமாகத்தான் இயங்கிக் கொண்டுள்ளன, லாபகரமாக மட்டுமல்ல, இதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் அளவுக்கு இருக்கின்றது. (குறுக்கீடு)

[1981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து அமரவேண்டும். இன்னும் ஒரு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். தயவு செய்து குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1977 வரையில் இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் டிரடிஷனல் ஏரியாவிலே மட்டும் இருந்தன. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு, தர்மபுரி போன்ற பின்தங்கிய பகுதியிலும், பெரியார் மாவட்டம் போன்ற பகுதியிலேயும், பெரியகுளம், திருமங்கலம் போன்ற பின்தங்கிய பகுதிகளிலே எல்லாம் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் விரிவுபடுத்தப் படுகின்ற முயற்சி கடந்த 3 வருடங்களாக இயங்கி வருகின்றன என்பதனை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

சேலம் மாவட்டத்தில் இன்றையதினம் மரவள்ளிக்கிழங்கை ஏராளமாக விவசாயிகள் பயிர் செய்கின்றனர். அதைக்கொண்டு, மாவு தயாரிக்கவும், ஜவ்வரிசி தயாரிக்கவும் சேலம் பகுதியில் பல்வேறு இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 400 ஜவ்வரிசித் தொழிற்சாலைகள் சேலத்தை ஒட்டிய பகுதிகளில் இருக்கின்றன. 800 தொழிற்சாலைகள் பெயரளவில் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், 400 தொழிற்சாலைகள் தான் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. அந்த 400 தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படும் மாவு அல்லது ஜவ்வரிசி வாங்கி விற்பனை செய்பவர்கள் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவில் 4-5 பேர்கள் தான் இருக்கின்றனர். அந்த 400 தொழிற்சாலைகளும் அதை நம்பி பயிரிடுகிற பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளும் அவர்களை நம்பியே வாழவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவவும், அந்த விவசாயிகளுக்கு உதவவும், ஏற்ற வகையில் சேலம் மாவட்டத்தில் விரைவில் ஒரு தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளையும், தொழிற்சாலை அதிபர்களையும் அந்த இடைத்தரகர்கள் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறது. விரைவில் அது செயல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் அவர்கள் பேசுகையில் பெருந்துரை பகுதியில் நார் தொழில் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்றும், அங்கே நார் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு, குறிப்பாக துரர்க்கிழக்கு நாடுகளுக்கு அனுப்பலாம் என்றும், அங்கே அவைகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1981-82-ஆம்

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

ஆண்டில் 25 லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் மூலதனத்தில் 22 நார் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தொடங்கவும், அதன் மூலம் 6000 நபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டமும் அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது. விரைவில் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே 20 கயிறு தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு 22 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க இருப்பதையும் சேர்த்தால் 42 நார் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் செயல்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எலெக்ட்ரானிக் தொழில் பற்றி பல விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எலெக்ட்ரானிக் தொழில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று திரு. நெடுமாரன் சொன்னார்கள். இந்த யுகம் எலெக்ட்ரானிக் யுகம். ஆகவே, நாமும் அதில் போட்டி போடுகின்ற முறையில் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கருநாடக மாநிலத்தில் எலெக்ட்ரானிக் தொழில் வளர்ந்து இருப்பதை விட, தமிழகத்தில் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம், அந்த கருநாடக மாநிலத்தில் எலெக்ட்ரானிக் உற்பத்தப்பட்ட பல பெரிய தொழிற்சாலைகள், மத்திய அரசின் ப்ராஜெக்ட்டுகள், நிரம்பியிருக்கின்றன. பாரத் எலெக்ட்ரானிக்ஸ் போன்ற பெரும் பெரும் மூலதனத் தொழிற்சாலைகள் அங்கே இருப்பதால் அதை ஒட்டியிருக்கும்—அன்சிலரி—தொழில்கள் ஏராளமாக வளர்ந்து விட்டன. அதன் காரணமாகத்தான் பெங்களூரில் அத்தகைய தொழில்கள் வளர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் மத்திய அரசின் உதவியோடு அல்லது மத்திய அரசால் நிறுவப்பட்டுள்ள எலெக்ட்ரானிக்ஸ் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தாத காரணத்தால், அதை ஒட்டியுள்ள அன்சிலரி தொழில்களும் வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் தமிழ் நாட்டின் தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால், இங்கே அத்தகைய எலெக்ட்ரானிக் நிபுணர்கள் மூலம் அடையாறு பகுதியில் விக்ரம் இன்ஸ்டிடியூட் என்ற பெயரில் ஒரு தனி எலெக்ட்ரானிக் தொழிற்பேட்டை ஏற்படுத்தி, அதிலே 40-50 சிறு தொழில் அதிபர்கள் எலெக்ட்ரானிக் பொருள்களைத் தயாரித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1970-71-ல் 10 லட்ச ரூபாய் மட்டுமே மூலதனம் போட்டு எலெக்ட்ரானிக் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் நல்ல வகையில் அந்தத் தொழில் முன்னேற்றம் கண்டு இருக்கிறது. 1978-ம் ஆண்டு வரையில் 5000 டி.வி. செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு இந்த 3 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை எண்ணிப் பார்த்தால் 35,000 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது கூட்டுத்துறையில் உள்ள தொழில் நிலையங்களும் சேர்த்து 45,000 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் தயாரிக்கிற அளவிற்கு நிலைமைகள்

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1981 ஏப்ரல் 16]

வளர்ந்து இருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டு 17 பலபுதிய தொழிற்சாலைகளை முழு அளவில் செயல்படுத்த இன்றைக்கு ஆக்க வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆக, 45,000 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை அந்த எலக்ட்ரானிக் எஸ்டேட் மூலம் உற்பத்திச் செய்ய தமிழக அரசு முயற்சி செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் சிட்கோ நிறுவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது சிறு தொழில் பேட்டைகள் அமைக்கும் விவரம் பற்றியும், சிறு தொழில் பேட்டைகளுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் பற்றியும் வேறு பல விவரங்கள் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1958-ம் ஆண்டு தான் மாண்புமிகு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோதுதான் பண்டிட் ஆவஹர்லால் நேரு அவர்களால் முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டில் தொடங்கிவைக்கப்பட்டது கிண்டி தொழில்பேட்டை. அதன் பிறகு 1980 ஆம் ஆண்டுவரையில் இன்றைக்கு பல இடங்களில் தொழில் பேட்டைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் கூட 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980 ஆம் ஆண்டு வரையிலான 10 ஆண்டு காலத்தில் தொழில் பேட்டைகள் எந்த அளவுக்கு நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் 622 தொழில் கூடங்கள்தான் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் உருவாகியிருக்கின்றன. இதிலே கடந்த 3 ஆண்டுகளில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழில் கூடங்களை அதிக அளவில் அமைக்கவேண்டுமென்று முனைந்து செயல்பட்டதால் சென்ற ஆண்டில் 350 தொழில் கூடங்களும் இந்த ஆண்டில் 250 தொழில் கூடங்களும் ஆக இந்த இரண்டாண்டுகளில் மட்டும் 600-க்கு மேற்பட்ட தொழில் கூடங்களை தமிழக அரசு கட்டி முடித்திருக்கிறது. இரண்டு தொழிற்கூடங்களே இருந்ததற்குப் பதிலாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் வந்தபிறகு வில்லிவாக்கம், கொடுங்கையூர், ஓசூர், மறைமன்லநகர் உட்பட பல்வேறு இடங்களில் 600-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் தாராபுரத்தில் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு எஸ்டேட் ஒன்று, அடையாறில் எலக்ட்ரானிக் எஸ்டேட் இருக்கிறதே, அது தப்போல அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது சுமார் 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாகி வருகிறது.

அதைப்போல திருப்பூரில் பனியன் பெருமளவில் உற்பத்தியாகி, அந்தத் தொழில் வளர்ந்துவரும் ஒரு பெரும் தொழிலாக இருக்கிறது. என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். இந்த பனியன் தொழிலுக்கு என்றே, எக்ஸ்க்லூசிவ் லி ஃபார் பனியன்

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

இன்டஸ்ட்ரி, 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாகி வருகிறது. அதைப்போல கோவையில் ஒரு எலக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழக அரசின் முனைந்த முயற்சியினால் இவைகள் எல்லாம் உருவாகி வருகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தொவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விழுப்புரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன், திண்டிவனம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி, மற்றும் திரு. சித்தன் ஆகியோர்கள் தொழில் பேட்டைகள் அமைக்கவேண்டிய அவசியம் பற்றி வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கெங்கே, தொழில் பேட்டைகள் அமைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது, எங்கெங்கே தொழில் தொடங்க தொழில் அதிபர்கள் முன்வருகிறார்கள் என்ற விவரங்களை எல்லாம் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், ஆராய்ந்து பார்த்து ஆங்காங்கே தொழில் கூடங்களை அரசு உருவாக்கித் தரும் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'ரா மெட்ரீயல்ஸ்' பற்றிப் பல மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 1978 ஆம் ஆண்டு சிட்கோ மூலம் 8.15 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் தொழில்களுக்குத் தேவைப்படுகிற ரா மெட்ரீயல்ஸ் வழங்கப்பட்டது. இரும்பு, எக்கு, கோக், சுட்டகரி, மெழுகு, பொட்டாசியம் குளோரைடு போன்ற மூலப்பொருட்கள் 1978 ஆம் ஆண்டில் 8 கோடி ரூபாய்க்கும், 1979 ஆம் ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாய்க்கும், 1980 ஆம் ஆண்டில் 17 கோடி ரூபாய்க்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு, 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 32 கோடி ரூபாய்க்கு சிறு தொழில்களுக்கு மூலப்பொருட்கள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போல வேறுபல விவரங்கள், சிறு தொழில்களுக்கு இரும்பு மற்றும் எக்குப் பொருட்கள் கிடைப்பதில் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. தேவையான அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்ட மூலப் பொருட்கள் எல்லாம் நமக்கு வடபுலத்திலே இருந்து வரவேண்டும். இரும்பு வடபுலத்திலே இருந்து வரவேண்டும்; எக்கு வடபுலத்திலே இருந்து வரவேண்டும். இவைகளை உற்பத்திச் செய்கின்ற அங்கிருக்கிற ஆலைகள் சரியாக செயல்பட்டால்தான் உரிய காலத்தில், உரிய அளவுக்கு, உரிய முறையில் செயல்பட்டால்தான் நமக்குத் தேவையான அளவுக்கு கிடைத்து, இங்கே இருக்கிற சிறு தொழில்களுக்கு அதை கொடுக்கமுடியும்.

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 16]

[பிற்பகல் 12.50]

தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு இலட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. இங்குள்ள தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் முழுமையாக இயங்குவதற்கு நமக்கு ஒரு இலட்சம் டன் இரும்பு இருந்தால்தான் முடியும். அப்போதுதான் தமிழ்நாட்டில் சிறுதொழில்கள் இயங்க முடியும். கடந்த நான்காண்டுகளில் டெல்லியிலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்கின்றபோது இது கவலை தரக்கூடிய நிலைமையைத் தான் நமக்கு ஏற்படுத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1978-79-லே 12 ஆயிரம் டன். 1979-80-லே 23 ஆயிரம் டன். 1980-81-லே 30 ஆயிரம் டன். இந்த வகையிலே தான் அவர்கள் ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். இப்படி இந்தப் பொருளை மட்டுமல்ல இன்னும் மற்ற பொருட்களையும் நமக்கு போதிய அளவிலே ஒதுக்கித் தரவில்லை. அதுமட்டுமல்ல. ஒதுக்கித் தருகின்ற பொருள்களுக்கு இரயில்பெட்டி கிடைப்பதிலே உள்ள சுணக்கம் காரணத்தால் அவைகளும் நமக்கு சரியாக வந்து சேராத நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி நிலைமையினைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலே இன்றைக்கு சிட்கோ மூலமாக சிறு தொழில் அதிபர்களுக்கு உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதுபோலவே மற்ற மூலப்பொருட்களையும் சிட்கோ முடிந்த அளவுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றது. அடுத்து ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய உணர்வுகளை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் தான் பட்டு வளர்ப்புத்துறை அதாவது செரிகல்சர் என்ற தொழில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று இருக்கின்றது. கிராமப் புறங்களில் தொழிலைப் பெருக்குவதன் மூலம் ஒரு ஏக்கரில் இதைப் பயிர் செய்தால் அதனால் 5 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. ஆகவே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அதற்காக ஒரு தனி இயக்குநரையே நியமித்து பட்டு வளர்ப்பிலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு ஒரு மகத்தான திருப்பத்தையே உருவாக்கி இருக்கின்றது. மேலும் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மத்திய அரசு இந்த பட்டு வளர்ப்பை அகில இந்திய ரீதியிலே அபிவிருத்தி செய்து அகில உலக சந்தையிலே நம்முடைய பெயர் வருகின்ற அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும் என்று முயற்சி செய்து வருகின்றது. அந்த வகையிலே தமிழ்நாடு அரசுக்கும் தேவையான உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. தமிழக அரசு கூட 6-வது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திலே கணிசமான தொகையை இதற்காக ஒதுக்கி அந்தத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளிலே இறங்கி இருக்கிறோம். ஆண்டு இறுதியில் உலகத்தினுடைய மொத்த கச்சாப் பட்டின் தேவை 48,600 டன்னாக இருக்கும் என ஐக்கிய நாட்டு உணவு, விவசாய நிறுவனம் கணக்கிட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே 6-வது ஐந்தாண்டுத்

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

திட்டத்திலே கச்சாப்பட்டின் உலகத் தேவை 60,750 டன்களாக விருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்தியாவில் இன்றையதினம் உற்பத்தி ஆகின்ற கச்சாப்பட்டு 3500 டன்தான். ஆனால் 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் 9,000 டன்னாக இருக்கும். நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இதிலே மிகுந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தமிழகத்தில் இன்றையதினம் 300 மெட்ரிக் டன் தான் உற்பத்தி ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் கச்சாப்பட்டு உற்பத்தியை 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1300 மெட்ரிக் டன் என்ற அளவுக்கு உயர்த்துவதற்கு தமிழ்நாடு அரசு திட்டமிட்டிருக்கின்றது.

6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் கச்சாப்பட்டின் தேவை அனைத்தையுமே தமிழ்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு நாம் இன்றைய தினம் முயற்சிகளைச் செய்து அந்தத் துறையிலே தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். பல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் விளக்கம் சொல்ல முடியவில்லை. இருப்பினும் உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எல்லாம் மனதிலே கொண்டு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எடுப்பேன் என்று சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரைமுருகன்: தலைவரவர்களே, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு ஒரு பயங்கரமான அபாயம் வந்திருக்கின்றது. முன்பெல்லாம் இந்தியாவிலே தயாரிக்கப்படுகின்ற தீப்பெட்டிகளில் 40 சதவீதம் தயாரிப்பதற்குத்தான் விம்கோ போன்ற நிறுவனங்களுக்கு லைசன்சு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது 75 சதவீதம் தீப்பெட்டித் தயாரிப்பதற்கு விம்கோ நிறுவனத்திற்கு லைசன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் தீப்பெட்டித் தொழிலைச் செய்கின்ற சிறு தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் அடிப்பட்டுப் போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இதுகுறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயும் எதுவும் சொல்லவில்லை, இப்போது பேசியபோதும் சொல்லவில்லை. ஆகவே இப்போதாவது அதுகுறித்து ஏதாவது சொல்கிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன அந்த விவரத்தில் நான் நினைவு அறிந்த வரையில் மாறுபடுகிறேன் என்றுதான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும் தகவல்கள் தெரிந்து தொடர் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினமும், நேற்றையதினமும் மாமன்றத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில், மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் உட்பட, அதேபோல மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உட்பட, 15 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பொருத்தவரையில், 82 வெட்டுத் தீர்மானங்களை, தொழில்துறையில் பல்வேறு நிலைமைகளைக் குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் சகோதரர் சித்தன் அவர்கள் அந்த 82 வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே 12 வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்து, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்ததிலே முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் 2 நாட்களாக எடுத்து வைத்த பொதுவான கருத்துக்களுக்கெல்லாம் மாண்புமிகு ஊரசு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள், எனக்கு முன்னாலே சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்து வைத்து பதில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

தொழில்துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கையில் சென்ற ஆண்டு நடந்த விவாதங்களையும், இந்த ஆண்டு நடந்த விவாதங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, சென்ற ஆண்டு சொல்லப் பட்டதைப் போன்ற கடுமையான விமர்சனங்கள் இந்த ஆண்டிலே இல்லை என்பதில் இருந்து, கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் இந்த ஆண்டிலே இல்லை என்பதில் இருந்து, இங்கே தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது என்பதை பேசிய, உரையாற்றிய, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய அவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, கிராமப்புறங்களிலேயும், அதைப்போல தமிழகம் முழுவதிலேயும் பரவலான வேலை வாய்ப்பு உண்டாக்க வேண்டும் என்பதுதான், தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய விருப்பமாகும். இந்த அரசினுடைய எண்ணமும் ஆகும். தமிழகத்தினுடைய பொருளாதார நிலையில், தமிழகத்தின் பொருளாதார அமைப்பு முறையில், தொழில் துறையினுடைய பங்கு 12.70 சதவீதத்திலிருந்து 26.89 சதவீதமாக தொழில்துறையில் பொருளாதார ரீதியில் உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தியா முழுவதும் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் தமிழகத்தினுடைய பங்கு 10.54 சதவீதமாக இருக்கிறது. அதைப்போல பதிவு பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியில் தமிழகத்தினுடைய பங்கு 10 சதவீதமாக இருக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அது மட்டும் அல்ல. தொழில் வளர்ச்சியை கணக்கு எடுக்கிற போது, உற்பத்தியினுடைய அளவிற்கு, தொழிற்சாலைகளுடைய எண்ணிக்கையை அவற்றின் அடிப்படையிலேதான் தொழில் பெருக்கத்தை கணக்கு எடுக்கிறோம். 1976-77 ஆம் ஆண்டிலே பதிவு பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 850 ஆக இருந்தது, 1979-80ல் 9,139 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் 1977-ல் 5.3 லட்சமாக இருந்தது, 1979-ல் 5.73 இலட்சமாக உயர்ந்து, 1980-81-ல் ஏறத்தாழ 7 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

[பிரிபகல் 1.00]

இப்படி தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பின்னால் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் பின்தங்கி விடவில்லை என்பதையும், தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் தேக்கம் ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பதற்காகத்தான் நான் ஏற்கனவே சொன்ன புள்ளிவிவரங்களை சுட்டிக்காட்டினேன். இங்கே பரவலாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன குற்றச் சாட்டுக்களுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொன்னதற்குப் பின்னால் இந்த அரசு திட்டங்கள் சிலவற்றை அறிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிற போது பல்வேறு விதமான திட்டங்கள் அறிவிப்பு நிலையல்தான் இருக்கின்றன என்றும் 1977-க்குப் பின்னால் ஏதாவது தொழில்களை இங்கே துவக்கியிருக்கிறீர்களா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உட்பட கேட்டார்கள். 1977-க்குப் பின்னால் துவங்கப்பட்ட பெரிய, நடுத்தர தொழில்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று இங்கே பேசுகிறபோது கேட்டார்கள். 1977-க்குப் பின்னால் பொதுத் துறையிலும், கூட்டுத்துறையிலும், அதேபோல் கூட்டுறவுத் துறையிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளை நான் வரிசைப் படுத்திச் சொல்லமுடியும். அரியலூரில் தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸ் நிறுவனம், அதேபோல் ஆலங்குளத்தில் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட் ஷீட் ப்ராஜெக்ட், அரக்கோணத்தில் அரக்கோணம் காஸ்டிங்க்ஸ் அன்ட் போர்சிஜிங்க்ஸ் லிமிடெட், — 1977-க்கு முன்னால் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு உரிமங்கள் பெற்றிருந்தாலும் 1977-க்குப் பின்னால் அறிஞர் அண்ணா சர்க்கரை ஆலை குருங்குளம், ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலை, இமையூர் என்று அதேபோல் கூட்டுத்துறையில் 1977-க்குப் பின்னால் டிட்கோமூலம் ஏறக்குறைய 16 தொழில்கள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையில் உளுந்தூர் பேட்டையில் நாள் ஒன்றுக்கு 1,750 டன் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சர்க்கரை ஆலையும் அதே போல் பல்வேறு பஞ்சாலைகள், திருநெல்வேலி பேட்டையில்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1981 ஏப்ரல் 16]

இருக்கிற பஞ்சாலை உட்பட பல்வேறு பஞ்சாலை விரிவாக்கம் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆக, தொழிற்சாலைகள், 1977-க்குப் பின்னால் தமிழகத்தில் நிறைய பெருகியிருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

1977 க்குப் பின்னால்,

Tamil Nadu Cements Ariyalur Works.
Asbestos Cement Sheet Project, Alangulam.
Arakonam Castings & Forgings, Ltd., Arakonam.
Tamil Nadu Chemical Products, Karaikudi.
Inter Continental Leathers, Ltd., Ranipet.
Southern Hydro Carbons, Ltd., Kolathur.
Acetylene & Industrial Gas Cylinders, Ltd., Ambattur.
Southern Agrifurane Industries, Ltd., Mundiambakkam.
Tamil Nadu Fluorine & Allied Chemicals., Ltd., Manalur.
Asian Bearings, Ltd., Bagalur.
Asia Carbon, Ltd., Hosur.
Vanavil Dyes & Chemicals, Ltd., Cuddalore.
GangaPpa Paper Mills, Ltd., Nadakuttu.
Tuticorin Alkali Chemicals & Fertilizers, Ltd., Tuticorin.

என்று பல தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டில் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. இன்று உற்பத்தி துவங்கும் பணியில் அந்த நிலையில் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. ஆக, தமிழ்நாட்டில் நிரம்ப தொழிற்சாலைகள் 1977-க்குப் பின்னால் நடுத்தர, பெரிய தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அதே போல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்களும், அதேபோல் மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது என்று ஏதோ மாநில அரசுக்கு மட்டும் இருக்கிற கடமை அல்ல. அல்லது நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சியை உண்டாக்கவேண்டும் என்பது ஒரு மாநில அரசுக்கு மட்டும் உட்பட்ட கடமை அல்ல. மத்திய அரசும் அதிலே முழுமையான பங்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு]

1967க்குப் பின்னால் தொழில் முதலீட்டுக்கு, மத்திய அரசு ஒதுக்கிய பணம், அந்தப் பணத்தின் அளவு கொஞ்சம்கொஞ்சமாகக் குறைந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் பல்வேறு நேரங்களில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் இப்போது மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பார்த்தாலும் சரி அல்லது வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாடுகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தாலும் சரி, எந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் சரி தொழிற்சாலைகளை துவங்குவதற்கான சீதோஷணத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அடிப்படை வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும் சரி, தமிழகத்தில் மத்திய அரசினுடைய முதலீட்டுப் பங்கு 8% இருக்கவேண்டியது 4% ஆக குறைந்திருக்கிறது. இது மிகுந்த வேதனைக்குரியது, வருத்தத்திற்குரியது.

இதற்கு நீங்கள் என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் எந்த திட்டத்தை மத்திய அரசிடம் கொண்டு போனீர்கள் என்று கோட்டார்கள். நாங்கள் எவ்வளவோ எழுதுகிறோம். அதற்குப் பின்னால் என்ன தொடர் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சராகிய நானும், தொழில் துறையில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் பல்வேறு நேரத்தில் மத்திய அமைச்சர்களைச் சந்திக்கின்ற நேரத்தில் இந்தக்குறைபாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய அமைச்சர் அவர்களிடம் தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே இந்தக் குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்லி, தமிழகத்தில் மத்திய அரசின் முதலீட்டின் பங்கு 4% ஆக குறைந்து இருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய தொழில் மூலதனப் பங்கு இன்னும் அதிகரிக்கப்படவேண்டும் என்று-தமிழ்நாட்டின் வேண்டுகோளாக அல்ல, தமிழ்நாட்டிற்கு நியாயமான பங்கு வந்து சேரவில்லை என்ற மனக்குறையை நீங்கள் உணரவேண்டும் என்று அந்தத் தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல 1967-க்கு முன்னாலே, என்னென்ன தொழிற்சாலைகள், மத்திய அரசு, நிறுவனங்கள், மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிலே துவங்கினார்கள் என்ற விவரங்களை ஆண்டுவாரியாக சொன்னார்கள். 1967-க்குப்பின்னால் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தைத் தவிர மற்ற பெரிய தொழில்களுக்கான அல்லது மத்திய அரசின் தொழிற்சாலைகளுக்கான திட்டங்கள் எதுவும் இங்கே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அது மிகுந்த மன வருத்தத்திற்குரியது.

1977-க்குப் பின்னால் இன்னும் நிலைமை என்னவென்றால், இந்த 3 ஆண்டுகளில் பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தினுடைய விரிவாக்கத்தின் பகுதியை இராணிப்பேட்டையில் 30 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்த ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதைத் தவிர வேறு எந்த மத்திய தொழில்களும், அல்லது மத்திய

[திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1981 ஏப்ரல் 16]

அரசால் நடத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்களும் இங்கே தமிழகத்தில் துவங்கப்படவில்லை என்பது மிகுந்த வேதனைக்குரியது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: The Hon. Minister has levelled a serious charge against the Central Government. About the Central Government starting the industries, the Finance Minister has already given his statement. Does the Hon. Minister consider that it is misleading statement or a wrong statement why the Central Government Industries are not coming here?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் மீது சட்டமன்றத்தினுடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும், அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எந்த அளவிற்கு மரியாதை வைத்திருக்கிறார்களோ அதற்குக் கிஞ்சித்தும் குறையாத அளவிற்கு நாங்களும் அவர்களிடம் மரியாதை வைத்திருக்கிறோம். என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய தொழிலமைச்சராக திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் தமிழகம் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை பல்வேறு விதமான தொழிற்சாலைகள் அந்தக் காலகட்டத்தில் அவர்களாலே இங்கே உருவாக்கப்பட்டது என்பதை இந்த நேரத்தில் நன்றியோடு எண்ணிப் பார்க்கிறேன். மத்திய நிதி அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இப்போது கூட மிகுந்த ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள். நான் போய் சந்தித்த பலநேரங்களிலும் சரி, இங்கே வந்து பத்திரிகையாளர்களிடம் பேசுகிறபோதும் சரி, எப்படி உங்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்களோ, அதைப் போல வெளியிலும் தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கு, புதிய தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக வரவேண்டுமென்று மிகுந்த அக்கறையோடு இருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசு நிறுவனங்கள் தமிழகத்திலே அதிகமாக வரவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நமக்குப் புரிகிறது. எதுவுமே நடைபெறவில்லை. அதுவும் புரிகிறது. ஆனால் என்ன காரணம் என்றுதான் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஆர்வத்தோடு இருக்கின்றார்கள். உதவுவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றார்கள்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷேரிப்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தான் அதற்குக் காரணம்; 1977-ல் இருந்து எத்தனை தொழிற்சாலைகளை உங்கள் ஆட்சியில் துவங்கினீர்கள், பெய்ட் அப் காபிடல் என்ன? உற்பத்தி திறன் என்ன? எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு? இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

1981 ஏப்ரல் 16]

[பிற்பகல் 1.10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மத்திய தொழில்கள் இங்கே எந்தெந்த தொழில்கள் 67-க்கு பின்னாலே துவங்கப் பட்டன. எந்த தொழில்களுக்கு அனுமதி 77-க்கு பின்னாலே கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே சொன்னேன், அது இன்னும் அதிகமாக சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்கு எதுவும் துவக்கப்படவில்லை. துவங்கப்பட்ட ஒன்றிரண்டைச் சொன்னேன். ஆனால் நாம் கேட்டு அனுமதி தராமல், இங்கு வரவேண்டிய சூழ் நிலையில் இங்கு வராமல்போன தொழிற்சாலைகள் அதிகம்; அதை வேண்டுமானால் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வரிசையாக படிக்கிறேன். இங்கே சட்டமன்றத்திலேகூட நான் சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்கிற நேரத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் பெங்களூரில் இருக்கிற எச். எம். டி. நிறுவனத்தினுடைய விரிவாக்கத்தை ஓசூரில் அமைக்க வேண்டுமென்று அவர்களே கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் வலிவுறுத்தி அது ஓசூரில் வரவேண்டுமென்று கேட்டோம்; அது மறுக்கப்பட்டுவந்தது. அதை இந்த மன்றத்திலே சொன்னேன்.

அதைப்போலவே இந்துஸ்தான் போர்ட்டோ பிலிம்ஸ், ஊட்டியிலே இருக்கிறதனுடைய விரிவாக்கம் இங்கே தமிழகத்தில் வேண்டும். கலர் பிலிம்ஸ் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை இங்கே வேண்டுமென்று சொன்னோம். அது மத்திய அரசினுடைய நிறுவனம். அதற்கும் இன்னும் முடிவு தெரியவில்லை. பல்வேறு மத்திய தொழில்கள் இங்கே வரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல கூட்டுத் துறையிலே, டிட்கோவிலிருந்து பாலியஸ்டர் இழை நூல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை; இது போன்று நாம் அனுப்பியிருக்கிற தொழிற்சாலைக்கான உரிமங்கள் கூட அங்கேயிருந்து வரவில்லை. ஆனால் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக தேங்கியிருந்த, நாம் அனுப்பியிருந்த, விண்ணப்பங்கள் பல வெகு விரைவாக பரிசீலிக்கப்பட்டு இப்போது உடனுக்குடன் அனுப்பப்படுகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அங்கே யிருந்து அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சாதனையாக எத்தனை வருகின்றன? அல்லது உரிமங்கள் எத்தனை கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தான் இப்போதைய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது தீவிரமாக பரிசீலிக்க ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு நம்முடைய மத்திய அரசை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போலவே இங்கே மாண்புமிகு உறப்பினர் சித்தன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இன்னும் சில நிறுவனங்களுக்கு நீங்கள் ஆலோசனை குழுக்கள் எல்லாம் போடவில்லை; போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் போடவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்போல காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது மாநில அளவிலே ஒரு குழு போடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1981 ஏப்ரல் 16]

அதை போடவில்லை என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். மத்திய அளவிலே நான் சொல்வதற்காக அவர்கள் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அளவிலே தொழில் துறைக்கு இன்னும் கேபினெட் அமைச்சர் போடவில்லை. (குறுக்கீடு)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் ஏன் போடவில்லை என்றால் அதற்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது ஒரு சாதாரணமான உண்மை தான். அதில் ஒன்றும் தப்பில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: எனவே கேபினெட் அளவிலே அமைச்சர் போடவில்லை என்று அதை காரணமாக சொல்லி, தொழில் வளர்ச்சியிலே மத்திய அரசு கவனமில்லாமல் இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். இருக்கிற மாண்புமிகு ஸ்டேட் அமைச்சர் சரானா அவர்கள் சிறப்பாக பணியாற்றுகிறார்கள். அவரே தொடர்ந்து பணியாற்றட்டும் என்று கூட வட்டிருக்கலாம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் மிக சாதகமாக இருக்கின்றார். இங்கே வந்து பேசுகிற பொழுதும் சரி, அங்கே போய் பார்க்கிற நேரங்களிலும் சரி தமிழகத்தில் புதிதாக தொழில்கள் வரவேண்டும் என்பதிலே, உரிமங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே அவர்கள் மிக ஆவலோடும், அக்கறையோடும் இருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆவலோடு இருக்கிறார் என்று தான் சொன்னேன். அது நடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டும், என்பது தான் என்னுடைய ஆவல் என்பதையும் இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவே போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி, தொழிற் துறைக்கு ஒரு குழு, திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் காலத்திலே இருந்ததை போல ஒரு ஆலோசனைக் குழு போட வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இந்த அரசு இருக்கிறது. வெகு விரைவிலே மாநில அளவில் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவும்; இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்ஸ் அடங்கிய ஒரு குழுவும்; அதைப் போல பல நிறுவனங்களுக்கு, தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன், சிப்காட் நிறுவனத்திற்கும் போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸ், நான் அபிஷியல்ஸ் வெகு விரைவிலே நிச்சயமாக போடப்படுவார்கள். அப்படி அவர்கள் போடப்படாத காரணத்தாலே வேலைகள் ஏதாவது தடைப்பட்டிருந்ததா அல்லது கடன் வழங்குவதில் தாமதம் இருந்ததா என்று கேட்டால் மாண்புமிகு சித்தன் அவர்களே பேசுகிறபோது நல்ல நிர்வாக இயக்குநர்களை எல்லாம் நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள்; இவர்கள் சிறப்பாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலும் இங்கே தமிழ்நாடு தொழில் முதலீடு கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டு மட்டும் 37 கோடி ரூபாய்க்கு கடன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அதைப்போல சிப்காட் கடந்த ஆண்டு மட்டும் 20 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இந்த நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிப்காட்டைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசு கொடுக்கிற மானியத்தை, சப்ஸிடியை பெற்று பின்தங்கிய மாவட்டங்களிலே தொழில் ஏற்படுகிறபோது அந்த சப்ஸிடியைப் பெற்றுக் கொடுக்கிற அந்தப் பணியை சிப்காட் நிறுவனம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலே இந்தியாவிலேயே தமிழகம்தான் இங்கே உள்ள சிப்காட் நிறுவனம் தான் முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதிலிருந்து பின்தங்கிய பகுதிகளிலே வெகுவேகமாகவும் பரவலாகவும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்பதற்கு அது அடையாளம் என்பதை நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

கடந்த 77 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னாலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடன்கள், 1977 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடன்கள் இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப்பார்தால் ஏறக்குறைய 2½ மடங்குக்கே மேலே அதிகமான அளவிலே கடன்கள் தனியார்களுக்கு தொழில் துவங்குகிறவர்களுக்கு சிப்காட்டாக இருந்தாலும் சரி, டி.ஐ.ஐ.சி. யாக இருந்தாலும் சரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மிழ்ச்சியேடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு மிகுந்த சிறப்போடு அந்த அமைப்புகள் நிறுவனங்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களும் மற்றவர்களும் தமிழகத்தினுடைய தொழில் அமைச்சர் மற்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் போகவில்லை, ஆனால் மற்ற இடங்களில் இருக்கிற தொழில் அமைச்சர்களும் அல்லது முதலமைச்சர்களும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து கேட்டுக்கொள்கிறார்கள், இங்கே வந்து தொழிலதிபர்களுக்கு அழைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே வந்து தொழில் துவங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கேயெல்லாம் இல்லாத காரணத்தினாலே தான் அவர்கள் எல்லாம் இங்கே வருகிறார்கள். இங்கே தொழில் துவங்குகிறவர்கள், இன்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்ஸ் அதிகமாக என்னையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே கேரளத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே வருகிறார்கள், அழைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். நாங்கள் ராய் அழைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். டெல்லிக்குப் ராய் இருந்தபோது சில தொழிலதிபர்களை வரவழைத்து அங்கே அவர்களோடு பேசினோம். அதைப்போல் பெங்களூர் போயிருந்தபோது பேசினோம். பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழகத்திலே இருக்கிற தொழிலதிபர்களை வேறு மாநிலங்களுக்கு விட்டுவிடாமல் இங்கே தொழில்களைத் துவங்கச் செய்தாலே அதுவே தமிழகத்திலே பெரிய தொழில் வளர்ச்சியை உண்டாக்குவதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் எல்லோருக்கும் டாடாவாக இருந்தாலும் சரி, பிர்லாவா இருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் கன்சன்ட் இருக்கிறது, எல்லோரு

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1981 ஏப்ரல் 16]

தமிழகத்திலே தொழில் துவங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுமையும் எடுத்துக்கொண்டால் இருக்கிற பெரிய தொழிலதிபர்கள் எல்லாம் தமிழகத்திலே ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையை வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் எங்களிடத்திலே அரசை அணுகுகிறபோது நாங்கள் அவர்களுடைய விரிவாக்கத்தையாவது அல்லது புதிய தொழிலையாவது தமிழகத்திலே துவங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அவர்களிடத்திலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இங்கே சில குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே சில குற்றச்சாட்டுகள் சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இந்த மன்றத்திலேயே நான் பதில் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகள் தான் என்பதை முதலிலே நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அசோக்லேலண்ட் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் தொழில் துவங்க இருந்தார்கள். ஆனால் கடுமையான இன்சன்டிவ்ஸ் கேட்டார்கள். அதிகமான அளவிலே சலுகைகள் கேட்டார்கள், இந்த அரசு கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுக்கிற மனப்பான்மையோடு இல்லாத காரணத்தால் வேறு மாநிலத்திற்குப் போனார்கள் என்று சொன்னார்கள். 12 ஆயிரமாக இருந்த அவர்களுடைய சேஸிஸ் உற்பத்தி செய்யும் கெ'பாசிட்டியை 44 ஆயிரமாக மத்திய அரசு உயர்த்தி அனுமதி அளிக்கிறது. அசோக்லேலண்ட் நிறுவனத்தினுடைய நிர்வாக இயக்குநர் அவர்களே பெங்களூரிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்னையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. நாங்கள் ஏன் தமிழகத்திலேயிருந்து வேறு மாநிலத்திற்குப் போயிருக்கிறோம் என்றால் வியாபார ரீதியாக போய் இருக்கிறோமே தவிர தமிழக அரசு எங்களுக்கு உதவவில்லை என்பதாலே நாங்கள் போக வில்லை என்று பல இடங்களிலே சொல்லியிருக்கிறார். பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. சென்னையிலே உற்பத்தி செய்து இங்கிருந்து அவர்கள் ராஜஸ்தானுக்கு கொண்டு போகமுடியாது என்ற அடிப்படையில் வியாபார ரீதியிலே அவர்களுடைய விரிவாக்கத்திற்கான அனுமதியைப் பெற்று, வேறு மாநிலத்திலே தொழிற்சாலையை துவக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே ஒரூரிலே 100 கோடி ரூபாய் அளவிலே தங்குஞ்சை விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியிலே சென்ற ஆண்டு கலந்துக் கொண்டார்கள். . . .

டாக்டர் மு. ருணாநிதி : அமைச்சருடைய பதிலிலிருந்து அசோக்லேலண்ட் சார்பாக கோரிக்கையே வைக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டிலே அந்த வியாபாரத்தை

1981 ஏப்ரல் 16]

நடத்தத் தேவையில்லை, வேறு மாநிலத்திற்குத்தான் செல்ல விரும்பினார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து அவர்கள் கோரிக்கை வைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அது உண்மைதான்

[பிற்பகல் 1.20]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே ஏற்கனவே இருக்கின்ற உற்பத்தி, தமிழகத்திலே கொடுப்பதைப்போல—தமிழகத்திலே மட்டும் அவர்கள் சப்ளை செய்து கொண்டிருக்கவில்லை சேலிலைப் பொறுத்தவரையில். இந்திய நாடு முழுவதும் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். எனவே, இந்திய நாட்டிலே வட பகுதியிலே அவர்களுடைய விரிவாக்கத்திற்கான அனுமதியை மத்திய அரசு வைத்தபொழுது, இந்திய நாட்டினுடைய வட பகுதியிலே அவர்கள் தொழிலைத் துவங்க விரும்புகிறார்கள்; அதனால்தான் அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே துவக்கினார்கள் என்று சொன்னேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் அமைச்சரிடத்தில் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புவது, அசோக் லேலண்ட் எக்ஸ்பேன்ஷன் இங்கே செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசை நாடியது உண்டா இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, அசோக் லேலண்ட் எக்ஸ்பேன்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, அதனுடைய அடிப்படையில்தான் ஒசூரில் இடம் கொடுக்கப்பட்டு, 100 கோடி ரூபாய் முதலீட்டிலே அங்கே எக்ஸ்பேன்ஷனும் நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்னும் ஏன் அதிகம் செய்யவில்லை என்றால், அவர்கள் வியாபார ரீதியாக, தொழில் நுட்ப ரீதியாக, அவர்களுக்கு இலாபம் வருகிறது என்ற அடிப்படையில் வடநாட்டிற்குப் போயிருக்கிறார்கள். வட மாநிலங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறபொழுது வியாபார ரீதியாக வேறு மாநிலங்களுக்குப் போனார்கள் என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகிறார்கள். வியாபார ரீதிக்கு உட்பட்ட ஒன்றுதான் இன்செனடிவ்ஸ் பெறுவது என்பதை அமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா? அல்லது இன்செனடிவ்ஸ் பெறுவது வேறு, வியாபார ரீதி வேறு என்று கருதுகிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வியாபார ரீதியாக என்பதை அமைச்சர் வலியுறுத்துகிறார் என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் வலியுறுத்தவில்லை, அசோக் லேலண்ட் நிறுவனத்தினுடைய எம்.டி.யே சொல்லியிருக்கிறார். பத்திரிகைகளிலேயும் பல நேரங்களிலே வந்திருக்கிறது. அவரே, திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறார்; நாங்கள் போனது இந்த அரசின்மீது குறை கூறியோ அல்லது அரசு ஒத்துழைக்காத காரணத்தாலோ நாங்கள் போகவில்லை....

[1981 ஏப்ரல் 16]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்ட ஹோசூர் என்பது அதனுடைய செகன்ட் ஸ்டேஜ். ஃபர்ஸ்ட் ஸ்டேஜ் எக்ஸ்பென்ஷனுக்குத் தமிழக அரசோடு அவர்கள் தொடர்பு கொண்டு சில சலுகைகளைக் கேட்டுக் கொண்டது உண்டா இல்லையா? அதைத் தமிழக அரசு மறுத்து விட்டதாக முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையா அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் அதைத்தான் மீண்டும் சொல்கிறேன். ஏற்கனவே, அவர்கள் மட்டுமல்ல, அசோக் லேலண்ட் நிறுவனம் மட்டுமல்ல, பல தொழில் அதிபர்கள் தொழில்களைத் துவங்குவதற்காக நாடி வருகிறபொழுது அல்லது இன்சென்டிவ்ஸ் என்ற பிரச்னை வருகிறபொழுது, மாநிலத் தொழிலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலேயே நான் பேசினேன், இதைத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் கூட இதற்கு முன்னாலே பட்ஜெட்டிலே பேசும்பொழுது இங்கே சொன்னார்கள். சில மாநிலங்களில் அவர்களுடைய வசதி வாய்ப்புக்கேற்ப அவர்கள் சில உதவிகளை, சலுகைகளைச் செய்கிறார்கள். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் சில வரம்புகளை, சில சிலிங்ஸ் வைத்திருக்கிறோம். புதிதாக Inte est fee sales tax loan தான் இப்பொழுது மற்ற மாநிலங்களிலே கொடுக்கப்படுகிற இன்சென்டிவ்ஸைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாகத் தருகிற ஒரேயொரு பிரச்னை. அதைப் பொறுத்தவரையில் 48 இலட்சம் ரூபாய் என்பதைப் புதிய நிறுவனம் துவக்குவதற்கு உச்சவரம்பாகவும், விரிவாக்கம் என்றால் 15 இலட்சம் ரூபாயாகவும் வைத்திருக்கிறோம். வேறு மாநிலங்களில் ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி என்று வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் பரவலாகத் தொழில் வளர்ச்சி வர வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். எனவே, அந்த உச்ச அளவை ஒரளவிற்கு இருக்கின்ற அந்த அளவை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் பின்னாலே சொல்கிறபொழுது சொல்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் தங்களிடமிருந்து ஒரு சுருக்கமான பதிவை எதிர்பார்க்கிறேன். தாங்கள் பதிவை வளர்த்து எனக்கு வர வேண்டிய விடையை மறைக்கிறீர்கள். நான் அமைச்சரிடத்தில் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம் அவர்கள் கேட்ட ஃபர்ஸ்ட் ஸ்டேஜ் எக்ஸ்பென்ஷனுக்கு, அந்தத் திட்டத் திற்கு அவர்கள் கோரிய சலுகைகளைத் தர நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அதனால் அவர்களால் எந்தவிதமான என்னுடைய ஷனும் செய்ய முடியவில்லை. இது சரியா அல்லவா?

1981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் சில கோரிக்கைகளைச் கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் போனதற்கு அதுவல்ல காரணம். இங்கிருந்து போனதற்கு, அவர்களுடைய தொழிற்சாலைகளின் உடைய விரிவாக்கம் தமிழகத்திலே வருவதற்கு அவர்கள் கேட்ட இன்சென்டிவ்ஸ் இங்கே கூலடக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் கோபம் கொண்டோ அல்லது தமிழக அரசினமீது வருத்தப்பட்டோ அவர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போக வில்லை.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹி ஜாசெரீப்: தலைவரவர்களே, ஒரு உச்ச வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் கூட IDBI refinancing செய்து விடுகிறார்களே, எனவே, உங்களுக்கு அதில் என்ன கஷ்டம்? ஏன் இந்த உச்சவரம்பு வைக்கிறீர்கள்? இப்பொழுது அந்த அசோக் லேலண்ட் தொழிற்சாலை இங்கே வந்திருந்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்திருக்குமே; குறைந்தது 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வருஷாவருஷம் உங்களுக்கு லாபம் அதிலே வந்திருக்குமே.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களுக்கும் இதே பதிலைத்தான் சொல்கிறேன். இன்சென்டிவ்ஸ் நாங்கள் தரவில்லை என்பதற்காக அவர்கள் போகவில்லை அல்லது அவர்கள் கேட்ட அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதால் அவர்கள் போகவில்லை. கேட்பது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம்; ஆனால் சொடுப்பது ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டுத்தான் கொடுக்க முடியும். அப்படிக்கேட்டதைக் கொடுக்காததனாலே போனார்களா என்பதுதான் பிச்சை. கேட்பதை, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். ஆனால் அப்படி கேட்டதைக் கொடுக்கவில்லையென்ற காரணத்தாலே, போனார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அந்த விரிவாக்கத்தை வேறு மாநிலத்திலே செய்வது வியாபார ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாக அவர்களுக்கு இலாபமாக இருக்கிறது என்ற அந்த அடிப்படையிலேதான் வேறு மாநிலங்களுக்கு அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் சென்ற ஆண்டும் சொன்னோம்; அதைத்தான் இந்த ஆண்டும் சொல்கிறோம். நான் இன்னொன்றைக் கூடச் சொல்வேன். அதே அசோக் லேலண்ட் நிறுவனம், கூட்டுத் துறையிலே, வார்ப்படங்கள் தயாரிக்கிற இன்னொரு....

திரு. துரைமுருகன்: சென்ற ஆண்டு முதலமைச்சர் பதில் அளிக்கும்போது, அந்தச் சலுகை கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னதால்தான் அவர்கள் வேறு மாநிலத்திற்குப் போனார்கள் என்று சொன்னார்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் சொல்வது அதற்கு முரணாக இருக்கிறதே....

[1981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சரே சொல்லியாயிற்று என்றுதானே மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் சொல்கிறார், அதற்குப் பிறகு திருப்பி, திருப்பி ஏன் எழுந்து கேட்கவேண்டும். அடுத்ததற்குப் போகலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு மன்னிக்க வேண்டும். அடுத்ததற்குப் போவதற்கு முன்னாலே, அதனுடைய தொடர்பாக, அதே நேரத்திலே இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் கோபம் கொண்டு இங்கிருந்து போயிருந்தால், நம்முடைய புதுக்கோட்டையிலே, டிட்கோ நிறுவனத்தோடு சேர்ந்து, ஜாய்ன்ட் செக்டாரிலே வாசற்படங்கள் தயாரிக்கிற இன்னொரு தொழிற்சாலையிலே.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன், அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்காக. அவர்கள் கோபம் கொண்டு போனார்கள் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. எந்த ஒரு தொழில் அதிபரும் ஏதோ ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அதற்காக, அந்த நாட்டின் மீதே கோபித்துக் கொண்டு, அல்லது அந்த மாநிலத்தின் மீதே கோபித்துக் கொண்டு, அங்கே இருக்கிற தொழில்களையெல்லாம் துடைத்து எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். வேறு தொழில்களிலே அவர்கள் தொடர்பு கொள்வார்கள். ஆனால், ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை, ஒரு எக்ஸ்டென்ஷன், இங்கே ஏற்பட்டு, பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை நாம் இழந்து விட்டோம். அதற்கு அவர்கள் கேட்ட சலுகையை இந்த அரசு தரவில்லை என்பதுதான் காரணம். அதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு தான் ஆதாரம் இல்லை. அடிப்படை இல்லையென்று சென்ற ஆண்டும் மறுத்தோம், இந்த ஆண்டும் மறுக்கிறோம். அப்படி அவர்கள் வேறு மாநிலத்திலே இன்சென்டிவ்ஸ் அதிகம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தாலே வேறு மாநிலத்திற்கு அவர்கள் போவது உண்மையாக இருக்குமானால், டிட்கோ நிறுவனத்தோடு கூட்டுத் துறையிலே இருக்கிற அந்த நிறுவனத்தையும் வேறு மாநிலத்திலேயிருக்கிற அந்த அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்த மாநிலத்திலே கொடுக்கிற அதிகமான இன்சென்டிவ்ஸ் பெற்றுக்கொண்டு அங்கே துவங்கலாம். ஆனால் இங்கேயே துவங்குகிறார்கள் என்பதிவிருந்து இந்த அரசு கொடுக்கிற அந்த இன்சென்டிவ்ஸ் பொறுத்தவரை அதிலே, அவர்களுக்குக் கூடுத்து வேறுபாடில்லை. ஆனால், சேசிஸ் பொறுத்தவரையிலும் அவர்களுடைய விரிவாக்கத்தே, வேறு பகுதியில் வைத்தார்களே அதற்குக் காரணம், நான் சொன்னது, திருப்பி, திருப்பிச் சொல்வது, நான் சொல்வது அல்ல, அந்த நிறுவனத்தினுடைய இயக்குநர், எம்.டி.யே சொன்னது, அதன் தலைவரே சொன்னது, பொருளாதார ரீதியாக, வியாபார ரீதியாக, வட மாநிலத்தை, வேறு மாநிலத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அதைப் போல் மத்திய அரசு ரூ. 400 கோடி அளவிலே ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 10,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடிய அந்த ரெயில் பெட்டிச் தொழிற்சாலையைத் தமிழகத் திற்கு, எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், என்று தந்து கொண்டிருந்தார்கள், நீங்கள் வேண்டாம், வேண்டாம் என்று சொன்னீர்கள், அவர்கள் திருப்பி, திருப்பதிக்குப் போய் விட்டார்கள் என்று இதே குற்றச்சாட்டைச் சென்ற ஆண்டும் சொன்னார்கள்; ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் கொஞ்சம் மெரு கோடு இந்த ஆண்டும் அதையே சொன்னார்கள். நான் திருப்பியும் அதற்குச் சென்ற ஆண்டு சொன்ன பதிலைத்தான் இந்த ஆண்டும் சொல்கிறேன். இடம் கேட்கிறார்கள். மத்திய அரசு தொழில் துவங்க வெண்டுமென்றால்; இந்தத் தொழிற்சாலை வருகிறது, அதற்கு இத்தனை ஏக்கர் இடம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களும் எழுதுகிறோம், வரிந்து கட்டிக்கொண்டு எழுதுகிறோம். இங்கே வாருங்கள், இங்கே வாருங்கள், இங்கே துவங்குங்கள்: விரிவாக்கமா, இங்கே வாருங்கள் என்று தேடுகிறோம். இடத்தைத் தேர்வு செய்து, இங்கிருந்து ஆயிரம் ஏக்கர் இடம் தருகிறோம், நீங்கள் என்ன வெல்லாம் கேட்கிறீர்களோ, அவ்வளவும் தருகிறோம் என்று எழுதுகிறோம். ஆனால் முடிவு செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசு; முடிவு செய்கிறார்கள். திருப்பதிக்கு, ஆந்திராவுக்கு, அதற்கு என்ன காரணம்? கலைஞர் அவர்கள் தான் கேட்க வேண்டும். நான் அதைத்தான் இங்கே சொன்னேன். அது ஏன் போனது என்று நாம் கேட்கிறோம். திருப்பியும் கேட்டோம். இங்கே கேட்டார்கள், போனதற்குப் பின்னாலே எழுதுகிறீர்களே, வருத்தப்படுகிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். போனதற்குப் பின்னாலேயும் எழுதினோம். அப்படி அறிவிப்பு வந்ததற்குப் பின்னாலே எழுதினோம். போனதற்குப் பின்னாலே என்றால் துவக்கி வைத்தது இப்பொழுதுதான், ஜனாதிபதி வந்து துவக்கி வைத்தார்கள். ஆனால், அந்த நிலைமைக்கு முன்னாலே நாம் மீண்டும், மீண்டும் எழுதினோம். நீங்கள் ரீ-கன்சிடர் பண்ணுங்கள்.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் பலமுறை விளக்கியும்கூட அதிலே நாங்கள் இன்னும் உங்களுடைய விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிற சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். ஒருவேளை அது எங்களுடைய தவறாகக்கூட இருக்கலாம். நீங்கள் சொல்வது சரியாக இருந்து நாங்கள் அதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலேகூட இருக்கலாம். மத்திய சர்க்காருக்கு நீங்கள் கடிதம் எழுதி, அந்தத் தொழிற்சாலை இங்கே வரவேண்டுமென்பதற்காக வற்புறுத்திய தொடர் பாணவைகள் எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தாலேகூட அப்படிச் சொல்லலாம். எனவே, அனைவரும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு, என்ன, என்ன கடிதத் தொடர்பு கொண்டீர்கள்? என்ன, என்ன பதில் வந்தது, என்பவைகளை ஒரு அறிக்கையாக, இந்த அவையிலே வைப்பீர்களா அல்ல நாங்களே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 ஏப்ரல் 16]

கூட தெரிந்துகொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் எங்களுடைய கருத்தில் பிடிவாதமாக இருக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து—நாங்கள் அந்தக் கருத்திலிருந்து எங்களை விடுவித்துக்கொள்வதற்குக் கூட அது உதவிகரமாக இருக்கும். எந்த, எந்த நேரத்திலே, எப்படி, எப்படி கடிதம் எழுதினீர்கள்? மத்திய சர்க்கார் என்ன பதில் எழுதியது என்ற தொகுப்பை நீங்கள் இந்த அவைக்குத் தருவீர்களானால் அது இரு சாராருக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். அந்தப் பிரச்சனை அதோடு முடியும்.

[பிற்பகல் 1.30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியுடன் அவையின் தேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்பதைப் போல நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அந்த அளவுக்குப் போய் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நான் சொல்வது அவர்கள் ஒரு லைனிலே இருந்து சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஏன் சொல்லுகிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கே கூட தெரியலாம். அவர்களுக்குக் கூட நிச்சயமாகத் தெரியும். நான் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது. இப்படி நம்மை நாமே குற்றம் சொல்வதைவிட, அவர்கள் இப்படி நாம் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்தும், மத்திய அரசு தமிழகத்தைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் வேறு மாநிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்களே அதை நான் கண்டிக்கிறேன். மத்திய அரசு இனிமேல் துவங்குகிற தொழில்களையாவது தமிழகத்திலே துவங்கவேண்டும் என்பதைப்போல அவர்களுடைய பேச்சு இருந்திருக்குமானால், அது தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள், என்னுடைய எண்ணம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மத்திய சர்க்கார் என்ன பதில் கொடுத்தார்கள். நீங்கள் என்ன எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் அதற்குத் தக்கவாறு முடிவெடுக்கலாம். அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லவில்லையே, தயவு செய்து அதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, திருப்பதிக்குப் போனது போனதுதான் கால்கோள் விழாவெல்லாம் நடந்துவிட்டது. மாண்புமிகு ஜனாதிபதி அவர்களுடைய ரயில்வே அமைச்சரும் வந்து விழா நடத்தி விட்டார்கள். இனிமேல் சித்தனே போய் கேட்டாலும் இங்கே கொண்டு வர முடியாது. (குறுக்கீடு) அதற்குத்தான் மாண்புமிகு

[1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

கித்தன் போன்றவர்கள் உதவி செய்யவேண்டும். இனிமேல் வர இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளாவது அல்லது மத்திய தொழில்களாவது இங்கே வரவேண்டும். நாம் இடம் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறோம் நான் ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைக் கூட சொன்னேன். எச். எம். டி.-யைப் பற்றிச் சொன்னேன், இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்சைப் பற்றிச் சொன்னேன். நாம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே சொல்லலாம் இது ஒன்றும் ரகசியம் இல்லை. அவை எல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. நீங்கள் அங்கே போகிறபோது, இங்கே சொல்வதை விட, அங்கே சொல்லி, மம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்திலே சொல்லி, பிரதமரிடத்திலே சொல்லி, மத்தியத் தொழில்கள் எல்லாம், விரிவாக்கமோ அல்லது புதியத் தொழிற்சாலைகள் வருகிறபோது தமிழகத்திலே துவங்குவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுடைய உதவி வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழ்நாடு வளம் பெற, தொழில்துறை பெருக, எந்த அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த ஆட்சியோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமோ, மத்திய சர்க்காரோடு வாதாட வேண்டுமோ அதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அதையும் நான் என்னுடைய உரையிலே கூட குறிப்பிட்டேன். மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, போராடி தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவையான வளங்களைப் பெற கழகம் உங்களோடு துணை நிற்கும் என்று நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். நீங்கள் சொல்லுவதற்கு முன்பே அதைச் சொல்லி இருக்கிறேன். நான் கேட்பதெல்லாம், அந்த ரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு மத்திய சர்க்காரோடு நீங்கள் எப்படி வாதாடினீர்கள், எந்தெந்த நேரத்திலே கடிதங்கள் எழுதினீர்கள், எந்தெந்த தேதியில் எழுதினீர்கள் அதற்கு என்ன பதில் வந்தது என்பதை எல்லாம், அந்தத் தொகுப்பை இந்த அவைக்கு வைத்தால் மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராக வாதாடுவதற்கு இன்னும் எங்களுக்கு வலுவூட்டி கிடைக்கும் என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். உதவுவீர்களா?

THIRU K.S.G HAJA SHAREEF : Sir, You will kindly remember that on the very first occasion, when I began to speak in this house, I have given full support to the Government. I said although I am a Opposition Leader, I will not oppose anything and everything. I will certainly appreciate what the Government does. Whatever the Government wants, we will certainly co-operate with them and see that our State becomes the first and foremost. I continue to state this and I will assure the Hon. Minister and other colleagues that what all lies in our power, we will certainly co-operate with them to see that this State becomes one of the most powerful State in our country. Kindly tell us what are all your difficulties. Let them not put the blame on somebody, if they are not prompt in taking action and seizing of the opportunity.

மாண்புமிகு திரு. எஸ் திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் அவர்களுக்கும் காங்கிரஸ் சட்டியினுடைய தலைவர் அவர்களுக்கும் நான் தமிழக மக்களின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே முதன் முதலிலே வாதத்தைத் துவக்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிப்பன் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாம் மத்திய அரசை இப்படித் தொழில்கள் வேண்டும் என்று கேட்கின்றபோது மாநிலத்திலே இருக்கிற எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து, கையெழுத்துப்போட்டு எழுதி அனுப்பினால், என்ன என்று கேட்டார்கள். இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அதேபோல காங்கிரஸ் சட்டித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னதை அத்தோடு இணைத்து, இங்கே இருக்கின்ற நாம் எல்லாம் சட்டமன்றத்திலே ஆதரவு தருகிறேன் என்ற எண்ணத்தோடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துப்போட்டு நிறோம் என்பதோடு நிற்காமல், அங்கே உள்ள நாடாளுமன்றத்திலே உள்ளவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அதைப்போலவே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், அங்கே ஏதாவது மத்திய தொழில் துவங்கப்படப் போகிறது என்று தெரிந்த உடனே அல்லது இங்கே இருந்து எதை எதை எல்லாம் அனுப்பி இருக்கிறோமோ அதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடத்திலே, ஒன்றைச் சேர்ந்து, புதிதாக வரவிருக்கிற தொழில் தமிழகத்திலேதான் வரவேண்டும் என்று அந்த அமைச்சரிடத்திலே வலியுறுத்தி, வற்புறுத்துவதற்கு உதவி செய்வார்களானால் நான் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

* பாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் மாண்புமிகு அமைச்சுக்கு ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ரயில்வேயிலே கூட மதுரை மண்டலத்தோடு நெல்லை-குமரி பாதையை இணைக்கவேண்டும் என்று போராட்டம் நடைபெற்றது. பல கட்சித் தலைவர்கள் அதில் ஈடுபட்டார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அதிலே ஈடுபட்டு மகஜர் தந்தார்கள். ஆனால் ஆட்சியாளர்கள் அதிலே உறுதியாகவும், வலிவாகவும் இல்லாத காரணத்தால்தான் அது நம்மை விட்டுப் போய் விட்டது. நாங்கள் எல்லாம் ஒத்தழைத்தாலும் கூட, ஆட்சியாளர்கள் உறுதுணையாக இருந்து அவர்களோடு வாதாடினால்தான் வெற்றி கிடைக்கும். அதனால் சான் கேட்டேன், ஏற்கனவே இந்த ரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை குறித்து நாம் எழுதிய கடிதப் போக்குவரத்து என்ன என்று தெரிவிக்கப்படுமா என்று. அதற்கு பதில் எல்லாமலேயே மாண்புமிகு திருநாவுக்கரசு, திரு நழுவல் அரசராக ஆகிவிடுவது நல்லதல்ல.

1981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல, மாநில அரசின் சார்பாக அந்த ரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக என்னென்ன வகையில் கடிதங்களை நானும், முதலமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அரசுக்கு எழுதினோம் என்பதை அவர்கள் பார்க்க விரும்பினால் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதிலே ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. ரகசியம் இல்லை. இங்கிருந்து எழுதிய கடிதங்களின் காப்பி இருக்கின்றன. அதைக் காண்பிக்கத் தயக்கம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகம் முயற்சி எடுக்காததால்தான் திருப்பதிக்கு அது போய் சேர்ந்து விட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. அதைப்போல ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற மத்திய தொழிற்சாலைகள் குறித்து திட்டம் தீட்டுகிறபோது இங்கே இடம் பார்த்துச்சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாமும் தமிழகத்தில் அதற்கான வாய்ப்பு எங்கேயிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து சொல்கிறோம். ஆனால் முடிவு எடுக்கவேண்டியது மத்திய அரசு. அப்படி அவர்கள் முடிவு எடுக்கிறபோது தமிழகத்தின் பக்கம் கருணை காட்டவேண்டும் என்றுதான் நாம் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டார்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது. மீண்டும் நான்கு மணிக்கு நாம் வரவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அரசின் சார்பாக சில அறிவிப்புகளை, இனி வர இருக்கும் நாட்களில் என்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்பதை, ஒரிரண்டு செல்லக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏற்கனவே இங்கே சொன்னது போல், 190 கோடி ரூபாய் அளவில் திருச்சி மாவட்டத்தில் புகலூரில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். 20 கோடி ரூபாய் செலவிலே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வெடிமருந்து தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். 4 கோடி ரூபாய் செலவில் ஸ்டீல் ரோலிங் மில் அரக்கோணத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கிறோம். திருத்தணியில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்க இருக்கிறோம். திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசுகிறபோது என்று நினைக்கிறேன்—சிறிய சர்க்கரை ஆலைகள் அமைப்பதாக அறிவிப்பு செய்தீர்களே, அது என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் இப்படிப்பட்ட சிறிய சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த—ஏறத்தாழ 450-500 டன் கப்பாசிட்டி கொண்ட சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த - அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1981 ஏப்ரல் 16]

அதைப்போல், 6 கோடி ரூபாய் அளவில் அஸ்பெஸ்டாஸ் அழுத்தக் குழாய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். அடுத்து, 1½ கோடி ரூபாய் அளவில் கருப்புக் கல்லை கட்டிங் பாவிஷிங் செய்வதற்காக ஒரு யூனிட் அமைக்க திட்டமிட்டு இருக்கிறோம். அதைப்போல் மூன்று கோடி ரூபாய் அளவில் டெட்பர்ன்-மெக்னசைட் என்று சொல்லக்கூடிய வெப்பம் தாக்கும் கருவிகளைத் தயாரிக்க தொழிற்சாலை தொடங்க இருக்கிறோம். மரவக்காட்டில் உப்பு உற்பத்திக்காக 20 இலட்சம் செலவில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், சிவகெங்கையில் கிராபைட் கனிமத்தைத் தோண்டி எடுத்து அவற்றை வியாபார ரீதியாக பயன்படுத்துவதற்காக முதல் கட்டமாக இப்போது 58 இலட்சம் ஒதுக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இப்படி பல்வேறு விதமான பணிகள் இப்போது வருகின்ற ஆண்டில் நடைபெற இருக்கின்றன.

இங்கே தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அல்லது தனியார் களுக்கு நம் உதவிகள் செய்யவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் ஏற்கனவே கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற சில வசதிகள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரிக்கவேண்டும் என்பது இங்கே மாமன்றத்திலே உள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களின் எண்ணமாகும். பட்டுஜெட்டிலே கூட சொல்கிறபோது, எல்லோரும் இப்படி விரும்புவதால், அதற்கான அறிவிப்புகள் பின்னர் சொல்லப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல், இன்டஸ்ட்ரி சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொறுத்த வரையிலும் புது தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படும்போது அளிக்கப் படுகின்ற உச்சவரம்பு நாற்பத்தைட்டு இலட்சம் என்று இருப்பதை இன்னும் அதிகரிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதைப்போல், எக்ஸ்டென்ஷன் செய்கின்றபோது பதினைந்து இலட்சம் என்பதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரிப்பதற்கு அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், சிப்ராட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே தொழில் பேட்டைகள் அல்லது இன்டஸ்ட்ரியல் காமப்ளக்ஸ் எல்லாம் ஓசூர், ராணிப்பேட்டையில் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 1-40].

அதைப்போன்று மானாமதுரையிலும், புதுக்கோட்டையிலும் இப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்ற அளவில் 'இன்டஸ்ட்ரியல் காம்பிளக்ஸ்' அமைக்கப்பட சிப்காட் நிறுவனம் செயல்பட்டு வருகிறது. இன்னும் 'கெமிக்கல்ஸ் காம்பிளக்ஸ்' உருவாக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்று இங்கே சொன்னார்கள். அதை ஒட்டித்தான் கடலூரில் இரசாயன தொழிலுக்கு என்றே தனியாக ஒரு 'காம்பிளக்ஸ்' நிறுவ இருக்கிறோம். அதைப்போல் மருந்து தொழில்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு காம்பிளக்ஸ் கிப்காட் மூலம் நிறுவ இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

இதுவரையில் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் தலைமை நிலையம்தான் கடன் வழங்கி வந்தது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகுதான் 25,000 ரூபாய் வரையில் அதனுடைய 'பிராஞ்ச்'களில் வழங்கலாம் என்று ஆணையிட்டுள்ளார்கள். அதன்படி இப்போது 25,000 வரையில் தொழில்களுக்கும், 50,000 ரூபாய் வரையில் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு வழங்கலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த உச்சவரம்பை ஒரு இலட்சம் என்ற அளவுக்கு அதிகரித்துக் கொடுக்கலாமா என்பதை அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பெரியார் மாவட்டத்தில் ஒரு பிராஞ்சும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஒரு பிராஞ்சும் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் இப்படி பல்வேறுவகைகளில் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், சிப்காட், டிட்டுகோ போன்ற நிறுவனங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்றன.

இறுதியாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசும்போது காண்பது தொழிற்சாலைப் பற்றி கடுமையாக விமர்சித்தார்கள். இங்கே பேசிய எட்டமன்ற உறுப்பினர்களில், டாக்டர் கலைஞர் தவிர, யாரும் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. கலைஞர் அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டுக்களில் முதல் குற்றச்சாட்டு அந்த மதிப்பீடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறது; 150 கோடி ரூபாயிலிருந்து 190 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதாகும். பிராஜட் ரிப்போர்ட்டை வைத்து, 150 கோடி ரூபாயில் முடியும் என்று முதலில் முடிவு செய்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் விலைவாசி ஏற்றம், மற்ற பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டு 190 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது கூடலாம், அல்லது குறைவலாம். இது ஒரு எஸ்டிமேட் தான். இதில் கடுமையான குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரம் இல்லை, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, தனியார் ஒருவரைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். நான் இதிலே ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே தொடங்கப்பட இருக்கிற 'நியூஸ் பிரின்ட் மில்ஸ்' பொறுத்தவரையில் அது நிச் சயமாக தனியார் துறையிலோ அல்லது கூட்டுறவுத்துறையிலோ ஆரம்பிக்கிற தொழில் அல்ல; பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற தொழில். அதில் விஸ்வநாதனை தலைவராகப் போடலாம் என்று கேட்டார்கள். அப்படி யாராவது டெக்னிகல் கன்சல்ட்டன்ட் என்ற முறையில் போடப் பட்டிருக்கிறார்களா, முன் உதாரணம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள்.

[திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1981 ஏப்ரல் 16]

நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மெட்ராஸ் ஃபெர்டிலைசர்ஸ் நிறுவனத்தில்—அது மத்திய அரசு நிறுவனம்— திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். டாண்டிச்சேரி முன்னாள் கவர்னர் திரு. செடிலால் அவர்கள் மத்திய அரசு நிறுவனமான மாடர்ன் டாக்கரிஸ் நிறுவனத்தில் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலும் சில நிறுவனங்களில் தனியார் சிலர் தலைவர்களாக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றும் புதியது அல்ல திரு. டாண்டன் என்பவர் பஞ்சாப் நேஷனல் டாங்க் செயர்மெனாக இருந்திருக்கிறார். இப்படி பல்வேறு நிறுவனங்களில் போட்டிருக்கிறார்கள், இங்கே விஸ்வநாதன் என்பவர் தற்சாலிசமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். சேஷசாயி மில்லிஸ் நியூஸ் பிரிண்ட் பேப்பர் உற்பத்திச் செய்ய திட்டமிட்டிருந்தார்கள். அது தனியார் துறைக்கு போகக்கூடாது என்ற அளவில் அவர்களுக்கு இருக்கிற தொழில் நுட்ப ரீதியான அறிவைப் பெற்று, பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படும் இந்தத் தொழிலில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் 'கன்சல்ட்டண்ட் அன்ட் ஒன் ஆஃப் தி டைரக்டர்ஸ் ஆக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய்க்குள்ளேதான் நம்முடைய பணம் இதிலே இருக்கிறது. மீதத்தை ஐ. டி. பி. ஐ-யும் உலக வங்கியும் போடுகின்றன. பின்னர் இதற்கு தலைவரை நியமிக்கின்ற போது 4 டைரக்டர்களில் மானேஜிங் டைரக்டராக வரக்கூடியவர் அரசாங்க அதிகாரியாகத்தான் இருப்பார், ஐ. டி. பி. ஐ-யும் உலக வங்கியும் ஒப்புக்கொண்டால்தான் விஸ்வநாதன் தலைவராக இருக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் ஐ. டி. பி. ஐ-யும் உலக வங்கியும் யாரை தலைவராக நியமிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்தான் தலைவராக வரமுடியும்.

இதுதான் இருக்கின்ற நிலைமை. தற்காலிகமாக அந்த அமைப்பை உருவாக்குவதற்காக நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளில் அவரைத் தலைவராக வைத்திருக்கிறோம். இதிலே ன்றும் ரகசியம் இல்லை. இதிலே ஒன்றும் ஊழலோ தவறோ இல்லை. லெட்டர் ஆஃப் இன்டன்ட் 83 ஆயிரம் டன் என்றும் அந்த நியூஸ் பிரிண்டைப் பொறுத்தவரையில் 50 ஆயிரம் டன்தான் இங்குள்ள கெப்பாசிட்டி என்றும் போடப்பட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றும் குற்றச்சாட்டு இல்லை. வாங்குகின்றபோது அதிகமாக வாங்குகிறோம், அவ்வளவுதான். ஆனால் ப்ரொடக்ஷன் செப்பாசிட்டி என்று சொல்கின்றபோது எவ்வளவு முடியுமோ அதைத்தான் செய்கிறோம். ஆகவே லெட்டர் ஆஃப் இன்டன்ட் குறைவா வாங்கி ப்ரொடக்ஷன் அதிகமாகச் செய்ய முடியாது. ஆகவே தான் லெட்டர் ஆஃப் இன்டன்ட் அதிகமாக வாங்கி இருக்கிறோம். முடிந்தால் ப்ரொடக்ஷனை இன்க்ரீஸ் பண்ணுவதற்கும் எக்ஸ்பான்ட் பண்ணுவதற்கும் முயற்சி செய்கிறோம்.

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அடுத்து இன்னொன்றை இங்கே சொன்னார்கள். நான் இந்த பழமொழியை இங்கே சொல்வதற்காக தயவுசெய்து கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. அருண்டவர்கள் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்று கூடச் சொல்வார்கள். அதே போன்று எதை எடுத்தாலும் ஊழல் என்று சொல்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. 200 கோடிக்குத் திட்டம், அதிலே 10 சதவீதம் ஊழல் என்றும், அதாவது வெளிநாட்டிலே பணம் வாங்கப்போவதாகவும் சொன்னார்கள். இதிலே யாரோ பெரும் புள்ளிகள் எல்லாம் தலையிடுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாம் எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. மேலும் இவையெல்லாம் ரகசியமாகச் செய்யப் படுகிற பிரச்சினைகளும் அல்ல. உலக வங்கி இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசின் நிறுவனமான ஐ.டி.பி.ஐ. இருக்கின்றது. அதனுடைய அலோசகர்களும் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலே இருந்து இயந்திரம் வாங்கினாலோ அல்லது டெக்னிக்கல் நாலெட்ஜாக இருந்தாலோ மத்திய அரசினுடைய அனுமதியோடுதான் அவை நிச்சயமாக நடைபெற இருக்கின்றது. எனவே மத்திய அரசும் தவறு செய்யும் என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நிச்சயமாகச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே இதிலே எல்லாம் ஏதோ ஊழல் நடந்துவிடப் போகிறது என்று சொல்லி.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன குறைபாடுகள் மத்திய அரசினுடைய கவனத்திற்கும் வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். ஏன் என்றால் நீங்கள் அங்கே பெறுகின்ற க்யூ. சி. ப்ராசஸ் பற்றிச் சோதித்தபோது அது எந்த நாட்டிலேயும் வெற்றி கரமாக அமைந்த ப்ராசஸ் என்று நிரூபிக்கப்படாத அதாவது “ப்ரூவ்” செய்யப்படாத ஒரு ப்ராசஸாகும் அதுமட்டுமல்ல. மெக்னிகோவுக்கு மக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பெருநாட்டிலேயே அந்தப் ப்ராசஸ் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு அது பயன்பட வில்லை என்று செய்தி வந்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். எனவே எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநில அரசு ஆனாலும் சரி, மத்திய அரசு ஆனாலும் சரி அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு ஏற்கெனவே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. மத்திய திட்டக்குழு இதைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்தது அதிலுள்ள டெக்னாலஜியைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்களே விரிவாக ஆராய்ந்த பிறகுதான் இதை 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல. இத்தகைய உலக வங்கி நிதி தருவதாகவும் பேச்சு வார்த்தை நடந்து

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 ஏப்ரல் 16]

கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே அவர்கள் இதைப் பார்த்து இந்த டெக்னாலஜி பீசிபிள் என்கிற அடிப்படையிலேதான் இதை மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயும் அதற்காக சேர்த்து நிதி ஒதுக்கமும் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் டெக்னாலஜியைப் பற்றியோ மற்றவர்களைப் பற்றியோ சொல்லத் தேவையில்லை. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் அதாவது முதலீட்டைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் ஆக்சுவல் ரிப்போர்ட் தயார் செய்கின்றபோது அதைப் போல் வருவது உண்டு என்பதுதான். அதனால் அவர்கள் சந்தேகப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய் என்று. இருட்டாக இருப்பதால்தான் அங்கு என்ன இருக்கின்றது என்று தெரியாத காரணத்தால்தான் கேட்டேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: சாரி. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அருண்டவன் என்று குறுப்பிட்டதாகச் சொன்னார். அப்படி அருண்டவன் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். நான் அப்படிச் சொல்லவும் இல்லை. அவர்கள் மிகு நான் மிகுந்த மரியாதை வைத்திருக்கிறேன். ஆகவேதான் அந்தப் பழமொழியைக் கூட கொஞ்சம் மாற்றி அருண்டவர்கள் கண்ணுக்கு இருண்டது எல்லாம் பேய் என்று சொன்னேன். மரியாதையாகத்தான் சொன்னேன். 200 கோடியிலே 10 சதவீதம் என்றால் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஒரு பெரிய குறை இருக்கின்றது என்றால் அது பத்திரிகையிலே எப்படி வரும்? வெளிநாட்டிலே போய் 20 கோடி ரூபாயிலே இந்த அரசு ஏதோ தவறான வகையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. வாங்க இருக்கின்றது என்பது போன்ற ஒரு பிரமையை உண்டாக்குவதற்காகத் தான் நீங்கள் சொன்னீர்கள். அப்படி குற்றச்சாட்டு சொன்ன காரணத்தால் தான் நான் சொன்னேன். ஆகவே அதிலே அப்படிப் பட்ட எந்த நிலைமையும் இல்லை நீங்கள் பயப்பட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. தவறுகள் நடப்பதற்கான எந்தவிதமான வாய்ப்போ, சந்தர்ப்பமோ கூட நிச்சயமாக இல்லை. ஏனென்றால் உலக வங்கியின் நிறுவனத்திலே இருந்து அவர்களுடைய ஆலோசகர்களை எல்லாம் இதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். இயக்குனர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காகத்தான் நான் அதை சுட்டிக்காட்டினேன். அதுமட்டுமல்ல, 20 கோடி ரூபாய்க்கு வரப்போகின்ற வெடி மருந்து ஒொழிற்சாலையைப் பற்றி அவசரம் அவசரமாகச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு பெரிய 109 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம் பற்றி ஏன் நீங்கள் பட்ஜெட்டில் சொல்லவில்லை என்று

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

சொன்னார்கள். இதிலே ஏதோ இருக்கின்றது. அதனால்தான் மறைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கூட அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தத் திட்டம் பற்றி ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது, இந்தத் திட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிவித்திருக்கிறோம். ஆகவே ஒவ்வொரு வருடமும் அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய கட்டாயமில்லை. அதை மறைக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதிலே ஒன்றும் இரகசியமும் இல்லை. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே வெளிப்படையாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

[பிற்பகல் 1.50]

சென்ற ஆண்டு சொன்ன அதே திட்டத்தை இந்த ஆண்டும் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்ற அந்த காரணத்தினாலேதான் சொல்லாமல் விட்டிருக்கிறோம். அதிலே ஒன்றும் இரகசியம் இல்லை. இதற்கு முன்னாலே இருந்த செயலாளர்கள் எல்லாம் மறுப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள்? எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நிச்சயமாக அப்படி இல்லை. கூட்டம் போட்டு விவாதிக்கிறபோது ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை சொல்வதிலோ, கருத்துக்களை பரிமாரிக் சொள்வதிலோ பின் வாங்கவில்லை. இறுதி முடிவு எடுக்கிறபோதும் அதிகாரிகள்தான் எடுப்பார்கள். அதிகாரிகள் என்றால் தமிழ்நாடு அரசினுடைய அதிகாரிகள் மட்டும் அல்ல. நான் ஏற்கனவே கூட்டிக் காட்டியதுபோல ஐ.டி.பி. உலக வங்கி போன்ற நிறுவனங்களில் இருக்கிற அத்தனைபேரும் சேர்ந்துதான் முடிவு எடுப்பார்கள்.

உலக வங்கியினுடைய டீம் கூட இங்கே இரண்டு முன்று தடவை வந்து சென்றனர். இப்போது கூட தமிழகத்தினுடைய தொழில்துறை செயலாளர் வெளிநாட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிற்கெல்லாம் போயிருக்கிறார்கள். உலக வங்கியோடு இது சம்பந்தமாக விவாதம் நடத்துவதற்காக இப்படி பல்வேறு கட்டத்திலேயும் மத்திய திட்டக் குழுவிலேயும், கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டு வர இருக்கிற ஒரு நல்ல பிராஜக்ட், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை வரவேற்க வேண்டும். அதற்கு மாற்றாக ஏதாவது சொல்லி, அது இங்கே வராமல் போய்விடக்கூடாது என்பதினால்தான் .. (குறுக்கீடு)

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பத்திரிகைகளில் தவறாக வரக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நல்ல பிராஜக்ட் வர வேண்டும் என்பதை வரவேற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வருகிற பிராஜக்ட் நல்ல பிராஜக்டாக வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம்.

[1981 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கவலையும் அதுதான். எனவே இப்படி எல்லாம் நாம் ஒருவருக்கொருவர் வாதாடி, இதனால் ஏற்படுகிற சந்தேகத்தினாலே, உலக வங்கி தரவேண்டிய பணத்தை தராமல் போய், ஐ.டி.பி. தரவேண்டிய பணத்தை தராமல் போய், இப்படி அந்த திட்டம் பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தான் சொன்னேன். நீங்கள் அதை வரவேற்க வேண்டும் என்று அதற்காகத்தான் சொன்னேன். தென்னாட்டிலேயே பெரிய தொழிற்சாலையாக வர இருக்கிறது அந்த தொழிற்சாலை, மாஸ்டர்-பீஸ் என்று சொல்வார்களே, அது போல இந்த அரசினுடைய பெரிய திட்டத்தை நீங்கள் வரவேற்றிருக்க வேண்டும். அப்படி வரவேற்றிருந்தால் அது இன்னும் உதவி செய்வதாக இருந்திருக்கும். ஐ.டி.பி-க்கும், உலக வங்கிக்கும், அவர்களை நீங்கள், தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்காக அழைப்பதாக இருக்கும் என்ற அந்த நோக்கத்தில்தான் நான் அதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

இறுதியாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல விதமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல பேர் பேசுகிறபோது எங்களுடைய தொகுதியிலே இந்த தொழிற்சாலை வேண்டும். அந்தத் தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று கோரிக்கைகளையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே எந்தெந்த தொகுதியிலே என்னென்ன தொழிற்சாலைகள் வரமுடியுமோ, அந்தந்த தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்துவதற்கு, அரசினுடைய நிதி நிலையை ஆராய்ந்து, அல்லது அரசு எடுக்கும் முடிவுகளைப் பார்த்து, ஏற்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, மத்திய அரசுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஒன்றிரண்டு காரியங்களை வேண்டுகோளாக விடுக்க சடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசு போடுகிற கேப்பிடல் இன் வெஸ்ட்மெண்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் 4 சதவீதமாக இருக்கிறது. அதை உயர்த்த வேண்டும். இரண்டாவதாக, மாநிலங்களுக்கு, பின் தங்கிய பகுதிகளில் தொழில் ஆரம்பிக்கிறபோது கொடுக்கிற சப்சிடீஸ் எதிர் காலத்தில் நிறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அதை தற்காலிகமாக நீட்டித்திருக்கிறார்கள். தமிழகம் முழுவதும் என்று மட்டுமல்ல, இந்திய நாடு முழுவதும் முழுமையான தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினாலே சப்சிடீஸ்ஸேமை தொடர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்லாமல் மத்திய அரசினுடைய பொது நிறுவனங்கள் இன்னும் அதிகமாக தமிழகத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைய தினம் இந்த அளவுக்காவது உதவி கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் அவர்களுடைய உதவி

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

1981 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அதிகமாக வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய ஆவல். நம்முடைய கோரிக்கை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதிலே எதற்காவது நான் பதில் சொல்லாமல் விட்டிருந்தால், அவைகள் எல்லாம் குறிப்பேட்டில் இருக்கின்றன. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்கு வரும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். தற்போது இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஃபீர் லோன் என்பது பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கும், நடுத்தர தொழிற்சாலைகளுக்கும் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஃபீர் லோன் என்றால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் விருந்து வரி விலக்கு, அதை நலிவுற்ற சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு நிதி ஆதாரம் பெறுகிற அளவிலே 5 ஆண்டு அல்லது 10 ஆண்டு களுக்கு முன்னாலே தொடங்கப்பட்ட சிறு தொழில்களுக்கு, அந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் மீதான வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்க அரசு முன் வருமா? அதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா என்று தெரிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நலிவுற்ற தொழில்களுக்கு தனியாக ஒரு அமைப்பின் மூலம், இந்த அரசு அந்தந்த தொழில்களை பரிசீலனையில் எடுத்துக் கொண்டு, வேண்டிய வகைகளில் உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறது, இண்டஸ்ட்ரியல் பிரிவில் ஏற்கனவே லோன் வாங்கித்தான் அவர்கள் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருப்பார்கள்.

கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், டி. மணி, எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. சி. பழனிமுத்து அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,15,55,00-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரியத்தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.